

2024/1619

19.6.2024 г.

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2024/1619 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 31 май 2024 година

за изменение на Директива 2013/36/ЕС по отношение на надзорните правомощия, санкциите, клоновете от трети държави и рисковете от екологичен, социален и управленски характер

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 53, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка ⁽¹⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Целта на измененията на Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾ във връзка с надзорните правомощия, санкциите, клоновете от трети държави и рисковете от екологичен, социален и управленски характер (ЕСУ рискове) е по-нататъшно хармонизиране на уредбата за банков надзор и в крайна сметка задълбочаване на вътрешния пазар на банкови услуги. Компетентните органи следва да се стремят да гарантират, че надзорната уредба се прилага по отношение на институциите, съгласно определението в посочената директива, по пропорционален начин, и по-специално те следва да имат за цел да намалят, доколкото е възможно, разходите за нормативно съответствие и отчетност за малките и несложни институции, като надлежно вземат предвид препоръките в доклада, озаглавен „Проучване на разходите за нормативно съответствие за предоставяне на информация на надзорните органи“, публикуван от Европейския надзорен орган (Европейски банков орган) (ЕБО), създаден с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾ през 2021 г., с който се цели намаляване на разходите за отчетност средно с 10 % до 20 %.
- (2) Компетентните органи, членове на персонала им и членовете на управителните им органи следва да бъдат независими и необвързани от политическо и икономическо влияние. Рисковете от конфликт на интереси подкопават целостта на финансовата система на Съюза и вредят на целта за интегриран банков съюз и съюз на капиталовите пазари. В Директива 2013/36/ЕС следва да бъдат предвидени по-подробни разпоредби за държавите членки, за да се гарантира, че действията на компетентните органи, включително на членове на персонала им и членовете на управителните им органи, са независими и обективни. В този контекст следва да се определят минимални изисквания за предотвратяване на конфликти на интереси и за ограничаване на „кадровата въртележка“ между държавния и частния сектор, като се предвидят по-специално периоди на спиране, забрана за търгуване с инструменти, емитирани от поднадзорни субекти, и максимален срок на мандата на съответните членове на управителните органи. ЕБО следва да издаде насоки за компетентните органи относно предотвратяването на конфликти на интереси, които се основават на най-добрите международни практики.
- (3) Членовете на персонала и членовете на управителния орган на компетентния орган, за които се прилагат периоди на спиране, следва да имат право на подходящо обезщетение, чиято цел следва да бъде да ги компенсира за невъзможността да постъпят на работа за определен период от време в субекти, във връзка с които се прилагат тези ограничения за спиране. Обезщетението следва да бъде пропорционално на продължителността на съответния период на спиране и формата му следва да бъде определена от всяка държава членка.
- (4) Надзорните органи следва да действат с възможно най-голяма почтеност при упражняването на своите надзорни функции. За да се повиши прозрачността и да се осигурят високи етични стандарти, е целесъобразно членовете на персонала и членовете на управителния орган на компетентния орган ежегодно да представят декларация за интереси.

⁽¹⁾ ОВ С 248, 30.6.2022 г., стр. 87.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 24 април 2024 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 30 май 2024 г.

⁽³⁾ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

В тази декларация следва да се оповестява информация за притежаваните от членовете финансови инструменти, за да се намалят рисковете, произтичащи от конфликти на интереси, които могат да възникнат в резултат на тези инструменти, и да се даде възможност на компетентните органи да управляват тези рискове по подходящ начин. Декларацията за интереси следва да не засяга изискванията за подаване на декларация за имуществено състояние съгласно приложимите национални правила.

- (5) Предоставянето на основни банкови услуги, изброени в точки 1, 2 и 6 от приложение I към Директива 2013/36/ЕС, следва да бъде обвързано с изрично и хармонизирано изискване за лицензиране, предвидено в правото на Съюза, в което се посочва, че предприятията, установени в трета държава, които искат да предоставят такива основни банкови услуги в Съюза, следва най-малко да създадат клон в държава членка и този клон да бъде лицензиран в съответствие с правото на Съюза, освен ако предприятието не желае да предоставя банкови услуги в Съюза чрез дъщерно предприятие.
- (6) Използването на банкови услуги извън Съюза, например в контекста на Договореността на Световната търговска организация относно ангажиментите за финансовите услуги, остава незасегнато. Изискването за създаване на клон в Съюза не следва да се прилага за случаи на проявяване на инвеститорски интерес, т.е. когато клиент или контрагент се обърне към установено в трета държава предприятие по своя изключителна инициатива за предоставянето на банкови услуги, включително тяхното продължаване, или на банкови услуги, тясно свързани с първоначално поисканите. При транспонирането на настоящата директива държавите членки следва да могат да предприемат мерки за запазване на придобитите права на клиентите съгласно съществуващите договори. Тези мерки следва да се прилагат единствено с цел улесняване на прехода към прилагане на настоящата директива и следва да бъдат определени в по-тесни рамки, за да се избегнат случаи на заобикаляне. За да се предотврати заобикалянето на правилата, приложими за трансграничното предоставяне на банкови услуги от предприятия от трети държави, компетентните органи следва да могат да наблюдават предоставянето на тези услуги. Изискването за създаване на клон в Съюза не следва да се прилага и за трансакциите между банките и между дилъри. Освен това, без да се засяга режимът на лицензиране, предвиден в Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁽⁵⁾ и в Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета⁽⁶⁾, изискването за създаване на клон не следва да се прилага в случаите, когато кредитни институции от трети държави предоставят в Съюза инвестиционните услуги и дейности, изброени в раздел А от приложение I към Директива 2014/65/ЕС, както и всички свързани с тях спомагателни услуги, като например свързано с приемане на депозити или отпускането на кредити или заеми, чиято цел е предоставянето на услуги съгласно посочената директива, включително предоставянето на услуги по търгуване с финансови инструменти или управление на частни активи. Въпреки това при такова освобождаване следва да се вземе предвид спазването на правилата за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, установени в Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета⁽⁷⁾.
- (7) Компетентните органи следва да разполагат с необходимите правомощия да отнемат лиценза, предоставен на кредитна институция, когато за такава кредитна институция е констатирано, че тя е проблемна или е вероятно да стане проблемна и няма разумни изгледи алтернативните мерки от страна на частния сектор или действията на надзорните органи да могат да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задълженията от страна на такава кредитна институция, а действие по реструктуриране не е необходимо в обществен интерес. В такъв случай кредитната институция следва да бъде ликвидирана в съответствие с приложимото национално производство по несъстоятелност или с други видове производства, предвидени за тези институции съгласно националното право, които да гарантират организираното ѝ излизане от пазара, и следователно следва да прекрати дейностите, за които е предоставен лицензът. Въпреки това не следва да има автоматична връзка между констатацията, че институцията е проблемна или е вероятно да стане проблемна и отнемането на лиценза, както и в другите случаи, в които компетентният орган има право да отнеме лиценза. Компетентните органи следва да упражняват правомощията си по начин, който е пропорционален и отчита характеристиките на приложимите национални производства по несъстоятелност, включително съществуващите съдебни процедури. Правомощието за отнемане на лиценза не следва да се използва, за да се предотвратява образуване или да се предизвика прекратяване на производство по несъстоятелност, като например прилагане на съдебен мораториум или други мерки, които зависят от наличието на действащ лиценз.
- (8) Финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност, които са предприятия майки на банкови групи, следва да продължат да подлежат на механизма за установяване и одобряване, въведен с Директива (ЕС) 2019/878 на Европейския парламент и на Съвета⁽⁸⁾. Този механизъм дава възможност на компетентните органи да включат някои

⁽⁵⁾ Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 349).

⁽⁶⁾ Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета на 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на трансакции (ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 1).

⁽⁷⁾ Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73).

⁽⁸⁾ Директива (ЕС) 2019/878 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 г. за изменение на Директива 2013/36/ЕС по отношение на освободените субекти, финансовите холдинги, финансовите холдинги със смесена дейност, възнаграденията, надзорните мерки и правомощия и мерките за запазване на капитала (ОВ L 150, 7.6.2019 г., стр. 253).

финансови холдинги и финансови холдинги със смесена дейност в прекия обхват на своя надзор и на надзорните си правомощия съгласно Директива 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета⁽⁹⁾, за да гарантират нормативното съответствие на консолидирана основа. При определени обстоятелства компетентните органи следва да разполагат със свободата да освобождават от одобрение финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, учреден с цел участия в предприятия. Освен това, с оглед на особеностите на някои банкови групи, консолидиращият надзорник следва да може да позволи финансовите холдинги или финансовите холдинги със смесена дейност, които са освободени от одобрение, да бъдат изключени от обхвата на консолидацията на дадена банкова група следва обаче да се упражнява само при изключителни обстоятелства, когато са спазени всички условия, предвидени в приложимото право, и за тази цел съответната банкова група следва да докаже, че холдинговото дружество, което следва да бъде изключено, не участва в управлението на тази банкова група или не е от значение за него.

- (9) Надзорните органи на кредитните институции следва да имат всички необходими правомощия, позволяващи им да изпълняват задълженията си и обхващащи различните операции, извършвани от поднадзорните субекти. За тази цел и за да се повиши равнопоставеността, надзорните органи следва да разполагат с всички надзорни правомощия, даващи им възможност да обхващат съществени операции, които могат да бъдат предприети от поднадзорните субекти. Поради това компетентните органи следва да бъдат уведомявани, ако предприети от поднадзорен субект съществени операции — включително придобиване от поднадзорни субекти на съществени дялови участия в предприятия от финансовия или нефинансовия сектор, съществени прехвърляния на активи и пасиви от поднадзорни субекти или към тях и сливания и разделяния, в които участват поднадзорни субекти — пораждат опасения относно пруденциалния профил на въпросния субект или относно възможни дейности за изпиране на пари и финансиране на тероризма. Освен това компетентните органи следва да имат правомощия да се намесват в случаи на придобивания на съществено дялово участие, сливания или разделяния.
- (10) За да се осигури пропорционалност и да се избегне ненужна административна тежест, допълнителните правомощия на компетентните органи следва да се прилагат само за операциите, които се смятат за съществени. Единствено операции по сливане или разделяне следва да се смятат автоматично за съществени операции, тъй като може да се очаква новосъздаденото предприятие да има пруденциален профил, който се различава значително от този на първоначално участващите в сливането или разделянето субекти. Освен това субектите следва да не предприемат сливания или разделяния, преди да са получили предварително положително становище от компетентните органи. Придобиванията на дялови участия, когато се смятат за съществени, следва да бъдат оценявани от съответния компетентен орган въз основа на процедура за мълчаливо одобрение.
- (11) С цел да се осигури възможност на компетентните органи да се намесват, преди да бъде предприета съществена операция, те следва да бъдат уведомявани предварително. Това уведомление следва да се придружава от информацията, необходима на компетентните органи, за да оценят предлаганата операция от гледна точка на пруденциалните изисквания и на борбата срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма. Оценка от компетентните органи следва да започва в момента на получаване на уведомлението, включително цялата искана информация. В случай на придобиване на съществено дялово участие или когато предлаганата операция включва само страни с финансов интерес от една и съща група, тази оценка следва да бъде ограничена във времето.
- (12) В случай на придобиване на съществено дялово участие заключението от оценката може да накара компетентния орган да реши да се противопостави на операцията. Ако компетентният орган не се противопостави в определен срок, операцията следва да се смята за одобрена.
- (13) Необходимо е разпоредбите за придобиване на квалифицирано дялово участие в кредитна институция да бъдат съгласувани с разпоредбите за придобиване на съществено дялово участие от институция, в случай че за една и съща операция са необходими и двете оценки. Без подходящо съгласуване тези разпоредби биха могли да доведат до несъответствия в оценката, извършвана от компетентните органи, и в крайна сметка във взетите от тях решения.
- (14) По отношение на сливанията и разделянията, с Директива (ЕС) 2017/1132 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁰⁾ се хармонизират правилата и процедурите, по-специално за трансграничните сливания и разделяния на дружества с ограничена отговорност. Следователно процедурата за оценка от компетентните органи, предвидена в настоящата директива, следва да догълва процедурата, установена в Директива (ЕС) 2017/1132, и да не противоречи на нито една от нейните разпоредби. В случай на трансгранични сливания и разделяния, които попадат в обхвата на Директива (ЕС) 2017/1132, мотивираното становище, издавано от компетентния орган, следва да бъде част от оценката на спазването на всички съответни условия и на надлежното изпълнение на всички процедури и формалности, които се изискват за сертификата преди сливане или разделяне. Следователно мотивираното

⁽⁹⁾ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (OB L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

⁽¹⁰⁾ Директива (ЕС) 2017/1132 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. относно някои аспекти на дружественото право (OB L 169, 30.6.2017 г., стр. 46).

становище следва да бъде предавано на определения национален орган, който отговаря за издаването на сертификата преди сливане или разделяне съгласно Директива (ЕС) 2017/1132.

- (15) В някои ситуации, например когато участват субекти, установени в различни държави членки, за операциите може да се изискват множество уведомления до различни компетентни органи и техни оценки, поради което е необходимо тези органи да си сътрудничат ефективно. Следователно е необходимо да се определят задължения за сътрудничество, по-специално за ранни трансгранични уведомления, безпрепятствен обмен на информация, включително с органите, отговарящи за борбата с изпирането на пари или финансирането на тероризма, и координация в процеса на оценка.
- (16) На ЕБО следва да бъде възложено разработването на проекти на регулаторни технически стандарти, проекти на технически стандарти за изпълнение и насоки за определянето на подходяща рамка за използването на допълнителните надзорни правомощия. В тези проекти на регулаторни технически стандарти и проекти на технически стандарти за изпълнение следва по-специално да се посочват информацията, която трябва да получават компетентните органи, елементите, които трябва да се оценяват, и сътрудничеството, което се изисква, когато участва повече от един компетентен орган. Тези отделни елементи са от решаващо значение за осигуряването на достатъчно хармонизирана методика за надзор, с помощта на която да се прилагат ефективно разпоредбите относно допълнителните правомощия при минималната възможна допълнителна административна тежест.
- (17) Клоновете, създадени от предприятия в трета държава за предоставяне на банкови услуги в държава членка, се уреждат от националното право и уредбата им е хармонизирана само в много ограничена степен с Директива 2013/36/ЕС. Въпреки че клоновете от трети държави имат значително и нарастващо присъствие на банковите пазари в Съюза, понастоящем те подлежат на изисквания за предоставяне само на много обща информация, но не и на пруденциални стандарти или договорености за надзорно сътрудничество на равнището на Съюза. Пълната липса на обща пруденциална уредба води до това, че по отношение на клоновете от трети държави се прилагат различни пруденциални национални изисквания с различна строгост и обхват. Освен това компетентните органи не разполагат с изчерпателна информация и с необходимите надзорни инструменти, за да наблюдават по подходящ начин специфичните рискове, породени от групи от трета държава, осъществяващи дейност в една или повече държави членки чрез клонове и дъщерни предприятия. Понастоящем няма интегрирани договорености за надзор във връзка с тях и компетентният орган, отговорен за надзора на всеки клон на група от трета държава, не е задължен да обменя информация с компетентните органи, упражняващи надзор върху другите клонове и дъщерни предприятия от същата група. Тази разпокъсана нормативна среда създава рискове за финансовата стабилност и целостта на пазара на Съюза и следва да бъде надлежно преодоляна чрез хармонизирана нормативна уредба относно клоновете от трета държава. Тази уредба следва да включва минимални общи изисквания за лицензиране, пруденциални стандарти, вътрешно управление, надзор и отчетност. Този набор от изисквания следва да се основава на изискванията, които държавите членки вече прилагат към клоновете от трета държава на своя територия, и следва да отчита подобните или равностойните изисквания, които третите държави прилагат към чуждестранни клонове, с цел да се осигури съгласуваност между държавите членки и да се съобрази нормативната уредба на Съюза относно клоновете от трети държави с преобладаващите международни практики в тази област.
- (18) Когато издават лицензи и упражняват надзор върху клонове от трети държави, компетентните органи следва да могат да упражняват ефективно надзорните си функции. За тази цел те трябва да имат достъп до цялата необходима информация относно главното предприятие на клона от трета държава, предоставена от надзорните органи на съответната трета държава, и да могат ефективно да координират своите надзорни дейности с тези на надзорните органи на третата държава. Преди клон от трета държава да започне дейността си в държава членка, компетентните органи следва да се стремят да сключат споразумение с надзорния орган на съответната трета държава, за да се даде възможност за сътрудничество и обмен на информация. Това споразумение следва да се основава на образците на административни договорености, разработени от ЕБО в съответствие с член 33, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. Компетентните органи следва да предоставят информация за такива споразумения на ЕБО. Когато сключването на административно споразумение въз основа на образеца, разработен от ЕБО, не е възможно, компетентните органи следва да могат да използват други форми на договореност, например размяна на писма, за да гарантират, че могат да упражняват надзорните си функции.
- (19) От съображения за пропорционалност минималните изисквания, наложени на клоновете от трети държави, следва да бъдат съобразени с риска, който те представляват за финансовата стабилност и целостта на пазара на Съюза и държавите членки. Следователно клоновете от трети държави следва да бъдат класифицирани или като категория 1 — когато се смятат за по-рискови, или в противен случай като категория 2 — когато се считат за малки и несложни и за непредставяващи значителен риск за финансовата стабилност, в съответствие с определението за „малка и несложна институция“ в Регламент (ЕС) № 575/2013. Съответно клоновете от трети държави, чиито регистрирани активи в дадена държава членка са на стойност, по-голяма или равна на 5 милиарда евро, следва да се смятат за представляващи такъв по-висок риск поради по-големия си размер и сложност, тъй като неизпълнението на задълженията им може да доведе до значителни сътресения на пазара на банкови услуги или в банковата система на държавата членка. Клоновете от трети държави, на които е издаден лиценз да приемат депозити на дребно, следва по подобен начин да бъдат разглеждани като по-рискови, независимо от техния размер, когато размерът на тези депозити на дребно надвишава определен праг, доколкото неизпълнението на задълженията им би могло да засегне силно

уязвими вложители и би могло да доведе до загуба на доверие в безопасността и надеждността на банковата система на държавата членка и в способността ѝ да защитава спестяванията на гражданите. Поради това тези два вида клонове от трети държави следва да бъдат класифицирани като клонове от трети държави от категория 1.

- (20) Клоновете от трети държави следва да бъдат класифицирани като категория 1 и когато главното предприятие подлежи на регулиране и надзорът и прилагането на това регулиране не са определени като най-малкото равностойни на изискваното съгласно Директива 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 575/2013, или когато съответната трета държава е посочена като високорискова трета държава със стратегически слабости в своята национална уредба за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма в съответствие с Директива (ЕС) 2015/849. Тези клонове от трети държави представляват значителен риск за финансовата стабилност в Съюза и държавата членка на установяване, тъй като нормативната уредба или уредбата за борба срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма, която се прилага за тяхното главно предприятие, не установява и не позволява проследяване в достатъчна степен на специфичните рискове, произтичащи от дейностите, извършвани от клон в държавата членка, или на рисковете за контрагентите в държавата членка, произтичащи от групата от трета държава. За целите на определянето на това дали пруденциалните и надзорните стандарти за банковия сектор в третата държава са равностойни на стандартите на Съюза, Комисията следва да може да дава указания на ЕБО да извърши оценка и да изготви доклад за нормативната уредба на банковия сектор на съответната трета държава в съответствие с член 33 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. ЕБО следва да гарантира, че оценката се извършва по строг и прозрачен начин и в съответствие с надеждна методика. Освен това ЕБО следва да провежда консултации и да си сътрудничи тясно и с надзорните органи на третата държава, с правителствените служби, отговарящи за регулирането на нейния банков сектор, и когато е уместно, със страни от частния сектор, като се стреми да третира тези страни справедливо и да им дава възможност да представят документация и изявления в разумни срокове. Освен това ЕБО следва да гарантира, че изготвеният доклад е надлежно мотивиран, съдържа подробно описание на проучените въпроси и се представя в разумен срок. За да се гарантират еднакви условия за изпълнението на настоящата директива, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия да приема решения относно еквивалентността на банковите нормативни уредби на клоновете от трети държави. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹¹⁾.
- (21) Компетентните органи следва да имат изрично правомощие да изискват за всеки отделен случай клоновете от трети държави да подават заявление за лиценз в съответствие с дял III, глава 1 от Директива 2013/36/ЕС, най-малкото когато тези клонове осъществяват дейност с клиенти или контрагенти в други държави членки в нарушение на правилата на вътрешния пазар, когато представляват значителен риск за финансовата стабилност на Съюза и на държавата членка, в която са установени, или когато общата стойност на активите на всички клонове от трети държави в Съюза, които принадлежат към една и съща група от трета държава, е по-голяма или равна на 40 милиарда евро, или стойността на активите на клон от трета държава в държавата членка, в която е установен, е по-голяма или равна на 10 милиарда евро. Освен това от компетентните органи следва да се изисква да оценяват дали клоновете от трети държави имат системно значение, когато общата стойност на активите на всички клонове от трети държави в Съюза, които принадлежат към една и съща група от трета държава, е по-голяма или равна на 40 милиарда евро. Всички клонове от трети държави, които принадлежат към една и съща група от трета държава и са установени в една или повече от една държава членка, следва да подлежат на такава оценка от съответните им компетентни органи. При тази оценка следва да се проучи, в съответствие със специфични критерии, дали тези клонове представляват риск за финансовата стабилност на Съюза или на неговите държави членки в степен, сходна с тази на институциите, определени като „системно значими“ съгласно Директива 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 575/2013. Ако компетентните органи стигнат до заключението, че клон от трета държава е системно значим, те следва да му наложат изисквания, които са подходящи за намаляване на рисковете за финансовата стабилност. За тези цели компетентните органи следва да могат да изискват от клоновете от трета държава да подават заявления за лиценз като дъщерни институции съгласно Директива 2013/36/ЕС, за да продължат да осъществяват банкова дейност в държавата членка или в целия Съюз. Освен това компетентните органи следва да могат да налагат други изисквания, по-специално задължение за реорганизация на активите или дейностите на клонове от трети държави, така че тези клонове да престанат да имат системно значение, или изискване за спазване на допълнителни изисквания за капитал, ликвидност, отчетност или оповестяване, когато това би било достатъчно за преодоляване на рисковете за финансовата стабилност. Компетентните органи следва да имат възможност да не налагат нито едно от тези изисквания на клонове от трети държави, които са оценени, че имат системно значение, като в този случай те следва да предоставят мотивирано уведомление на ЕБО и на компетентните органи на държавите членки, в които съответната група от трета държава е установила други клонове от трети държави или дъщерни институции. За да се вземат предвид последните за целия Съюз, компетентните органи, които решат да упражнят правомощията си да изискат лиценз като дъщерна институция, следва предварително да се консултират с ЕБО и със съответните компетентни органи.

⁽¹¹⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

- (22) За да се насърчи съгласуваността на надзорните решения по отношение на група от трета държава, която има клонове и дъщерни предприятия в повече от една държава членка, при извършване на оценката на системното значение компетентните органи следва да се консултират с ЕБО и компетентните органи на държавите членки, в които съответната група от трета държава е установила други клонове от трети държави или дъщерни институции, за да оценят рисковете за финансовата стабилност, които съответният клон от трета държава може да представлява за държави членки, различни от държавата членка, в която е установен.
- (23) Компетентните органи следва да извършват редовни проверки на спазването от страна на клоновете от трети държави на съответните изисквания съгласно Директива 2013/36/ЕС и да им налагат надзорни мерки за гарантиране или възстановяване на спазването на тези изисквания. За да се улесни ефективният надзор върху спазването на тези изисквания от страна на клоновете от трети държави и да се даде възможност за цялостен преглед на дейността на групите от трети държави в рамките на Съюза, общата надзорна и финансова отчетност следва да се предоставя на компетентните органи чрез стандартизирани образци. На ЕБО следва да бъде възложено разработването на проекти на технически стандарти за изпълнение, в които да се определят тези образци. Освен това, с цел да се гарантира, че цялата дейност, която групи от трети държави осъществяват в Съюза чрез клонове от трети държави, е обект на всеобхватен надзор, да не се допуска заобикаляне на изискванията, приложими за тези групи съгласно правото на Съюза, и да се сведат до минимум потенциалните рискове за финансовата стабилност в Съюза, е необходимо да се прилагат подходящи договорености за сътрудничество между компетентните органи. По-специално, клоновете от трети държави от категория 1 следва да бъдат включени в обхвата на колегиите от надзорни органи на групите от трети държави в Съюза. Когато такава колегия все още не съществува, компетентните органи следва да създадат *ad hoc* колегия за всички клонове от трети държави от категория 1 от една и съща група, когато тази група осъществява дейност в повече от една държава членка.
- (24) Уредбата на Съюза за клоновете от трети държави следва да се прилага, без да се засяга правото на преценка на държавите членки, което те понастоящем имат, да изискват на общо основание дружества от определени трети държави да осъществяват банкова дейност на тяхна територия единствено чрез дъщерни институции, лицензирани в съответствие с дял III, глава 1 от Директива 2013/36/ЕС. Това изискване може да се отнася до трети държави, в които се прилагат пруденциални и надзорни стандарти за банковия сектор, неравностойни на стандартите съгласно националното право на държавата членка, или до трети държави, в чийто режим за борба срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма се наблюдават стратегически слабости.
- (25) Независимо от действащите правила за поверителност, обменът на информация между компетентните органи и данъчните органи следва да се подобри. Обменът на информация следва във всички случаи да се осъществява в съответствие с националното право, а когато информацията произхожда от друга държава членка, между съответните компетентни органи следва да се постигне споразумение за разкриване на информация.
- (26) От решаващо значение е институциите, финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност да спазват пруденциалните изисквания, за да се осигурят тяхната сигурност и надеждност и да се запази стабилността на финансовата система на Съюза както на равнището на Съюза като цяло, така и във всяка държава членка. Поради това Европейската централна банка (ЕЦБ) и националните компетентни органи следва да имат правомощието да предприемат навременни и решителни мерки, когато тези институции, финансови холдинги и финансови холдинги със смесена дейност и техните фактически управители не спазват пруденциалните изисквания или не изпълняват надзорните решения.
- (27) За да се гарантират еднакви условия по отношение на правомощията за налагане на санкции, от държавите членки следва да се изисква да предвидят ефективни, пропорционални и възпиращи административни санкции, периодични имуществени санкции и други административни мерки във връзка с нарушения на националните разпоредби за транспониране на Директива 2013/36/ЕС, както и нарушения на Регламент (ЕС) № 575/2013 или на решения, взети от компетентен орган въз основа на посочените разпоредби или посочения регламент. Тези административни санкции, периодични имуществени санкции и други административни мерки следва да отговарят на определени минимални изисквания, включително за минималните правомощия на компетентните органи, за да могат да ги налагат, за критериите, които компетентните органи следва да вземат предвид при тяхното прилагане, за изискванията за публикуване или за нивата на административните санкции и периодичните имуществени санкции. На ЕБО следва да бъде възложено да докладва относно сътрудничеството между компетентните органи в контекста на налагането на административни санкции, периодични имуществени санкции и други административни мерки.
- (28) Държавите членки следва да могат да налагат административни санкции, когато съответното нарушение е предмет и на националното наказателно право. При определяне на вида административни санкции или други административни мерки и на размера на имуществените административни санкции компетентните органи следва да вземат предвид всички предишни наказателноправни санкции, които са били наложени за същото нарушение на физическото или юридическо лице, отговорно за посоченото нарушение. Целта е да се гарантира, че при кумулиране на административни и наказателни производства, произтичащи от едно и също неправомерно деяние, тежестта на всички административни санкции и други административни мерки, наложени с наказателни цели, е ограничена до необходимото с оглед на тежестта на съответното нарушение. За тази цел държавите членки следва да въведат подходящи механизми, за да гарантират, че компетентните органи и съдебните органи са надлежно и своевременно информирани за всички административни или наказателни производства, образувани срещу едно и също физическо или юридическо лице.

- (29) Имуствените административни санкции следва да имат възпиращ ефект, за да се попречи на физическото или юридическото лице, което нарушава националните разпоредби, транспониращи Директива 2013/36/ЕС, или което нарушава Регламент (ЕС) № 575/2013, да извършва същите или подобни деяния в бъдеще. Имуствените административни санкции, наложени на юридически лица, следва да се прилагат последователно, по-специално по отношение на определянето на максималния размер на тези санкции, при което следва да се отчита общият годишен нетен оборот на съответното предприятие. Общият годишен нетен оборот по смисъла на Директива 2013/36/ЕС понастоящем обаче не е нито изчерпателен, нито достатъчно ясен, за да се гарантират еднакви условия при прилагането на административни имуществени санкции. За да се осигури последователно изчисляване в целия Съюз, в Директива 2013/36/ЕС следва да се предвиди списък с елементи, които да бъдат включени в изчисляването на общия годишен нетен оборот.
- (30) Освен административни имуществени санкции компетентните органи следва да бъдат оправомощени да налагат и периодични имуществени санкции на институциите, финансовите холдинги, финансовите холдинги със смесена дейност и на онези членове на техния ръководен орган в управленската му функция, висшето ръководство, лицата, заемащи ключови позиции, другите служители, поемащи съществен риск, както и на всички други физически лица, за които е установено, че са отговорни, в съответствие с националното право, за нарушение на задължението за спазване на националните разпоредби за транспониране на Директива 2013/36/ЕС, или в съответствие със задълженията си съгласно Регламент (ЕС) № 575/2013, или съгласно решение, взето от компетентен орган въз основа на посочените разпоредби или посочения регламент. Държавите членки следва да определят конкретни правила и ефективни механизми за прилагане на периодичните имуществени санкции. Периодичните имуществени санкции следва да бъдат налагани, когато дадено нарушение продължава. Без да се засягат процесуалните права на засегнатите лица съгласно приложимото право, включително правото на тези лица да бъдат изслушвани, компетентните органи следва да могат да налагат периодични имуществени санкции, без да е необходимо да отправят предварително искане, заповед или предупреждение към нарушавашата страна с изискване да възобнови спазването на изискванията. Тъй като целта на периодичните имуществени санкции е принуждаването на физически или юридически лица да прекратят продължавашо нарушение, прилагането им не следва да възпрепятства компетентните органи да налагат последващи административни санкции за същото нарушение. Следва да е възможно периодичните имуществени санкции да бъдат налагани на определена дата и да започват да се прилагат на по-късна дата. Освен ако не е предвидено друго от държавите членки, периодичните имуществени санкции следва да се изчисляват на дневна база.
- (31) За да се осигури възможно най-широк обхват за действията, прилагани след извършване на нарушение, независимо дали те подлежат на административни санкции или други административни мерки по националното право, и да се спомогне за предотвратяването на по-нататъшни нарушения, държавите членки следва да могат да предвиждат допълнителни административни санкции и по-високи административни имуществени санкции и периодични имуществени санкции.
- (32) При налагането на периодични имуществени санкции компетентният орган следва да взема предвид потенциалното въздействие на периодичната имуществена санкция върху финансовото състояние на физическото или юридическото лице, което е в нарушение, и да се стреми да избегне ситуация, в която санкцията може да доведе до неплатежоспособност на това лице или до сериозни финансови затруднения или да представлява непропорционален процент от годишния доход на физическото лице или от общия годишен нетен оборот на юридическото лице. Компетентните органи следва също така да гарантират, че се налагат периодични имуществени санкции на членовете на ръководния орган, висшето ръководство, лицата, заемащи ключови позиции, другите служители, поемащи съществен риск, както и на всички други физически лица, за които е установено, че са пряко отговорни за нарушението, индивидуално или съвместно.
- (33) При изключителни обстоятелства, когато правната система на държавата членка не допуска налагането на административните санкции, предвидени в настоящата директива, следва да бъде възможно по изключение правилата относно административните санкции да се прилагат по такъв начин, че санкцията да се инициира от компетентния орган и да се налага от съдебния орган. Въпреки това е необходимо тези държави членки да гарантират, че ефектът от прилагането на тези правила и санкции е равностоен на административни санкции, налагани от компетентните органи. Поради това предвидените санкции следва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.
- (34) За да се предвидят подходящи санкции за нарушения на националните разпоредби за транспониране на Директива 2013/36/ЕС и за нарушения на Регламент (ЕС) № 575/2013, следва да се допълни списъкът на нарушенията, за които се налагат административни санкции, периодични имуществени санкции и други административни мерки. Поради това списъкът на нарушенията, който се съдържа в Директива 2013/36/ЕС, следва да бъде изменен.
- (35) С въвеждането на Международен стандарт за финансово отчитане № 9 (МСФО 9) на 1 януари 2018 г. изчисляването на очакваните кредитни загуби, което се основава на подходи на моделиране, оказва пряко влияние върху размера на собствения капитал и регулаторните съотношения на институциите. Същите подходи на моделиране служат и за изчисляване на очакваните кредитни загуби, когато институциите прилагат националните счетоводни разпоредби. В резултат на това е важно компетентните органи и ЕБО да имат ясна представа за влиянието на тези изчисления върху диапазона от стойности на рисково претеглените активи и капиталовите изисквания, които възникват за подобни експозиции. За тази цел сравнителният анализ следва да обхваща и тези подходи на моделиране. Като се има предвид, че институциите, които изчисляват капиталовите изисквания по стандартизирания подход за кредитен риск, могат да

ползват и модели за изчисляване на очакваните кредитни загуби съгласно рамката на МСФО 9, тези институции също следва да бъдат включени в сравнителния анализ, като се отчита принципът на пропорционалност.

- (36) Регламент (ЕС) 2019/876 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹²⁾ измени Регламент (ЕС) № 575/2013, като въведе изменена уредба на пазарния риск, разработена от Базелския комитет по банков надзор. Алтернативният стандартизиран подход, който е част от тази нова уредба, позволява на институциите да моделират определени параметри, използвани при изчисляването на рисково претеглените активи и капиталовите изисквания за пазарния риск. Поради това е важно компетентните органи и ЕБО да имат ясна представа за диапазона от стойности на рисково претеглените активи и капиталовите изисквания, които възникват за подобни експозиции не само при алтернативния подход на вътрешните модели, но и при алтернативния стандартизиран подход. В резултат на това сравнителният анализ на пазарния риск следва да обхваща преразглежданите стандартизирани подходи и подходи на вътрешните модели, като се отчита принципът на пропорционалност.
- (37) Преходът към устойчива икономика в световен мащаб, залегнал в Парижкото споразумение ⁽¹³⁾, прието на 12 декември 2015 г. съгласно Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата („Парижкото споразумение“), и в Програмата на ООН до 2030 г. за устойчиво развитие, ще изисква дълбока социално-икономическа трансформация и ще зависи от мобилизирането на значителни финансови ресурси от публичния и частния сектор. С Европейския зелен пакт, представен от Комисията в нейното съобщение от 11 декември 2019 г., Съюзът поема ангажимент да постигне неутралност по отношение на климата до 2050 г. Финансовата система играе важна роля за подкрепата на този преход, не само по отношение на улавянето и насърчаването на възможностите, които ще възникнат, а и с подходящото управление на рисковете, които той може да породии. Тъй като тези рискове могат да имат последици за стабилността както на отделните институции, така и на финансовата система като цяло, е необходима подобрена регулаторна пруденциална рамка, която да интегрира в по-добра степен съответните рискове.
- (38) Безпрецедентният мащаб на прехода към устойчива, неутрална по отношение на климата и кръгова икономика ще окаже значително въздействие върху финансовата система. През 2018 г. от Мрежата на централните банки и надзорните органи за по-зелена финансова система признаха, че свързаните с климата рискове са източник на финансов риск. В съобщението на Комисията от 6 юли 2021 г., озаглавено „Стратегия за финансиране на прехода към устойчива икономика“ („Обновена стратегия за устойчиво финансиране“) се подчертава, че ЕСУ рисковете и рисковете, произтичащи от физическото въздействие на изменението на климата, загубата на биологично разнообразие и по-широкото влошаване на екологичното състояние на екосистемите, представляват безпрецедентно предизвикателство за икономиката на Съюза и за стабилността на финансовата система. Тези рискове са свързани с особености като тази, че те ще се проявяват в бъдещето и ще имат характерни видове въздействие в зависимост от времевия хоризонт — краткосрочен, средносрочен и дългосрочен. Спецификата на свързаните с климата и други екологични рискове, например рисковете, произтичащи от влошаването на екологичното състояние и загубата на биологично разнообразие, по отношение както на рисковете, свързани с прехода, така и на физическите рискове, изисква по-специално те да бъдат управлявани с дългосрочен времеви хоризонт от най-малко 10 години.
- (39) Дългосрочният характер и дълбочината на прехода към устойчива, неутрална по отношение на климата и кръгова икономика ще доведат до значителни промени в бизнес моделите на институциите. Адекватното приспособяване на финансовия сектор, и по-специално на кредитните институции, е необходимо за постигане на целта за нулеви нетни емисии на парникови газове в икономиката на Съюза до 2050 г., като същевременно присъщите рискове се държат под контрол. Ето защо компетентните органи следва да имат възможност да оценяват този процес на приспособяване и да се намесват в случаите, когато институциите управляват свързани с климата рискове, както и рискове, произтичащи от влошаването на екологичното състояние и загубата на биологично разнообразие, по начин, който застрашава стабилността на отделните институции или финансовата стабилност като цяло. Компетентните органи следва също така да наблюдават и да бъдат оправомощени да предприемат действия, когато са налице рискове, произтичащи от тенденциите на прехода в контекста на съответните регулаторни цели на Съюза и на държавите членки във връзка с ЕСУ факторите, например както е посочено в Регламент (ЕС) 2021/1119 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁴⁾, съобщението на Комисията от 14 юли 2021 г., озаглавено „Подготвени за цел 55“ („Fit for 55“): постигане на целта на ЕС в областта на климата до 2030 г. по пътя към неутралност по отношение на климата“ (пакет „Подготвени за цел 55“) и глобалната рамка за биологичното разнообразие Кунмин-Монреал, приета на 19 декември 2022 г. от Конференцията на страните по Конвенцията на ООН за биологичното разнообразие, а така също и когато е приложимо за институциите с международна дейност — по отношение на правните и регулаторни

⁽¹²⁾ Регламент (ЕС) 2019/876 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 г. за изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013 по отношение на отношението на ливъридж, отношението на нетното стабилно финансиране, капиталовите изисквания и изискванията за приемливи задължения, кредитния риск от контрагента, пазарния риск, експозициите към централни контрагенти, експозициите към предприятия за колективно инвестиране, големите експозиции, изискванията за отчетност и оповестяване и на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 150, 7.6.2019 г., стр. 1).

⁽¹³⁾ ОВ L 282, 19.10.2016 г., стр. 4.

⁽¹⁴⁾ Регламент (ЕС) 2021/1119 на Европейския парламент и на Съвета от 30 юни 2021 г. за създаване на рамката за постигане на неутралност по отношение на климата и за изменение на регламенти (ЕО) № 401/2009 и (ЕС) 2018/1999 (Европейски закон за климата), ОВ L 243, 9.7.2021 г., стр. 1.

цели на трети държави, което води до рискове за техните бизнес модели и стратегии или за финансовата стабилност. Компетентните органи следва също така да бъдат оправомощени да засилят целите, мерките и действията във връзка с пруденциалните планове на институциите, когато те се считат за недостатъчни за справяне с ЕСУ рисковете в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план и в това отношение биха могли да породят съществени рискове за тяхната разрешимост. Рисковете, свързани с климата, и в по-широк план рисковете от екологичен характер, следва да се разглеждат заедно с рисковете от социален и управленски характер в една категория рискове, за да се даде възможност за цялостно и координирано интегриране на тези фактори, тъй като те често са взаимосвързани. ЕСУ рисковете са тясно свързани с концепцията за устойчивост, тъй като ЕСУ факторите представляват трите основни стълба на устойчивостта.

- (40) За да поддържат адекватна устойчивост на отрицателните въздействия на ЕСУ факторите, институциите, установени в Съюза, трябва да са в състояние систематично да установяват, измерват и управляват ЕСУ рисковете, а от техните надзорници следва да се изисква да оценяват рисковете както за отделната институция, така и за системата, като се дава приоритет на екологичните фактори и с развитието на оценъчните методики и инструменти се напредва по другите фактори на устойчивостта. От институциите следва да се изисква да оценяват съобразността на своите портфейли с амбицията на Съюза за постигане на неутралност по отношение на климата до 2050 г., както и да не допускат влошаване на екологичното състояние и загуба на биологично разнообразие. Институциите следва да имат задължение да изготвят конкретни планове за справяне с финансовите рискове, произтичащи в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план от ЕСУ фактори, включително от тенденциите на прехода в контекста на съответните регулаторни цели на Съюза и на държавите членки, например както е посочено в Парижкото споразумение, Регламент (ЕС) 2021/1119, пакета „Подготвени за цел 55“ и глобалната рамка за биологичното разнообразие Кунмин-Монреал, а така също и когато е приложимо за институциите с международна дейност — по отношение на правните и регулаторни цели на трети държави. От институциите следва да се изисква да разполагат със солидни правила за управление и вътрешни процеси за управлението на ЕСУ рисковете и да въведат одобрени от техните ръководни органи стратегии, в които се отчита въздействието на ЕСУ факторите — не само понастоящем, а и в перспектива. Колективното познаване на ЕСУ факторите и осведомеността за тях от страна на ръководните органи на институциите, както и разпределението на вътрешния капитал за справяне с ЕСУ рисковете също ще бъдат от основно значение за укрепване на устойчивостта спрямо отрицателното въздействие на тези рискове. Спецификата на ЕСУ рисковете означава, че разбирането, измерванията и управленските практики могат да се различават значително в различните институции. За да се осигури сближаване в целия Съюз и еднакво разбиране за ЕСУ рисковете, в пруденциалната нормативна уредба следва да бъдат предвидени подходящи определения и минимални стандарти за оценка на тези рискове. За постигането на тази цел в Директива 2013/36/ЕС следва да бъдат въведени определения, а ЕБО следва да бъде оправомощен да определи минимален набор от референтни методики за оценка на въздействието на ЕСУ рисковете върху финансовата стабилност на институциите, като се дава приоритет на въздействието на екологичните фактори. Тъй като проявлението в бъдещето на ЕСУ рисковете означава, че анализът на сценарии и провеждането на стрес тестове, както и плановете за противодействието на тези рискове, са особено полезни инструменти за оценка, ЕБО следва също така да бъде оправомощен да разработва единни критерии за съдържанието на плановете за противодействие на тези рискове и за определянето на сценарии и прилагането на методи за провеждане на стрес тестове. ЕБО следва да базира своите сценарии на наличните научни доказателства, като се опира на работата на Мрежата на централните банки и надзорните органи за по-зелена финансова система и на усилията на Комисията за засилване на сътрудничеството между всички съответни публични органи с оглед на разработването на обща методологична основа, както е посочено в обновената стратегия за устойчиво финансиране. На екологичните рискове, включително рисковете, свързани с климата, и тези, произтичащи от влошаването на екологичното състояние и загубата на биологично разнообразие, следва да се даде приоритет предвид тяхната неотложност и предвид особената значимост на анализа на сценарии и стрес тестовете за тяхното оценяване.
- (41) В качеството си на основни източници на финансиране за предприятията и домакинствата в Съюза институциите играят важна роля за насърчаване на устойчивото развитие в целия Съюз. За да може Съюзът да постигне общата си цел за неутралност по отношение на климата до 2050 г., както е посочено в Регламент (ЕС) 2021/1119, институциите трябва да интегрират в своите политики и дейности ролята на насърчаването на устойчиво развитие. За да осигурят този процес на интеграция, бизнес моделите и стратегиите на институциите трябва да бъдат тествани спрямо съответните регулаторни цели на Съюза за устойчива икономика, включително, например, спрямо мерките, препоръчани от Европейския научен консултативен съвет по изменението на климата, за установяване на ЕСУ рисковете, произтичащи от несъответствия. Когато институциите оповестяват своите цели и ангажменти за устойчивост съгласно други задължителни или доброволни рамки за устойчивост, например съгласно Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁵⁾, тези цели и ангажменти следва да бъдат в съответствие с конкретните планове за противодействие на ЕСУ рисковете, пред които са изправени в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план. Компетентните органи следва да оценяват чрез съответните си надзорни дейности степента, в която институциите са изправени пред ЕСУ рискове и разполагат със съпътстващи управленски политики и оперативни действия, отразени в целите и ключовите етапи на техните пруденциални планове, които са

⁽¹⁵⁾ Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19).

в съответствие с оповестените от тях ангажименти за устойчивост в контекста на процеса на приспособяване с оглед на постигането на неутралност по отношение на климата до 2050 г. За да се насърчи надеждно и ефективно наблюдение на риска, както и управленско поведение, съобразено с дългосрочната стратегия за устойчивост на институциите, тяхната склонност за поемане на риск по отношение на ЕСУ рисковете следва да бъде неразделна част от техните политики и практики за възнагражденията.

- (42) ЕСУ рисковете могат да имат широкомащабни последици за стабилността както на отделните институции, така и на финансовата система като цяло. Ето защо компетентните органи следва последователно да отчитат тези рискове в съответните си надзорни дейности, включително в процеса на надзорен преглед и оценка и в провеждането на стрес тестове спрямо тези рискове. Чрез Инструмента за техническа подкрепа, създаден с Регламент (ЕС) 2021/240 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁶⁾ Комисията оказва подкрепа на националните компетентни органи при разработването и прилагането на методики за извършване на стрес тестове и ще продължи да оказва техническа подкрепа в това отношение. До момента обаче методиките за извършване на стрес тестове спрямо ЕСУ рисковете се прилагаха основно на проучвателен принцип. С цел в надзора на ЕСУ рисковете решително и последователно да се заложи провеждането на стрес тестове, ЕБО, Европейският надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване) (ЕОЗППО), създаден с Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁷⁾, и Европейският надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) (ЕОЦКП), създаден с Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁸⁾, следва съвместно да разработят насоки, за да се осигурят съгласувани съображения и общи методики за извършването на стрес тестовите спрямо ЕСУ рисковете. Провеждането на стрес тестове за тези рискове следва да започне с факторите, свързани с климата и околната среда, като, успоредно с увеличаването на достъпните данни и методики за ЕСУ рисковете в подкрепа на разработването на допълнителни инструменти за оценка на тяхното количествено въздействие върху финансовите рискове, компетентните органи следва все повече да проучват въздействието на тези рискове в своите оценки за адекватност на институциите. За да се осигури сближаване на надзорните практики, ЕБО следва да издаде насоки относно еднаквостта включване на ЕСУ рисковете в процеса на надзорен преглед и оценка.
- (43) Разпоредбите на Директива 2013/36/ЕС относно уредбата на буфера за системен риск може вече да се използват за противодействие на различни видове системни рискове, включително системни рискове, свързани с изменението на климата. Доколкото компетентните органи или определените органи на дадена институция считат, че рисковете, свързани с изменението на климата, могат да имат сериозни отрицателни последици за финансовата система и реалната икономика в държавите членки, те следва да въведат ниво на буфера за системен риск, което би могло да се прилага и за определени групи или подгрупи експозиции, например за тези, които са изложени на физически рискове и рискове във връзка с прехода, свързани с изменението на климата, когато според тях въвеждането на такова ниво е ефективно и пропорционално за редуциране на тези рискове.
- (44) През последните години се наблюдава бърз растеж на пазарите на криптоактиви. За да бъдат преодолени потенциалните рискове за институциите, породени от техните експозиции към криптоактиви, които все още не са обхванати в достатъчна степен от съществуващата пруденциална уредба, Базелският комитет по банков надзор разработи стандарт за пруденциално третиране на експозиции към криптоактиви. Част от този стандарт се отнася до управлението на риска от страна на институциите и прилагането на процеса на надзорен преглед и оценка по отношение на институциите. От институциите с преки или непреки експозиции към криптоактиви или институциите, които предоставят свързани услуги за каквато и да е форма на криптоактиви, следва да се изисква да разполагат с политики, процеси и практики за управление на риска с цел подходящо управление на рисковете, причинени от техните експозиции към криптоактиви. По-специално, в своите дейности по управление на риска институциите следва да вземат предвид рисковете, свързани с технологията зад криптоактивите, общите рискове, свързани с информационни и комуникационни технологии (ИКТ) и киберрисковете, правните рискове, рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, както и рисковете, свързани с оценката. Компетентните органи следва да могат да предприемат необходимите надзорни действия, когато практиките на институциите за управление на риска се считат за недостатъчни.
- (45) Целта на оценката на пригодността на членовете на ръководните органи е да се гарантира, че те притежават необходимата за ролята им квалификация и имат добра репутация. Наличието на солидна уредба за надеждност и пригодност при оценката на пригодността на членовете на ръководния орган и на лицата, заемщи ключови позиции, е решаващ фактор за постигането на адекватно управление на самите институции и на техните рискове. Съществуващите правила не гарантират, че назначаващата институция извършва своевременна оценка на пригодността на членовете на ръководния орган. Освен това понастоящем не съществуват правила за оценка на пригодността на

⁽¹⁶⁾ Регламент (ЕС) 2021/240 на Европейския парламент и на Съвета от 10 февруари 2021 г. за създаване на Инструмент за техническа подкрепа (OB L 57, 18.2.2021 г., стр. 1).

⁽¹⁷⁾ Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/79/ЕО на Комисията (OB L 331, 15.12.2010 г., стр. 48).

⁽¹⁸⁾ Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/77/ЕО на Комисията (OB L 331, 15.12.2010 г., стр. 84).

лицата, заемащи ключови позиции. Освен това трансграничните институции трябва да се ориентират в голямо разнообразие от национални правила и процедури, което намалява ефективността на настоящата уредба. Наличието на значително различаващи се изисквания по отношение на оценката на пригодността в Съюза е особено значим въпрос в контекста на банковия съюз. В резултат на това е важно да се установи набор от правила на равнището на Съюза, за да се въведе по-последователна и предвидима уредба за надеждност и пригодност. Това ще насърчи сближаването в областта на надзора, ще даде възможност за увеличаване на доверието между компетентните органи и ще осигури повече правна сигурност за институциите. Оценките за надеждност и пригодност са важен надзорен елемент, наред с други механизми, като например процеса на надзорен преглед и оценка и правилата за възнагражденията, които заедно гарантират доброто управление на институциите.

- (46) За да се гарантира добро управление, да се улеснят независимите становища и критичните предизвикателства и да се представят разнообразни мнения и опит, ръководните органи следва да се характеризират с достатъчна степен на многообразие по отношение на възраст, пол, географски произход, образование и професионален опит. Балансът между половете е от особено значение, за да се гарантира адекватно представителство на населението, и следва да се насърчава.
- (47) Тъй като носят основната отговорност за оценката на пригодността на всеки член на ръководния орган, институциите, финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност следва да извършват първоначалната оценка на пригодността преди встъпването в длъжност на нов член, с някои изключения, последвана от проверка от страна на компетентните органи. Тези субекти следва да гарантират, че информацията за пригодността на членовете на ръководния орган продължава да бъде актуална. Те следва да съобщават тази информация на компетентния орган. Веднага щом станат известни всякакви нови факти или други обстоятелства, които биха могли да повлияят на пригодността на членовете на ръководния орган, тези субекти следва да уведомят компетентните органи за това без ненужно забавяне. Тези субекти следва да предприемат необходимите мерки, ако стигнат до заключението, че член или потенциален член на ръководния орган не отговаря на изискванията за пригодност. Същите изисквания следва да се прилагат и за лицата, заемащи ключови позиции.
- (48) За да се осигурят правна сигурност и предвидимост за субектите, е необходимо да се установят процедурни правила за проверка, от страна на компетентните органи, на пригодността на членовете на ръководния орган и лицата, заемащи ключови позиции, в големи институции. Тези процедурни правила следва да дават възможност на компетентните органи да изискват всякаква допълнителна информация, когато е необходимо, включително чрез документация, срещи и изслушвания. Информацията и документите, необходими за оценката на пригодността от страна на компетентните органи, включително в контекста на заявлението за пригодност, което трябва да бъде предоставено, преди потенциалният член да встъпи в длъжност („предварително заявление за пригодност“), от големи институции за членовете на ръководния орган в управленската му функция или за председателя на ръководния орган в контролната му функция, следва да се предоставят на компетентните органи чрез средства, определени от компетентните органи. Компетентните органи следва да направят нова оценка на пригодността на даден член при промяна на относимата информация, засягаща неговата пригодност. От компетентните органи не следва да се изисква да извършват нова оценка на пригодността на членовете на ръководния орган при подновяване на мандата им, освен когато е настъпила промяна в относимата информация, известна на компетентните органи, и тази промяна може да повлияе на пригодността на съответния член. Компетентните органи следва да имат правомощието да предприемат необходимите мерки, ако стигнат до заключението, че изискванията за пригодност не са изпълнени. Компетентните органи следва да могат да поискат от органа, отговарящ за надзора на борбата с изпирането на пари и финансирането на тероризма в съответствие с Директива (ЕС) 2015/849, да направи справка, въз основа на оценка на риска, в относимата информация относно членовете на ръководния орган, както и да получи достъп до централната база данни за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма.
- (49) Поради рисковете, породени от големите институции, произтичащи по-специално от потенциалните последици от верижно разпространение, компетентните органи на държавите членки, в които се извършва оценката на пригодността от страна на надзорния орган, след като членът е поел длъжността в ръководния орган, в съответствие с националното право, следва да бъдат уведомени без ненужно забавяне веднага щом е налице ясно намерение за назначаване на член на ръководния орган в управленската му функция или на председател на ръководния орган в контролната му функция. Големите институции следва във всички случаи да гарантират, че компетентните органи получават предварително заявление за пригодност най-късно 30 работни дни преди потенциалният член да поеме длъжността. Предварителното заявление за пригодност следва да бъде придружено от всички съответни документи и информация, които са необходими за оценката, независимо дали оценката на пригодността, извършвана от компетентните органи, се завършва преди или след встъпването на лицето в длъжност. Ако регистрите за съдимост или други документи, изисквани съгласно националното право или изброени от компетентните органи, станат достъпни на по-късен етап, компетентните органи следва също да получат тези документи или информация без ненужно забавяне. Предварителното заявление за пригодност следва да даде възможност на компетентните органи да започнат своя анализ и да предприемат действия в контекста на оценката. Тези действия могат да включват възпрепятстване на потенциалния член да встъпи в длъжност, докато компетентният орган не получи достатъчно информация, или започване на засилен диалог, в случай че компетентният орган има опасения относно пригодността на потенциалния член, за да се гарантира, че потенциалният член е или ще бъде подходящ при встъпването си в длъжност. ЕБО следва да издаде насоки относно условията на целенасочения и задълбочен диалог между компетентния орган и голямата институция с оглед премахване на всякакви пречки във връзка с пригодността на потенциалния член в дух на сътрудничество. Предварителното заявление за пригодност следва да позволи на

компетентните органи да започнат диалог на ранен етап с големите институции относно пригодността на членовете на ръководния орган в управленската му функция или на председателя на ръководния орган в контролната му функция, преди те да встъпят в длъжност. Предварителното заявление за пригодност обаче не следва да засяга прерогативите и отговорността на голямата институция, когато се гарантира пригодността на членовете на ръководния орган, както и евентуалните последващи оценки, извършвани от компетентните органи, когато това е разрешено в съответствие с националното право.

- (50) Освен това по отношение на големите институции компетентните органи следва надлежно да разгледат възможността за определяне на максимален срок за приключване на оценката на пригодността, поне по отношение на назначаването на членовете на ръководния орган и назначаването на ръководителя на функциите за вътрешен контрол и на финансовия директор, за длъжностите в тези институции. Следва да е възможно този максимален срок да бъде удължен, когато е целесъобразно.
- (51) Оценката на пригодността на членовете на ръководния орган не следва да засяга националното право относно назначаването на представители на служителите в ръководния орган и относно назначаването на членове на ръководния орган контролната му функция от регионални или местни изборни органи. В тези случаи следва да се въведат подходящи предпазни мерки, за да се гарантира пригодността на тези членове на ръководния орган.
- (52) До 31 декември 2029 г. ЕБО, в тясно сътрудничество с ЕЦБ, следва да направи преглед и да докладва относно прилагането и ефективността на уредбата за надеждност и пригодност, като вземе предвид и принципа на пропорционалност, по-специално по отношение на малките и несложни институции.
- (53) ЕБО следва да разработи насоки относно критериите за определяне дали са налице разумни основания да се подозира, че се извършва, било е извършено или е имало опит за изпиране на пари или финансиране на тероризма, или дали е налице повишен риск от изпиране на пари или финансиране на тероризма във връзка с даден субект. При разработването на тези насоки ЕБО следва да си сътрудничи с ЕОЦКП и с Органи за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма, създаден с Регламент (ЕС) 2024/1620 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁹⁾ („Орган за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма“). В случай че Органът за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма не е в оперативна готовност при изготвянето на тези насоки, ЕБО следва да ги приеме, без да е необходимо да си сътрудничи с този орган.
- (54) Предвид ролята на оценката на пригодността за разумното и стабилно управление на институциите е необходимо на компетентните органи да се предоставят нови инструменти за извършването на оценка на пригодността на членовете на ръководните органи, на висшето ръководство и на лицата, заемщи ключови позиции, като например декларации за отговорностите и описание на задълженията. Тези нови инструменти следва да подпомагат работата на компетентните органи при прегледа на правилата за управление на институциите като част от процеса на надзорен преглед и оценка. Независимо от цялостната колективна отговорност на ръководния орган, от институциите следва да се изисква да изготвят индивидуални заявления, в които се посочват ролите и задълженията на всички членове на ръководния орган в управленската му функция, на висшето ръководство и на лицата на ключови позиции, както и описание на задълженията, включително подробности за отчетните линии, за разпределението на отговорностите, както и за лицата, които са част от договорките за управление на институцията, и на техните задължения. Индивидуалните задължения и отговорности на тези лица невинаги са ясно или последователно определени и може да има ситуации, при които две или повече роли се припокриват или области на задължения и отговорности се пренебрегват, тъй като не попадат точно в правомощията на едно лице. Обхватът на задълженията и отговорностите на всяко лице следва да бъде ясно определен, като не следва задачи да бъдат оставяни без лице, което да отговаря за тях. С тези правила следва да се повиши в още по-голяма степен отчетността на членовете на ръководния орган в управленската му функция, на висшето ръководство и на лицата, заемщи ключови позиции. Освен това, когато държавите членки сметнат за необходимо, те следва да могат да приемат или да запазят по-строги изисквания относно тези правила.
- (55) Допълнителното капиталово изискване, определено от компетентния орган на дадена институция в съответствие с Директива 2013/36/ЕС поради рискове, различни от риска от прекомерен ливъридж, не следва, при равни други условия, да се увеличава в резултат на задължителното въвеждане за институцията на долна граница на капиталовото изискване, предвидена в Регламент (ЕС) № 575/2013. Освен това, когато долната граница на капиталовото изискване стане обвързваща за институцията, компетентният орган следва да направи преглед на допълнителното капиталово изискване на институцията и да прецени по-специално дали и до каква степен тези изисквания вече са покрити изцяло поради факта, че долната граница на капиталовото изискване е станала обвързваща за институцията. Когато това е така, допълнителното капиталово изискване на институцията следва да се разглежда като припокриващо се с

⁽¹⁹⁾ Регламент (ЕС) 2024/1620 на Европейския парламент и на Съвета от 31 май 2024 г. за създаване на Орган за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма и за изменение на регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 1094/2010 и (ЕС) № 1095/2010 (ОВ L, 2024/1620, 19.6.2024 г., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj>).

рисковете, обхванати от долната граница на капиталовото изискване на институцията, и следователно компетентният орган следва да намали това изискване до необходимата степен, за да се отстрани всяко такова припокриване, докато долната граница на капиталовото изискване продължава да е обвързваща за институцията.

- (56) Аналогично, след като долната граница на капиталовото изискване стане обвързваща, номиналният размер на базовия собствен капитал от първи ред на институцията, изискван във връзка с буфера за системен риск и буфера за Д-СЗИ, може да се увеличи въпреки липсата на съответно увеличение на свързаните с институцията макропруденциални или системни рискове. В такива случаи компетентният орган или определеният орган на институцията, според случая, следва да направи преглед на калибрирането на нивата на буфера за системен риск и да се увери, че те продължават да са подходящи и че в тях не се отчитат двойно рискове, вече покрити поради факта, че долната граница на капиталово изискването е обвързваща за институцията. Този преглед следва да се извършва със същата честота като прегледа на буферите, т.е. веднъж годишно за буфера за Д-СЗИ и на всеки две години за буфера за системен риск. Следва обаче да е възможно компетентният орган или определеният орган на институцията, според случая, да коригира калибрирането на буферите по-често.
- (57) С оглед на своевременното и ефективно задействане на буфера за системен риск е необходимо да се изясни прилагането на съответните разпоредби и да се опростят и съгласуват приложимите процедури. Определените органи във всички държави членки следва да имат възможност да определят буфер за системен риск, за да се гарантира, че органите разполагат с правомощия да противодействат на системните рискове своевременно, пропорционално и ефективно, и за да се осигури възможност да се признават нивата на буфера за системен риск, определени от органите в други държави членки. За признаването на ниво на буфера за системен риск, определено от друга държава членка, следва да е необходимо само уведомяване от органа, който признава това ниво. За да се избегнат ненужни процедури за разрешения, когато решението за определяне на ниво на буфера води до намаляване на което и да е от вече определените нива или не води до промяна в тези нива, процедурата, предвидена в член 131, параграф 15 от Директива 2013/36/ЕС, трябва да бъде приведена в съответствие с процедурата, предвидена в член 133, параграф 9 от същата директива. Процедурите, предвидени в член 133, параграфи 11 и 12 от същата директива, следва да бъдат изяснени и съобразени в по-добра степен с процедурите, приложими за другите нива на буфера за системен риск, когато това е целесъобразно.
- (58) На Комисията следва да се предостави правомощието да приема разработените от ЕБО регулаторни технически стандарти по отношение на освобождаването от лицензиране на инвестиционните посредници като кредитни институции, списъка с минимална информация, който трябва да бъде предоставен за оценка на съществените операции, процеса на оценка на съществените операции, правилата за регистриране в клоновете от трети държави, механизма за сътрудничество и функционирането на колегиите от надзорни органи, понятието за значими в абсолютно изражение експозиции към риск от неизпълнение, праговете за голям брой значими контрагенти и позиции в дългови или капиталови инструменти на различни емитенти, както и минималното съдържание на въпросника за пригодност, автобиографиите и вътрешната оценка на пригодността. Комисията следва да приеме тези регулаторни технически стандарти чрез делегирани актове съгласно член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) и в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.
- (59) На Комисията следва да се предостави правомощието да приема разработените от ЕБО технически стандарти за изпълнение по отношение на единните формати и определения за предоставянето на информация от междинните предприятия майки; процеса на консултации между компетентните органи във връзка с придобиването на квалифицирано дялово участие; процеса на консултации между компетентните органи във връзка със сливане или разделяне; регулаторната и финансовата информация и информацията за клоновете на трети държави и за главните предприятия. Комисията следва да приеме тези технически стандарти за изпълнение посредством актове за изпълнение съгласно член 291 от ДФЕС и в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.
- (60) Когато изготвя технически стандарти и насоки и отговаря на въпроси, свързани с практическото им прилагане или изпълнение, ЕБО следва надлежно да вземе предвид принципа на пропорционалност и да гарантира, че тези стандарти и насоки могат да се прилагат и от малки и несложни институции без излишни усилия.
- (61) Доколкото целите на настоящата директива не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради обхвата и последиците ѝ могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.
- (62) Поради това Директива 2013/36/ЕС следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2013/36/ЕС

Директива 2013/36/ЕС се изменя, както следва:

1) Член 2 се изменя, както следва:

а) параграф 5 се изменя, както следва:

i) точки 4 и 5 се заменят със следното:

„4) в Дания: „Danmarks Eksport- og Investeringsfond“, „Danmarks Skibskredit A/S“ и „KommuneKredit“;

4а) в Чехия: „Národní rozvojová banka a.s.“;

5) в Германия: „Kreditanstalt für Wiederaufbau“, „Landwirtschaftliche Rentenbank“, „Bremer Aufbau-Bank GmbH“, „Hamburgische Investitions- und Förderbank“, „Investitionsbank Berlin“, „Investitionsbank des Landes Brandenburg“, „Investitionsbank Sachsen-Anhalt“, „Investitionsbank Schleswig-Holstein“, „Investitions- und Förderbank Niedersachsen — NBank“, „Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz“, „Landeskreditbank Baden-Württemberg — Förderbank“, „LfA Förderbank Bayern“, „NRW.BANK“, „Saarländische Investitionskreditbank AG“, „Sächsische Aufbaubank — Förderbank“, „Thüringer Aufbaubank“, предприятия, които съгласно „Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz“ са признати като органи на държавната жилищна политика и не извършват като основна дейност банкови трансакции, както и предприятия, които съгласно този закон са признати като предприятия за жилищно настаняване с нестопанска цел“;

ii) точка 18 се заменя със следното:

„18) в Австрия: предприятията, които са признати като жилищноспестовни дружества с обществена цел, и „Österreichische Kontrollbank AG“ и „Oesterreichische Entwicklungsbank — OeEB“;

iii) вмъква се следната точка:

„20а) в Румъния: „Banca de Investiții și Dezvoltare — S.A.“;

iv) точка 24 се заличава;

б) параграф 6 се заменя със следното:

„6. Субектите, посочени в параграф 5, точки 3—23 от настоящия член, се смятат за финансови институции за целите на член 34 и дял VII, глава 3.“

2) В член 3 параграф 1 се изменя, както следва:

а) вмъква се следната точка:

„8а) „ръководен орган в управленската му функция“ означава ръководният орган, когато изпълнява функцията си по управление на институцията, и включва лицата, действително ръководещи дейността на институцията“;

б) точка 9 се заменя със следното:

„9) „висше ръководство“ означава физическите лица, които упражняват изпълнителни функции в дадена институция и се отчетат пряко пред ръководния орган, но не са членове на този орган, и които отговарят за текущото управление на институцията под ръководството на ръководния орган“;

в) вмъкват се следните точки:

„9а) „лица, заемащи ключови позиции“ означава лицата, които имат значително влияние върху управлението на институцията, но не са членове на ръководния орган, в това число ръководителите на функциите за вътрешен контрол и финансовият директор, когато тези ръководители или този директор не са членове на ръководния орган;

9б) „функции за вътрешен контрол“ означава функциите за управление на риска, за нормативно съответствие и за вътрешен одит;

- 9в) „ръководители на функциите за вътрешен контрол“ означава лицата с най-висока длъжност, които отговарят за ефективното управление на текущото изпълнение на функциите на институцията за вътрешен контрол;
- 9г) „финансов директор“ означава лицето, което носи цялостната отговорност за управлението на финансовите ресурси, финансовото планиране и финансовото отчитане на институцията;“;
- г) точка 11 се заменя със следното:
- „11) „риск, свързан с модела“ означава риск, свързан с модела, съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 526 от Регламент (ЕС) № 575/2013;“;
- д) вмъква се следната точка:
- „29а) „самостоятелна институция в Съюза“ означава институция, която не подлежи на пруденциална консолидация в Съюза по силата на първа част, дял II, глава 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и която няма предприятие майка от ЕС, което подлежи на пруденциална консолидация;“;
- е) вмъква се следната точка:
- „47а) „приемлив капитал“ означава приемливият капитал съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 71 от Регламент (ЕС) № 575/2013;“;
- ж) точка 59 се заменя със следното:
- „59) „вътрешни подходи“ означава вътрешнорейтинговият подход по член 143, параграф 1, подходът на вътрешните модели по член 221, методът на вътрешния модел по член 283, подходът на алтернативния вътрешен модел по член 325ащ и подходът на вътрешна оценка по член 265, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013;“;
- з) добавят се следните точки:
- „66) „голяма институция“ означава голяма институция съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 146 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- 67) „периодична имуществена санкция“ означава периодична парична принудителна мярка, целяща прекратяване на текущи нарушения на националните разпоредби за транспониране на настоящата директива, нарушения на Регламент (ЕС) № 575/2013 или нарушения на решения, взети от компетентен орган въз основа на посочените разпоредби или посочения регламент, и принуждаване на физическото или юридическото лице да възобнови спазването на нарушените разпоредби или решения;
- 68) „риск от екологичен, социален и управленски характер“, или „ЕСУ риск“, означава риск от екологичен, социален и управленски характер съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 52г от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- 69) „неутралност по отношение на климата“ означава общата цел за постигане на неутралност по отношение на климата до 2050 г., определена в член 2, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2021/1119 на Европейския парламент и на Съвета (*);
- 70) „криптоактив“ означава криптоактив съгласно определението в член 3, параграф 1, точка 5 от Регламент (ЕС) 2023/1114 на Европейския парламент и на Съвета (**), който не е цифрова валута на централна банка.
- (*) Регламент (ЕС) 2021/1119 на Европейския парламент и на Съвета от 30 юни 2021 г. за създаване на рамката за постигане на неутралност по отношение на климата и за изменение на регламенти (ЕО) № 401/2009 и (ЕС) 2018/1999 (Европейски закон за климата) (ОВ L 243, 9.7.2021 г., стр. 1).
- (**) Регламент (ЕС) 2023/1114 на Европейския парламент и на Съвета от 31 май 2023 г. относно пазарите на криптоактиви и за изменение на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 1095/2010 и на директиви 2013/36/ЕС и (ЕС) 2019/1937 (ОВ L 150, 9.6.2023 г., стр. 40).“

3) В член 4 параграф 4 се заменя със следното:

„4. Държавите членки гарантират, че компетентните органи разполагат с експертните познания, ресурсите, оперативния капацитет, правомощията и независимостта, които са необходими, за да изпълняват функциите си по пруденциален надзор и разследване, както и с правомощията, необходими за налагане на периодичните имуществени санкции и други санкции, определени в настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013.“

4) Въмъква се следният член:

„Член 4а

Независимост на компетентните органи по отношение на надзора

1. За целите на настоящия член „членове на управителния орган на компетентния орган“ означава физически лица, които са част от най-висшия орган за колективно вземане на решения на компетентния орган и на които е предоставено правомощието да упражняват изпълнителни функции по отношение на текущото управление на надзорната функция на компетентния орган, с изключение на управителите на националните централни банки.

2. С цел да се запази независимостта на компетентните органи при упражняването на техните правомощия, държавите членки предвиждат необходимите мерки, за да се гарантира, че компетентните органи, включително техните членове на персонала и членовете на управителните им органи, могат да упражняват своите надзорни правомощия независимо и обективно, без да търсят или да получават инструкции от поднадзорните институции, от орган на Съюза или от правителството на държава членка, или от всеки друг публичен или частен орган. Държавите членки гарантират, че управителните органи на компетентните органи са функционално независими от други публични и частни органи. Тези мерки не засягат мерките съгласно националното право, съгласно които компетентните органи подлежат на публична и демократична отчетност.

Държавите членки гарантират, че нито един член на управителния орган на компетентен орган, който е назначен след 11 януари 2026 г., не остава на длъжност повече от 14 години. Държавите членки гарантират, че членовете на управителния орган на компетентен орган се назначават въз основа на публикувани критерии, които са обективни и прозрачни, и че тези членове могат да бъдат освободени от длъжност, ако вече не отговарят на критериите за назначаване или са били осъдени за тежко престъпление. Основанията за освобождаване от длъжност се оповестяват публично, освен когато членът на съответния управителен орган на компетентния орган представи възражения срещу публикуването.

Държавите членки гарантират, че компетентните органи публикуват своите цели, носят отговорност за изпълнението на задълженията си във връзка с тези цели и подлежат на финансов контрол по начин, който не засяга тяхната независимост.

Настоящият параграф не засягат правата и задълженията на компетентните органи съгласно международната или европейската системи за финансов надзор, по-специално Европейската система за финансов надзор, създадена съгласно Регламент (ЕС) № 1093/2010 (*), единния надзорен механизъм, създаден съгласно Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета (**), и Регламент (ЕС) № 468/2014 на Европейската централна банка (***), и Единния механизъм за реструктуриране, създаден съгласно Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета (****).

3. Държавите членки гарантират въвеждането от страна на компетентните органи на всички необходими правила за предотвратяване на конфликти на интереси по отношение на техните членове на персонала и членовете на управителните им органи. За тази цел държавите членки предвиждат правила, които са пропорционални на ролята и отговорностите на служителите и на членовете на управителните органи, и като минимум им забраняват:

a) да търгуват с финансови инструменти, емитирани от или реферирани към поднадзорните на компетентните органи институции и преките или непреките предприятия майки, дъщерни предприятия или свързани лица на тези институции, с изключение на:

i) инструментите, управлявани от трети страни, при условие че не се допуска собствениците на тези инструменти да се намесват в управлението на портфейла;

ii) инвестициите в предприятия за колективно инвестиране;

b) да бъдат наемани от или да приемат какъвто и да е вид договорно споразумение за предоставяне на професионални услуги за определен период от време („период на спиране“) с които и да е от следните:

i) институции, в които членът на персонала или членът на управителния орган на компетентния орган е участвал пряко за целите на надзора или вземането на решения, включително в преките или непреките предприятия майки, дъщерни или свързани предприятия на тези институции;

ii) субекти, които предоставят услуги на някои от субектите, посочени в подточка i), освен в случаите, когато на члена на персонала или на члена на управителния орган на компетентния орган е строго забранено да участва в предоставянето на тези услуги по време на периода на спиране;

- iii) субекти, извършващи дейности по лобирание и застъпничество, насочени към компетентния орган, по въпроси, за които членът на персонала или членът на управителния орган на компетентния орган е отговарял по време на своята работа или мандат.

Изключенията, предвидени в първа алинея, буква а), подточки i) и ii), се прилагат само когато третите страни и предприятията за колективно инвестиране не инвестират предимно в инструменти, емитирани от субектите, посочени в буква а), или реферирани към тях.

4. Периодът на спиране започва да тече от датата, на която прякото участие в надзора на субектите, посочени в параграф 3, буква б), подточка i), е преустановено. Компетентните органи гарантират, че техните членове на персонала и членовете на управителните им органи нямат достъп до поверителна или чувствителна информация, свързана с тези субекти, по време на периода на спиране. В случай на наемане от субектите, посочени в параграф 3, буква б), подточки i) и ii), продължителността на периода на спиране е не по-малко от шест месеца за членове на персонала, пряко участващи в надзора на субектите, посочени в параграф 3, буква б), подточка i), и не по-малко от 12 месеца за членове на управителния орган на компетентния орган. В случай на наемане от субектите, посочени в параграф 3, буква б), подточка iii), продължителността на периода на спиране е не по-малко от три месеца както за членовете на персонала, така и за членовете на управителния орган на компетентния орган.

Държавите членки могат да разрешат на компетентните органи да определят период на спиране за членовете на персонала и членовете на управителните им органи, за които се прилага параграф 3, буква б), подточка i), в случай на наемането им от преки конкуренти на някой от субектите, посочени в същата буква. За тези цели продължителността на периода на спиране е не по-малко от три месеца за членовете на персонала, пряко участващи в надзора на тези субекти, и не по-малко от шест месеца за членовете на управителния орган на компетентния орган.

5. Чрез дерогация от параграф 4 държавите членки могат да разрешат на компетентните органи да прилагат по-кратки периоди на спиране от най-малко три месеца за членовете на персонала, пряко участващи в надзора на институциите, само когато по-дълъг период на спиране:

- a) би ограничил неоснователно способността на компетентния орган да наема нови членове на персонала с подходящите или необходимите умения за упражняване на надзорните му функции, по-специално като се има предвид малкият размер на вътрешния пазар на труда; или
- b) би представлявал нарушение на съответно основно право, признато в конституцията на съответната държава членка, на Хартата на основните права на Европейския съюз или на съответните права на работниците, предвидени в националното трудово право.

6. Членовете на персонала и членовете на управителния орган на компетентен орган, за които се прилага забраната, предвидена в параграф 3, буква б), имат право на подходящо обезщетение за тази забрана. Държавите членки вземат решение относно подходящата форма на това обезщетение.

7. Държавите членки гарантират, че от членовете на персонала и членовете на управителния орган на компетентен орган се изисква да представят декларация за интереси. Тази декларация включва информация за собствеността на членовете под формата на имущество, капиталови инструменти, облигации, взаимни фондове, инвестиционни фондове, смесени фондове, хедж фондове и борсово търгувани фондове, които могат да породят опасения за конфликт на интереси. Съответните лица представят декларацията за интереси преди назначаването им и всяка година след това.

Декларацията за интереси не засяга изискванията за подаване на декларация за имуществено състояние съгласно приложимите национални правила.

8. Когато член на персонала или член на управителните органи на компетентен орган притежава към момента на наемането или назначаването му и по всяко време след това финансови инструменти, които могат да доведат до конфликти на интереси, компетентният орган има правомощието да изисква за всеки отделен случай тези инструменти да бъдат продадени или съответното лице да се разпореди с тях в разумен срок. Компетентните органи имат също така правомощието да разрешават за всеки отделен случай на тези членове да продадат или да се разпоредят с финансови инструменти, притежавани от тях към момента на наемането или назначаването им.

9. За да се осигури пропорционално прилагане на настоящия член, до 10 юли 2026 г. ЕБО издава насоки за компетентните органи, в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, относно предотвратяването на конфликти на интереси в компетентните органи и относно тяхната независимост, като се вземат предвид най-добрите международни практики.

(*) Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

(**) Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г. за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 29.10.2013 г., стр. 63).

(***) Регламент (ЕС) № 468/2014 на Европейската централна банка от 16 април 2014 г. за създаване на рамката за сътрудничество в единния надзорен механизъм между Европейската централна банка и националните компетентни органи и с определените на национално равнище органи (Рамков регламент за ЕНМ) (ЕЦБ/2014/17) (ОВ L 141, 14.5.2014 г., стр. 1).

(****) Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 30.7.2014 г., стр. 1).“

5) Член 8а се изменя, както следва:

а) в параграф 1 буква б) се заменя със следното:

„б) когато средномесечният общ размер на активите, изчислен за период от 12 последователни месеца, е по-малък от 30 млрд. евро, и предприятието е част от група, в която общата стойност на консолидираните активи на всички предприятия от групата, установени в Съюза, включително всички техни клонове и дъщерни предприятия, установени в трета държава, които имат индивидуално общ размер на активите, по-малък от 30 млрд. евро, и които извършват някоя от дейностите, посочени в от приложение I, раздел А, точки 3 и 6, към Директива 2014/65/ЕС, е по-голям или равен на 30 млрд. евро, и двете изчислени като средна стойност за период от 12 последователни месеца.“;

б) вмъква се следният параграф:

„3а. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член, въз основа на заявлението, получено в съответствие с посочения параграф, и на информацията, получена в съответствие с член 95а от Директива 2014/65/ЕС, компетентният орган може, след като получи искане от предприятие, посочено в параграф 1 от настоящия член, да освободи това предприятие от изискването за получаване на лиценз като кредитна институция в съответствие с член 8 от настоящата директива.

При получаване на искане за освобождаване компетентният орган уведомява ЕБО за това. ЕБО представя становище по това искане за освобождаване в срок от един месец от уведомлението от компетентния орган. Компетентният орган взема решение относно искането за освобождаване, като взема предвид становището на ЕБО и най-малко следните елементи:

а) когато предприятието е част от група — организационната структура на групата, преобладаващите практики за регистриране в рамките на групата и разпределението на активите между субектите в групата;

б) естеството, размера и сложността на дейностите, извършвани от предприятието в държавата членка, в която е установено, и в Съюза като цяло;

в) значението на дейностите и системния риск, породен от дейностите, извършвани от предприятието в държавата членка, в която е установено, и в Съюза като цяло.

Когато решението на компетентния орган се отклонява от становището на ЕБО, компетентният орган посочва в решението си причините за отклонението.

Компетентният орган уведомява съответното предприятие и ЕБО за решението си. ЕБО публикува това решение заедно със становището си на своя уебсайт.

Компетентният орган преразглежда решението си на всеки три години.“;

в) добавят се следните параграфи:

„7. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за допълнително уточняване на елементите, които трябва да бъдат взети предвид от компетентния орган при вземането на решение дали да предостави освобождаване в съответствие с параграф 3а, като взема предвид по-специално съществеността на кредитния риск от контрагента, на който е изложено предприятието.

ЕБО представя на Комисията тези проекти за регулаторни технически стандарти най-късно до 10 януари 2026 г.

На Комисията се предоставя правомощието да допълни настоящата директива, като приеме посочените в първата алинея от настоящия параграф регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

8. До 31 декември 2028 г. ЕБО представя на Комисията доклад относно използването на освобождаването, посочено в параграф 3а от настоящия член, както и относно прилагането на член 4, параграф 1, точка 1, буква б), подточка iii) от Регламент (ЕС) № 575/2013.“;

6) В член 18 се добавя следната буква:

„ж) отговаря на всяко едно от следните условия:

i) констатирано е, че кредитната институция е проблемна или е вероятно да стане проблемна в съответствие с член 32, параграф 1, буква а) от Директива 2014/59/ЕС или член 18, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 806/2014;

ii) органът за реструктуриране смята, че за тази кредитна институция е изпълнено условието по член 32, параграф 1, буква б) от Директива 2014/59/ЕС или член 18, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 806/2014;

iii) органът за реструктуриране смята, че за тази кредитна институция не е изпълнено условието по член 32, параграф 1, буква в) от Директива 2014/59/ЕС или член 18, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) № 806/2014.“

7) Член 21а се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Финансовите холдинги майки в държава членка, финансовите холдинги майки със смесена дейност в държава членка, финансовите холдинги майки от ЕС и финансовите холдинги майки със смесена дейност от ЕС искат одобрение в съответствие с настоящия член. Другите финансови холдинги или финансови холдинги със смесена дейност искат одобрение в съответствие с настоящия член, когато е необходимо да се съобразят с изискванията на настоящата директива или на Регламент (ЕС) № 575/2013 на подконсолидирана основа или когато са определени като отговорни да гарантират спазването на пруденциалните изисквания от страна на групата на консолидирана основа, както е посочено в параграф 4, буква в) от настоящия член.

Компетентните органи редовно и във всички случаи поне веднъж годишно правят преглед на предприятията майки на дадена институция, за да проверят дали институцията, субектът, който е подал искане за лиценз съгласно член 8, или субектът, определен като отговорен да гарантира спазването на пруденциалните изисквания от страна на групата на консолидирана основа („определеният субект“), е идентифицирал правилно всяко предприятие, което отговаря на критериите за финансов холдинг майка в държава членка, финансов холдинг майка със смесена дейност в държава членка, финансов холдинг майка от ЕС или финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС.

За целите на втората алинея от настоящия параграф, когато предприятията майки се намират в държави членки, различни от държавата членка, в която е установена институцията, субектът, подал искане за лиценз съгласно член 8, или определеният субект, компетентните органи на тези държави членки си сътрудничат тясно за извършване на прегледа.

Компетентните органи публикуват на уебсайтовете си и актуализират ежегодно списък на финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност, които са получили одобрение или са освободени от одобрение в държавата членка в съответствие с настоящия член. Когато е предоставено освобождаване от одобрение, в списъка се посочва и определеният субект.“;

б) параграф 2 се изменя, както следва:

i) в първата алинея буква б) се заменя със следното:

„б) информация за назначаването на най-малко две лица, реално ръководещи финансовия холдинг или финансовия холдинг със смесена дейност, и за спазването на критериите и изискванията, посочени в член 91, параграф 1;“;

ii) втората алинея се заменя със следното:

„Когато одобряването или освобождаването от одобряване на финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, посочен в параграфи 3 и 4 от настоящия член, се осъществява едновременно с оценката, извършена съгласно член 8, член 22 или член 27а, за целите на посочените членове компетентният орган съгласува по целесъобразност дейността си с консолидиращия надзорник, а в случай че е различен — с компетентния орган в държавата членка, в която е установен финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност. Срокът за извършването на оценка, посочен в член 22, параграф 2, втора алинея или в член 27а, параграф 6, спира да тече, докато не приключи процедурата, определена в настоящия член.“;

- в) в параграф 3 буква в) се заменя със следното:
- „в) спазени са критериите относно акционерите и членовете на кредитни институции, посочени в член 14, и изискванията, предвидени в член 121.“;
- г) в параграф 4 първата алинея се изменя, както следва:
- i) уводната част се заменя със следното:
- „Финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност може да поиска освобождаване от одобрение съгласно настоящия член, което се дава, когато е изпълнено всяко едно от следните условия.“;
- ii) буква в) се заменя със следното:
- „в) получените одобрение в съответствие с настоящия член дъщерна кредитна институция или дъщерен финансов холдинг, или дъщерен финансов холдинг със смесена дейност са определени като отговорни за гарантиране на спазването на пруденциалните изисквания от страна на групата на консолидирана основа и разполагат с всички необходими средства и законови правомощия за ефективно изпълнение на тези задължения.“;
- д) вмъква се следният параграф:
- „4а. Без да се засяга параграф 4, консолидиращият надзорник може да разреши за всеки отделен случай финансовите холдинги или финансовите холдинги със смесена дейност, които са освободени от одобрение, да бъдат изключени от обхвата на консолидацията, ако са изпълнени следните условия:
- а) изключването не засяга ефективността на надзора на дъщерната кредитна институция или на групата;
- б) финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност няма експозиции в капиталови инструменти, различни от експозицията към капиталови инструменти в дъщерната кредитна институция или в междинния финансов холдинг майка или финансов холдинг майка със смесена дейност, контролиращ дъщерната кредитна институция;
- в) финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност не прибягва в значителна степен до ливъридж и няма експозиции, които да не са свързани със собствеността му в дъщерната кредитна институция или в междинния финансов холдинг майка или финансов холдинг майка със смесена дейност, контролиращ дъщерната кредитна институция.“;
- е) параграф 8 се изменя, както следва:
- i) първата алинея се заменя със следното:
- „Когато консолидиращият надзорник е различен от компетентния орган в държавата членка, в която е установен финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност, двата органа работят заедно, като се консултират за всичко за целите на вземането на решения относно одобрението, освобождаването от одобрение и изключването от обхвата на консолидацията, посочени в параграфи 3, 4 и 4а, както и относно надзорните мерки, посочени в параграфи 6 и 7. Консолидиращият надзорник изготвя оценка по въпросите, посочени в параграфи 3, 4, 4а, 6 и 7, според случая, и препраща тази оценка на компетентния орган в държавата членка, в която е установен финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност. Двата органа правят всичко възможно в рамките на правомощията си, за да достигнат в двумесечен срок от получаването на оценката до съвместно решение.“;
- ii) след първа алинея се вмъква следната алинея:
- „В случай че се постигне съвместно решение, когато консолидиращият надзорник е различен от компетентния орган в държавата членка, в която е установен финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност, съвместното решение също се изпълнява или, ако националното право го позволява, се прилага пряко в държавата членка, в която е установен финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност.“;
- ж) в параграф 10 първата алинея се заменя със следното:
- „При отказ на одобрение или на освобождаване от одобрение на финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност по силата на настоящия член консолидиращият надзорник уведомява заявителя за решението и за причините за него в четиримесечен срок от получаването на заявлението или, в случай че то е непълно, в четиримесечен срок от получаването на пълната информация, необходима за решението.“

8) В член 21б се вмъква следният параграф:

„ба. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на единните формати и определенията и разработва информационните решения, които да се прилагат в Съюза за предоставяне на информацията, посочена в параграф 6.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение най-късно до 10 януари 2026 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените във втора алинея от настоящия параграф технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“

9) Вмъква се следният член:

„Член 21в

Изискване за създаване на клон за предоставянето на банкови услуги от предприятията от трети държави

1. Държавите членки изискват от предприятията, установени в трета държава, както е посочено в член 47, да създадат клон на тяхна територия и да подадат заявление за лиценз в съответствие с дял VI, за да започнат или да продължат да упражняват дейностите, посочени в член 47, параграф 1 в съответната държава членка.

2. Изискването по параграф 1 от настоящия член не се прилага, когато предприятието, установено в трета държава, предоставя услуга или извършва дейност в полза на клиент или контрагент, установен) или намиращ) се в Съюза, който е:

а) непрофесионален клиент, приемлива насрещна страна или професионален клиент по смисъла на раздели I и II от приложение II към Директива 2014/65/ЕС, установени или намиращи се в Съюза, когато този клиент или насрещна страна се обърне към предприятие, установено в трета държава, по своя изключителна инициатива за предоставянето на услуга или дейност, посочена в член 47, параграф 1 от настоящата директива;

б) кредитна институция;

в) предприятие от същата група като предприятието, установено в трета държава.

Без да се засяга първа алинея, буква в), когато предприятие от трета държава предлага своите услуги на клиент или насрещна страна, или на потенциален клиент или насрещна страна от посочените в буква а) от същата алинея, чрез субект, действащ от свое име или имащ тесни връзки с такова предприятие от трета държава, или чрез друго лице, действало от името на такова предприятие, това не се счита за услуга, предоставяна по изключителната инициатива на клиента или контрагента, или на потенциалния клиент или насрещна страна.

Държавите членки гарантират, че компетентните органи имат правомощието да изискват от кредитните институции и клоновете, установени на тяхна територия, да им предоставят информацията, която им е необходима за наблюдение на предоставяните услуги по изключителна инициатива на клиента или насрещната страна, установени или намиращи се на тяхна територия, когато тези услуги се предоставят от предприятия, установени в трети държави — част от същата група.

3. Инициативата на клиент или насрещна страна, посочена в параграф 2, не дава право на предприятието от трета държава да предлага на пазара други категории продукти, дейности или услуги, освен тези, които клиентът или насрещната страна са поискали, освен чрез клон от трета държава, установен в държава членка. Не се изисква обаче създаване на клон от трета държава за услуги, дейности или продукти, необходими за или тясно свързани с предоставянето на услугата, продукта или извършването на дейността, първоначално поискани от клиента или насрещната страна, включително когато такива тясно свързани услуги, дейности или продукти се предоставят или извършват впоследствие след първоначално поисканите.

4. Изискването, предвидено в параграф 1 от настоящия член, не се прилага за услуги или дейности от изброените в приложение I, раздел А към Директива 2014/65/ЕС, включително всякакви свързани спомагателни услуги, като свързано набиране на депозити или отпускане на кредити или заеми, чиято цел е предоставянето на услуги съгласно посочената директива.

5. За да се запазят придобитите права на клиентите по съществуващи договори, изискването по параграф 1 не засяга съществуващите договори, сключени преди 11 юли 2026 г.

6. До 10 юли 2025 г. ЕБО, след консултация с ЕОЗППО и ЕОЦКП, извършва преглед относно това дали някое предприятие от финансовия сектор освен кредитните институции следва да бъде освободено от изискването за създаване на клон за предоставянето на банкови услуги от предприятията от трети държави в съответствие с настоящия член. ЕБО представя за това доклад на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията. В този доклад се вземат предвид съображенията, засягащи финансовата стабилност, и въздействието върху конкурентоспособността на Съюза.

Въз основа на този доклад Комисията, когато е целесъобразно, представя законодателно предложение на Европейския парламент и на Съвета.“

10) В член 22, параграф 2 първата алинея се заменя със следното:

„Компетентните органи потвърждават писмено получаването на уведомление съгласно параграф 1 или на допълнителна информация съгласно параграф 3 своевременно, не по-късно от 10 работни дни след получаването на уведомлението или на информацията.“

11) Член 23 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) буква д) се заменя със следното:

„д) дали съществуват основателни причини да се подозира, че във връзка с предлаганото придобиване се извършва, било е извършено или е имало опит да се извърши изпиране на пари или финансиране на тероризъм по смисъла на член 1 от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета (*) или че предлаганото придобиване би увеличило риска от това.

(*) Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73).“;

ii) добавят се следните алинеи:

„За целите на оценяването на критерия, посочен в първа алинея, буква д) от настоящия параграф, при своите проверки компетентните органи се консултират с органите, отговарящи за надзора на кредитните институции в съответствие с Директива (ЕС) 2015/849.

Компетентните органи могат да възразят срещу предложеното придобиване, когато кандидат-приобретателят се намира в трета държава, посочена като високорискова трета държава, в чиято уредба за борба срещу изпирането на пари и финансирането на тероризъм има стратегически слабости, в съответствие с член 9 от Директива (ЕС) 2015/849, или в трета държава, спрямо която се прилагат ограничителни мерки на Съюза, и когато компетентният орган прецени, че то засяга способността на кандидат-приобретателя да въведе необходимите практики и процеси за спазване на изискванията съгласно уредбата за борба срещу изпирането на пари и финансирането на тероризъм.“;

б) в параграф 2 се добавя следната алинея:

„За целите на настоящия параграф, както и с оглед на критерия, посочен в параграф 1, буква д) от настоящия член, отрицателно становище на органите, отговарящи за надзора на кредитните институции в съответствие с Директива (ЕС) 2015/849, получено от компетентните органи не по-късно от 30 работни дни от първоначалното искане, се взема надлежно предвид от компетентните органи при оценката на предлаганото придобиване и може да представлява основателна причина за противопоставяне.“;

в) добавя се следният параграф:

„6. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които се определя списъкът с минимална информация, която да бъде предоставена на компетентния орган от кандидат-приобретателя при изпращането на уведомлението, посочено в член 22, параграф 1.

За целите на първа алинея ЕБО взема предвид дял II от Директива (ЕС) 2017/1132 на Европейския парламент и на Съвета (*).

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти най-късно до 10 януари 2026 г.

На Комисията се делегира правомощието да допълни настоящата директива, като приеме посочените в първа алинея от настоящия параграф регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(*) Директива (ЕС) 2017/1132 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. относно някои аспекти на дружественото право (ОВ L 169, 30.6.2017 г., стр. 46).“

12) В дял III се добавят следните глави:

„ГЛАВА 3

ПРИДОБИВАНЕ ИЛИ ПРЕХВЪРЛЯНЕ НА СЪЩЕСТВЕНО ДЯЛОВО УЧАСТИЕ

Член 27а

Уведомяване за придобивания и оценяването им

1. Държавите членки изискват от институциите и от финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност, попадащи в обхвата на член 21а, параграф 1 („кандидат-приобретателя“), да уведомяват предварително в писмена форма компетентния си орган, когато възнамеряват да придобият пряко или непряко съществено дялово участие („предлаганото придобиване“). В уведомлението се посочва размерът на предлаганото придобиване и се предоставя относимата информация, посочена в член 27б, параграф 5.

2. За целите на параграф 1 дялово участие се счита за съществено, когато е по-голямо или равно на 15 % от приемливия капитал на кандидат-приобретателя.

3. За целите на параграф 1, когато кандидат-приобретателят е институция, прагът, посочен в параграф 2, се прилага както на индивидуална основа, така и на основа на консолидационното състояние на групата. Когато прагът, посочен в параграф 2, е надвишен само на индивидуална основа, кандидат-приобретателят уведомява компетентния орган в държавата членка, в която е установен. Същият компетентен орган оценява предлаганото придобиване. Когато този праг е надвишен на индивидуална основа и на основа на консолидационното състояние на групата, кандидат-приобретателят уведомява също консолидиращия надзорник. Този консолидиращ надзорник оценява и предлаганото придобиване.

4. Когато кандидат-приобретателят е финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, попадащ в обхвата на член 21а, параграф 1, прагът, посочен в параграф 2 от настоящия член, се прилага на основа на консолидационното състояние, а консолидиращият надзорник е компетентният орган за целите на параграф 1 от настоящия член.

5. Компетентният орган потвърждава писмено получаването на уведомлението, посочено в параграф 1, или на всякаква допълнителна информация в съответствие с параграф 9, своевременно, но не по-късно от 10 работни дни след получаването на уведомлението или на допълнителната информация.

6. Компетентният орган разполага със срок от 60 работни дни от датата на писменото потвърждение за получаване на уведомлението и от получаването на всички документи, включително документите, които държавата членка изисква да се прилагат към уведомлението в съответствие с член 27б, параграф 5 („срока за извършване на оценка“), за да извърши оценката, предвидена в член 27б, параграф 1.

Когато предлаганото придобиване се отнася до квалифицирано дялово участие в кредитна институция, както е посочено в член 22, параграф 1, кандидат-приобретателят е обвързан също така от изискването за уведомяване и подлежи на оценката съгласно настоящия член. В такъв случай срокът, в който компетентният орган трябва да извърши оценката, предвидена в член 27б, параграф 1, и оценката, посочена в член 22, параграф 2, изтича едва когато изтече по-късният от двата съответни срока за извършване на оценка.

7. Когато предлаганото придобиване на съществено дялово участие се извършва между субекти от една и съща група, съгласно посоченото в член 113, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 575/2013, или между субекти в рамките на една и съща институционална защитна схема, съгласно посоченото в член 113, параграф 7 от същия регламент, от компетентния орган не се изисква да извършва оценката, предвидена в член 27б, параграф 1 от настоящата директива.

8. Когато потвърждава получаването на уведомлението, както е посочено в параграф 5, компетентният орган уведомява кандидат-приобретателя за датата, на която изтича срокът за извършване на оценка.

9. По време на срока за извършване на оценка, но не по-късно от 50-ия работен ден от този срок, компетентният орган може при необходимост да отправи искане за допълнителна информация, която е необходима за приключването на оценката, предвидена в член 27б, параграф 1. Това искане се отправя в писмена форма и в него се посочва необходимата допълнителна информация.

10. Срокът за извършване на оценка спира да тече от датата на искането за допълнителна информация от компетентния орган до датата на получаване на представения от кандидат-приобретателя отговор на това искане, в който се съдържа цялата поискана информация. Това спиране не надвишава 20 работни дни. Компетентният орган може по своя преценка да отправи още искания за допълване или изясняване на представената информация, но тези искания не водят до спиране на срока за извършване на оценка.

11. Компетентният орган може да удължи до най-много 30 работни дни спирането, посочено в параграф 10, в следните случаи:

- a) когато придобиваният субект се намира в трета държава или е предмет на нормативната уредба на трета държава;
- б) когато за извършването на оценката, предвидена в член 27б, параграф 1 от настоящата директива е необходим обмен на информация с органите, отговарящи за надзора над кандидат-приобретателя в съответствие с Директива (ЕС) 2015/849.

12. Когато одобряването на даден финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, попадащ в обхвата на член 21а, параграф 1, се извършва едновременно с оценката, предвидена в член 27б, параграф 1, компетентният орган за целите на член 21а, параграф 1 съгласува по целесъобразност дейността си с консолидиращия надзорник, а ако органът е различен — с компетентния орган в държавата членка, в която е установен финансовият холдинг или финансовият холдинг със смесена дейност. В такъв случай срокът за извършване на оценка спира да тече до приключване на процедурата, определена в член 21а.

13. Когато компетентният орган реши да се противопостави на предлаганото придобиване, в срок от два работни дни от приключването на оценката, предвидена в член 27б, параграф 1, и преди да изтече срокът за извършването на оценка, той уведомява писмено кандидат-приобретателя, като представя мотивите за своето противопоставяне.

14. Когато компетентният орган не се противопостави писмено на предлаганото придобиване в рамките на срока за извършване на оценка, то се смята за одобрено.

15. Компетентният орган може да определи максимален срок за извършване на предлаганото придобиване и ако е уместно, да удължи този срок.

Член 27б

Критерии за оценка

1. Когато компетентният орган оценява уведомлението за предлаганото придобиване, предвидено в член 27а, параграф 1, и информацията, посочена в член 27а, параграф 9, той оценява перспективата за стабилно и разумно управление от страна на кандидат-приобретателя, и по-специално рисковете, на които кандидат-приобретателят е изложен или може да бъде изложен след предлаганото придобиване, в съответствие със следните критерии:

- a) дали кандидат-приобретателят ще бъде в състояние да спазва и да продължава да спазва пруденциалните изисквания съгласно настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013, а когато е приложимо, и съгласно други правни актове на Съюза;
- б) дали съществуват основателни причини да се подозира, че във връзка с предлаганото придобиване се извършва, било е извършено или е имало опит да се извърши изпиране на пари или финансиране на тероризъм по смисъла на член 1 от Директива (ЕС) 2015/849 или че предлаганото придобиване би увеличило риска от това.

2. За целите на оценяване на критерия, посочен в параграф 1, буква б) от настоящия член, при своите проверки компетентният орган се консултира с органите, отговарящи за надзора на кандидат-приобретателя в съответствие с Директива (ЕС) 2015/849.

3. Компетентният орган може да се противопостави на предлаганото придобиване само ако са налице основателни причини за това съгласно критериите, посочени в параграф 1 от настоящия член, или ако представената от кандидат-приобретателя информация е непълна въпреки отправеното искане в съответствие с член 27а, параграф 9.

За целите на настоящия параграф, както и с оглед на критерия, посочен в параграф 1, буква б) от настоящия член, отрицателното становище на органите, отговарящи за надзора на кандидат-приобретателя в съответствие с Директива (ЕС) 2015/849, получено от компетентните органи не по-късно от 30 работни дни от първоначалното искане, се взема надлежно предвид от компетентните органи при оценяването на предлаганото придобиване и може да представлява основателна причина за противопоставяне.

4. Държавите членки не налагат предварителни условия за нивото на предлаганото придобиване, нито разрешават на компетентния орган да разглежда предлаганото придобиване от гледна точка на икономическите потребности на пазара.

5. Държавите членки публикуват списък с информацията, необходима за оценяването. Кандидат-приобретателят представя тази информация на компетентния орган при изпращането на уведомлението, посочено в член 27а, параграф 1. Изискваната информация е пропорционална и съобразена с естеството на предлаганото придобиване. Държавите членки не изискват информация, която не е от значение за извършването на пруденциалната оценка съгласно настоящия член.

6. Без да се засяга член 27а, параграфи 5—11, когато на компетентния орган са изпратени уведомления за две или повече предложения за придобиване на съществени дялови участия в един и същ субект, този орган третира кандидат-приобретателите на недискриминационна основа.

7. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на:
- а) списъка с минималната информация, която кандидат-приобретателят да представи на компетентния орган при изпращането на уведомлението, посочено в член 27а, параграф 1, член 27е, параграф 1 и член 27и, параграф 1;
 - б) обща методика за оценка на критериите по настоящия член и член 27й;
 - в) процеса, приложим по отношение на уведомлението и пруденциалната оценка, изисквани съгласно членове 27а и 27и.

За целите на първа алинея ЕБО взема предвид дял II от Директива (ЕС) 2017/1132.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти най-късно до 10 юли 2026 г.

На Комисията се делегира правомощието да допълни настоящата директива, като приеме посочените в първа алинея от настоящия параграф регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 27в

Сътрудничество между компетентните органи

1. Компетентният орган провежда консултации с органите, на които е поверено публичното задължение за надзор на други относими предприятия от финансовия сектор, при оценяването, предвидено в член 27б, параграф 1, ако предлаганото придобиване касае едно от следните:

- а) кредитна институция, застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие, инвестиционен посредник или дружество за управление на активи, получили лиценз в друга държава членка или в сектор, различен от този на кандидат-приобретателя;
- б) предприятие майка на кредитна институция, на застрахователно предприятие, на презастрахователно предприятие, на инвестиционен посредник или на дружество за управление на активи, получило лиценз в друга държава членка или в сектор, различен от този на кандидат-приобретателя;
- в) юридическо лице, контролиращо кредитна институция, застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие, инвестиционен посредник или дружество за управление на активи, получило лиценз в друга държава членка или в сектор, различен от този, в който се предлага придобиването.

2. Когато кандидат-приобретателят е институция и прагът, посочен в член 27а, параграф 2, е надвишен само на индивидуална основа, компетентният орган, оценяващ предлаганото придобиване, уведомява консолидиращия надзорник за предлаганото придобиване в срок от 10 работни дни след получаването на уведомлението от страна на кандидат-приобретателя, ако последният е част от група и компетентният орган е различен от консолидиращия надзорник. Компетентният орган препраща своята оценка и на консолидиращия надзорник.

Когато кандидат-приобретателят е финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, попадащ в обхвата на член 21а, параграф 1, консолидиращият надзорник, оценяващ предлаганото придобиване, уведомява компетентния орган в държавата членка, в която е установен кандидат-приобретателят, за предлаганото придобиване в срок от 10 работни дни след получаването на уведомлението от страна на кандидат-приобретателя, ако този компетентен орган е различен от консолидиращия надзорник. Консолидиращият надзорник също така препраща своята оценка на този компетентен орган.

Когато кандидат-приобретателят е институция и прагът, посочен в член 27а, параграф 2, е надвишен както на индивидуална основа, така и на основа на консолидиращото състояние на групата, компетентният орган и консолидиращият надзорник, оценяващи предлаганото придобиване, се стремят да координират своите оценки, по-специално по отношение на консултациите си със съответните органи, посочени в параграф 1 от настоящия член.

3. Когато оценката на предлаганото придобиване трябва да бъде извършена от консолидиращия надзорник, посочен в член 27а, параграф 3, и консолидиращият надзорник е различен от компетентния орган в държавата членка, в която е установен кандидат-приобретателят, двата органа работят заедно, като се консултират за всичко. Консолидиращият надзорник изготвя оценка на предлаганото придобиване и я препраща на компетентния орган в държавата членка, в която е установен кандидат-приобретателят. Двата органа правят всичко възможно в рамките на правомощията си, за да достигнат до съвместно решение в срок от два месеца от получаването на оценката. Това съвместно решение се документира и обосновава надлежно. Консолидиращият надзорник съобщава това съвместно решение на кандидат-приобретателя.

В случай че в двумесечен срок от получаването на оценката не се вземе съвместно решение, консолидиращият надзорник или компетентният орган в държавата членка, в която е установен кандидат-приобретателят, се въздържа от вземане на решение и отнася въпроса до ЕБО в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. ЕБО взема решение в рамките на един месец от сезирането си. Съответните органи приемат съвместно решение, като се съобразяват с решението на ЕБО.

4. Компетентните органи си предоставят взаимно, без забавяне, всякаква информация, която е съществена или от значение за оценяването. Във връзка с това компетентните органи при поискване или по собствена инициатива обменят помежду си цялата относима за оценката информация.

Компетентните органи се стремят да координират извършваните от тях оценки и да осигуряват последователност на своите решения. За тази цел в решението на компетентния орган, отговарящ за оценката, се посочват всички становища или резерви, изразени от други съответни компетентни органи.

5. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на общи процедури и формуляри и изготвя образци за посочения в настоящия член консултационен процес между съответните компетентни органи.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение най-късно до 10 юли 2026 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея от настоящия параграф технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 27г

Уведомяване за прехвърляне

Държавите членки изискват от институциите и от финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност, попадащи в обхвата на член 21а, параграф 1, да уведомяват компетентния орган, когато възнамеряват пряко или непряко да се освободят от съществено дялово участие, определено в съответствие с член 27а, параграф 2. Това уведомяване се прави писмено и преди прехвърлянето, като се посочва размерът на съответното дялово участие.

Член 27д

Задължения за представяне на информация и санкции

Когато в нарушение на член 27а, параграф 1 кандидат-приобретателят не изпрати предварително уведомление за предлаганото придобиване или придобие съществено дялово участие съгласно посоченото в същия член въпреки противопоставянето на компетентния орган, държавите членки изискват от компетентния орган да предприеме подходящи мерки. Когато съществено дялово участие бъде придобито въпреки противопоставянето на компетентния орган, независимо от потенциалните санкции държавите членки предвиждат или спиране на упражняването на съответните права на глас, или обявяване на подадените гласове за недействителни.

ГЛАВА 4

СЪЩЕСТВЕНИ ПРЕХВЪРЛЯНИЯ НА АКТИВИ И ПАСИВИ

Член 27е

Уведомяване за съществени прехвърляния на активи и пасиви

1. Държавите членки изискват от институциите и от финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност, попадащи в обхвата на член 21а, параграф 1, да уведомяват предварително и в писмена форма компетентния за тях орган за всяко съществено прехвърляне на активи или пасиви, което осъществяват чрез продажба или друг вид сделка („предлаганата операция“).

Когато в предлаганата операция участват само субекти от една и съща група, за тях също се прилага първа алинея.

За целите на първа и втора алинея всеки от субектите, участващи в една и съща предлагана операция, е задължен поотделно да извърши уведомяването, посочено в тях.

2. За целите на параграф 1 предлаганата операция се смята за съществена за даден субект, когато се равнява най-малко на 10 % от неговите общи активи или пасиви — освен ако предлаганата операция не се извършва между субекти от една и съща група, в който случай тя се смята за съществена за даден субект, когато се равнява най-малко на 15 % от неговите общи активи или пасиви.

За целите на първа алинея от настоящия параграф за финансовите холдинги майки и финансовите холдинги майки със смесена дейност, посочени в параграф 1, процентите се прилагат въз основа на консолидационното им състояние.

При изчисляването на процентите, посочени в първа алинея от настоящия параграф, не се взема под внимание следното:

а) прехвърлянията на необслужвани активи;

- б) прехвърлянията на активи с цел те да бъдат включени в пул от обезпечения съгласно определението в член 3, точка 3 от Директива (ЕС) 2019/2162 на Европейския парламент и на Съвета (*);
 - в) прехвърлянията на активи с цел те да бъдат секюритизирани;
 - г) прехвърлянията на активи или пасиви в контекста на използването на предвидените в дял IV от Директива 2014/59/ЕС инструменти, правомощия и механизми за реструктуриране.
3. Компетентният орган потвърждава писмено получаването на уведомлението съгласно параграф 1 своевременно, не по-късно от 10 работни дни след получаването на уведомлението.

Член 27ж

Задължения за представяне на информация и санкции

Когато в нарушение на член 27е, параграф 1 субектите не изпратят предварително уведомление за предлаганата операция, държавите членки изискват от компетентните органи да предприемат подходящи мерки.

ГЛАВА 5

СПИВАНИЯ И РАЗДЕЛЯНИЯ

Член 27з

Обхват и определения

Настоящата глава не засяга прилагането на Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета (**) и на Директива (ЕС) 2017/1132.

Сливания и разделяния, произтичащи от прилагането на Директива 2014/59/ЕС, не са предмет на задълженията, посочени в настоящата глава.

За целите на настоящата глава се прилагат следните определения:

- 1) „сливане“ означава всяка от следните операции, при която:
 - а) едно или повече дружества прехвърлят, към момента на прекратяване, но без да бъдат ликвидирани, активите и пасивите си или част от тях на друго съществуващо дружество — дружеството приобретател, срещу предоставяне на своите членове на ценни книжа или дялове, които представляват капитал на това дружество — приобретател, а когато е приложимо — и срещу парично плащане, непревишаващо 10 % от номиналната стойност, освен ако не е предвидено друго в приложимото национално право, или, при отсъствие на номинална стойност, от счетоводната стойност на тези ценни книжа или дялове;
 - б) едно или повече дружества прехвърлят, към момента на прекратяване, но без да бъдат ликвидирани, активите и пасивите си или част от тях на друго съществуващо дружество — приобретател, без то да емитира нови ценни книжа или дялове, при условие че дадено лице притежава пряко или непряко всички ценни книжа или дялове в сливащите се дружества или че членовете на сливащите се дружества притежават своите дялове или акции в същото съотношение във всички сливащи се дружества;
 - в) две или повече дружества прехвърлят, към момента на прекратяване, но без да бъдат ликвидирани, активите и пасивите си или част от тях на създадено от тях дружество — новото дружество, срещу предоставяне на своите членове на ценни книжа или дялове, представляващи капитала на това ново дружество, а когато е приложимо — и срещу парично плащане, непревишаващо 10 % от номиналната стойност, освен ако не е предвидено друго в приложимото национално право, или, при отсъствие на номинална стойност, от счетоводната стойност на тези ценни книжа или дялове;
 - г) дружество прехвърля, към момента на прекратяване, но без да бъде ликвидирано, активите и пасивите си или част от тях на дружество, което притежава всички негови ценни книжа или дялове, представляващи неговия капитал;
- 2) „разделяне“ означава всяко от следните:
 - а) операция, при която след прекратяване, но без да бъде ликвидирано, дружество прехвърля на повече от едно друго дружество всичките си активи и пасиви срещу предоставяне на собствениците на разделяното дружество на ценни книжа или дялове в дружествата, които придобиват права в резултат на разделянето, а когато е приложимо — и срещу парично плащане, непревишаващо 10 % от номиналната стойност, освен ако не е предвидено друго в приложимото национално право, или, при отсъствие на номинална стойност, от счетоводната стойност на тези ценни книжа или дялове;

- б) операция, при която след прекратяване, но без да бъде ликвидирано, дружество прехвърля на повече от едно новообразувано дружество всичките си активи и пасиви срещу предоставянето на собствениците на разделяното дружество на ценни книжа или дялове в дружествата правоприменици, а когато е приложимо — и срещу парично плащане, непревишаващо 10 % от номиналната стойност (освен ако не е предвидено друго в приложимото национално право) или, при отсъствие на номинална стойност, от счетоводната стойност на тези ценни книжа или акции;
- в) операция, състояща се от комбинация от операциите, описани в букви а) и б);
- г) операция, при която разделяното дружество прехвърля част от своите активи и пасиви на едно или повече дружества правоприменици срещу емитиране в полза на членовете на разделяното дружество на ценни книжа или дялове в дружествата правоприменици, в разделяното дружество, или едновременно в дружествата правоприменици и в разделяното дружество, а когато е приложимо — и срещу парично плащане, непревишаващо 10 % от номиналната стойност, освен ако не е предвидено друго в приложимото национално право, или, при отсъствие на номинална стойност, от счетоводната стойност на тези ценни книжа или дялове;
- д) операция, при която разделяното дружество прехвърля част от своите активи и пасиви на едно или повече дружества правоприменици срещу емитиране в полза на разделяното дружество на ценни книжа или дялове в дружествата правоприменици.

Член 27и

Уведомяване за сливания или разделяния и оценяването им

1. Държавите членки изискват от институциите и от финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност, попадащи в обхвата на член 21а, параграф 1 („страни с финансов интерес“), които извършват сливане или разделяне („предлаганата операция“), да уведомят след приемането на проекта на условия по предлаганата операция и преди приключването на същата тази операция, компетентния орган, който ще отговаря за надзора на образуванияте в резултат на предлаганата операция субекти, като предоставят съответната информация, посочена в съответствие с член 27й, параграф 5.

За целите на първата алинея от настоящия параграф, когато предлаганата операция представлява разделяне, компетентният орган, който отговаря за надзора на субекта, извършващ същата тази операция, е компетентният орган, който трябва да бъде уведомен и който отговаря за оценката, предвидена в член 27й, параграф 1.

2. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член, когато предлаганата операция е сливане, в което участват само страни с финансов интерес от една и съща група, включително група от кредитни институции, трайно свързани с централен орган, и върху която се упражнява надзор като група, от компетентния орган не се изисква да извършва оценяването, предвидено в член 27й, параграф 1.

3. Оценяването, предвидено в член 27й, параграф 1 не се извършва, когато за предлаганата операция е необходим лиценз в съответствие с член 8 или одобрение в съответствие с член 21а.

4. Компетентният орган потвърждава писмено получаването на уведомлението, посочено в параграф 1, или на допълнителната информация, представена в съответствие с параграф 5, своевременно и не по-късно от 10 работни дни след получаването на уведомлението или на допълнителната информация.

Когато в предлаганата операция участват само страни с финансов интерес от една и съща група, компетентният орган разполага със 60 работни дни от датата на писменото потвърждение за получаване на уведомлението и от получаването на всички документи, които държавата членка изисква да се прилагат към уведомлението в съответствие с член 27й, параграф 5 („срока за извършване на оценка“), за да извърши оценката, предвидена в член 27й, параграф 1.

При потвърждаване на получаването на уведомлението компетентният орган уведомява страните с финансов интерес за датата, на която изтича срокът за извършване на оценка.

5. Компетентният орган може да отправи искане за допълнителна информация, която е необходима за приключване на оценката, предвидена в член 27й, параграф 1. Това искане се отправя в писмена форма и в него се посочва необходимата допълнителна информация.

Когато в предлаганата операция участват само страни с финансов интерес от една и съща група, компетентният орган може да отправи искане за допълнителна информация не по-късно от 50-ия работен ден от срока за извършване на оценка.

Срокът за извършване на оценка спира да тече от датата на искането за допълнителна информация от компетентния орган до датата на получаване на отговора на това искане, представен от страните с финансов интерес, в който се съдържа цялата поискана информация. Това спиране не надвишава 20 работни дни. Компетентният орган може по своя преценка да отправи още искания за допълване или изясняване на представената информация, но тези искания не водят до спиране на срока за извършване на оценка.

6. Компетентният орган може да удължи до най-много 30 работни дни спирането, посочено в параграф 5, трета алинея, в следните случаи:
- а) когато поне една от страните с финансов интерес се намира в трета държава или попада в обхвата на нормативната уредба на трета държава;
 - б) когато за оценяването, предвидено в член 27й, параграф 1 от настоящата директива е необходим обмен на информация с органите, отговарящи за надзора на страните с финансов интерес в съответствие с Директива (ЕС) 2015/849.
7. Предлаганата операция не се осъществява, преди компетентният орган да даде положително становище.
8. В срок от два работни дни, след като приключи оценяването, компетентният орган отправя писмено мотивирано положително или отрицателно становище до страните с финансов интерес. Страните с финансов интерес предават мотивираното становище на органите, отговарящи съгласно националното право за проверката на предлаганата операция.
9. Когато в предлаганата операция участват само страни с финансов интерес от една и съща група и компетентният орган не се противопостави писмено срещу нея в рамките на срока за извършване на оценка, становището се смята за положително.
10. Мотивираното положително становище, представено от компетентния орган, може да предвижда ограничен срок, в който да се извърши предлаганата операция.

Член 27й

Критерии за оценка

1. Когато компетентният орган оценява уведомлението за предлаганата операция, предвидено в член 27и, параграф 1, и информацията, посочена в член 27и, параграф 5, с цел да се увери в надеждността на пруденциалния профил на страните с финансов интерес след приключването на предлаганата операция, и по-специално да оцени рисковете, на които страните с финансов интерес са или може да бъдат изложени в хода на предлаганата операция, както и на рисковете, на които може да бъде изложен образуваният в резултат на същата операция субект, той оценява предлаганата операция в съответствие със следните критерии:
- а) репутацията на страните с финансов интерес, участващи в предлаганата операция;
 - б) финансовата надеждност на страните с финансов интерес, участващи в предлаганата операция, по-специално във връзка с вида дейност, извършвана или предвиждана за образувания се в резултат на предлаганата операция субект;
 - в) дали субектът, образуван се в резултат на предлаганата операция, ще бъде в състояние да спазва и да продължава да спазва пруденциалните изисквания, определени в настоящата директива и в Регламент (ЕС) № 575/2013, а когато е приложимо, и в други правни актове на Съюза, по-специално Директива 2002/87/ЕО и Директива 2009/110/ЕО;
 - г) дали планът за осъществяване на предлаганата операция е реалистичен и надежден от пруденциална гледна точка;
 - д) дали съществуват основателни причини да се подозира, че във връзка с предлаганата операция се извършва, било е извършено или е имало опит да се извърши изпиране на пари или финансиране на тероризъм по смисъла на член 1 от Директива (ЕС) 2015/849 или че предлаганата операция би увеличила риска от това.

Планът за осъществяване, посочен в първа алинея, буква д), подлежи на подходящо наблюдение от страна на компетентния орган до приключването на предлаганата операция.

2. За целите на оценяването на критерия, посочен в параграф 1, буква д) от настоящия член, при своите проверки компетентният орган се консултира с органите, отговарящи за надзора на страните с финансов интерес в съответствие с Директива (ЕС) 2015/849.

3. Компетентният орган може да отправи отрицателно становище относно предлаганата операция само когато критериите по параграф 1 от настоящия член не са изпълнени или когато информацията, представена от страната с финансов интерес, е непълна въпреки отправеното искане съгласно член 27и, параграф 5.

С оглед на критерия, посочен в параграф 1, буква д) от настоящия член, отрицателно становище на органите, отговарящи за надзора на страните с финансов интерес в съответствие с Директива (ЕС) 2015/849, получено от компетентния орган в срок от 30 работни дни от първоначалното искане, се взема надлежно предвид от компетентния орган при оценката на предлаганата операция и може да представлява основателна причина за отрицателно становище, както е посочено в първа алинея от настоящия параграф.

4. Държавите членки не разрешават на компетентните органи да разглеждат предлаганата операция от гледна точка на икономическите потребности на пазара.

5. Държавите членки публикуват списък с информацията, необходима за оценяването, предвидено в параграф 1 от настоящия член. Страните с финансов интерес предоставят тази информация на компетентните органи при изпращането на уведомлението, посочено в член 27и, параграф 1. Изискваната информация е пропорционална и съобразена с естеството на предлаганата операция. Държавите членки не изискват информация, която не е от значение за извършването на пруденциална оценка съгласно настоящия член.

Член 27к

Сътрудничество между компетентните органи

1. Компетентният орган провежда консултации с органите, на които е поверено публичното задължение за надзор на други относими предприятия от финансовия сектор, при извършването на оценката, предвидена в член 27й, параграф 1, когато в предлаганата операция освен страните с финансов интерес участва някой от следните субекти:

- a) кредитна институция, застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие, инвестиционен посредник или дружество за управление на активи, получили лиценз в друга държава членка или в сектор, различен от този, в който се предприема предлаганата операция;
- b) предприятие майка на кредитна институция, на застрахователно предприятие, на презастрахователно предприятие, на инвестиционен посредник или на дружество за управление на активи, получили лиценз в друга държава членка или в сектор, различен от този, в който се предприема предлаганата операция;
- в) юридическо лице, контролиращо кредитна институция, застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие, инвестиционен посредник или дружество за управление на активи, получили лиценз в друга държава членка или в сектор, различен от този, в който се предприема предлаганата операция.

2. Компетентните органи си предоставят взаимно, без забавяне, всякаква информация, която е съществена или от значение за оценяването. Във връзка с това компетентните органи при поискване или по собствена инициатива обменят помежду си цялата относима за оценката информация. Становището на компетентен орган на страна с финансов интерес включва всички становища или резерви, изразени от компетентни органи, които упражняват надзор върху един или повече от субектите, изброени в параграф 1.

Компетентните органи се стремят да координират извършваните от тях оценки и да осигуряват последователност на своите становища.

3. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на общи процедури и формуляри и изготвя образци за посочения в настоящия член консултационен процес между съответните компетентни органи.

За целите на първа алинея, ЕБО взема предвид дял II от Директива (ЕС) 2017/1132.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение най-късно до 10 януари 2027 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея от настоящия параграф технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 27л

Задължения за представяне на информация и санкции

Когато в нарушение на член 27и, параграф 1 страните с финансов интерес не изпратят предварително уведомление за предлаганата операция, или ако осъществят посочената в същия член предлагана операция, без да са получили предварително положително становище от компетентните органи, държавите членки изискват от компетентните органи да предприемат подходящи мерки.

(*) Директива (ЕС) 2019/2162 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 г. относно емитирането на покрити облигации и публичния надзор върху тях и за изменение на директиви 2009/65/ЕО и 2014/59/ЕС (ОВ L 328, 18.12.2019 г., стр. 29).

(**) Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 г. относно контрола върху концентрациите между предприятия (регламент за сливанията на ЕО) (ОВ L 24, 29.1.2004 г., стр. 1).“;

13) Дял VI се заменя със следното:

„ДЯЛ VI

ПРУДЕНЦИАЛЕН НАДЗОР НА КЛОНОВЕ ОТ ТРЕТИ ДЪРЖАВИ И ОТНОШЕНИЯ С ТРЕТИ ДЪРЖАВИ

ГЛАВА 1

ПРУДЕНЦИАЛЕН НАДЗОР НА КЛОНОВЕ ОТ ТРЕТИ ДЪРЖАВИ

РАЗДЕЛ I

Общи разпоредби

Член 47

Обхват и определения

1. В настоящата глава се определят минималните изисквания относно извършването на следните дейности от клон от трета държава в държава членка:

- а) всяка от дейностите, посочени в точки 2 и 6 от приложение I към настоящата директива, извършвани от предприятие, установено в трета държава, което, ако беше установено в Съюза, би отговаряло на изискванията за кредитна институция или би изпълнявало критериите, посочени в член 4, параграф 1, точка 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- б) дейността, посочена в точка 1 от приложение I към настоящата директива, извършвана от предприятие, установено в трета държава.

2. Когато предприятие, установено в трета държава, извършва дейности и предоставя услуги от изброените в приложение I, раздел А към Директива 2014/65/ЕС, както и всякакви свързани спомагателни услуги, като свързано набиране на депозити или отпускане на кредити или заеми, чиято цел е предоставянето на услуги съгласно посочената директива, това предприятие не се включва в обхвата на параграф 1 от настоящия член.

3. За целите на настоящия дял се прилагат следните определения:

1) „клон от трета държава“ означава клон, установен в държава членка от някое от следните:

- а) предприятие, чието главно управление е в трета държава, за целите на извършване на някоя от дейностите, посочени в параграф 1;
- б) кредитна институция, чието главно управление е в трета държава;

2) „главно предприятие“ означава предприятие, чието главно управление е в трета държава и което е установило клон от трета държава в държавата членка, както и междинните или крайните предприятия майки на това предприятие, според случая.

Член 48

Забрана за дискриминация

Държавите членки не прилагат спрямо клоновете от трети държави, когато същите започват дейност или продължават да извършват дейност, разпоредби, водещи до по-благоприятно третиране от това на клоновете на институциите с главно управление в друга държава членка.

Член 48а

Категоризация на клоновете от трети държави

1. Държавите членки отнасят към категория 1 клоновете от трети държави, които отговарят на някое от следните условия:

- а) общата стойност на активите, регистрирани или инициирани от клона от трета държава в държавата членка, е по-голяма или равна на 5 милиарда евро според информацията за предходния годишен отчетен период, предоставена в съответствие с раздел II, подраздел 4;
- б) лицензираните дейности на клона от трета държава включват набиране на депозити или други възстановими средства от клиенти на дребно, при условие че размерът на тези депозити и други възстановими средства е по-голям или равен на 5 % от общите пасиви на клона от трета държава или че размерът на тези депозити и други възстановими средства надхвърля 50 милиона евро;
- в) клонът от трета държава не е квалифициран клон от трета държава по смисъла на член 48б.

2. Държавите членки отнасят към категория 2 клоновете от трети държави, които не отговарят на никое от посочените в параграф 1 условия.
3. Компетентните органи актуализират категоризацията на клоновете от трети държави, както следва:
 - а) когато клон от трета държава от категория 1 престане да отговаря на условията, определени в параграф 1, той незабавно започва да се смята за клон от категория 2;
 - б) когато клон от трета държава от категория 2 започне да отговаря на едно от условията, определени в параграф 1, той започва да се смята за клон от категория 1 едва след като изтекът четири месеца от датата, на която е започнал да отговаря на тези условия.
4. Държавите членки могат да прилагат спрямо клоновете от трети държави, лицензирани на тяхна територия, или спрямо определени категории от тях, същите изисквания, които прилагат спрямо кредитните институции, лицензирани съгласно настоящата директива, вместо изискванията, предвидени в настоящия дял. Когато третирането, предвидено в настоящия параграф, се прилага само за определени категории клонове от трети държави, държавите членки определят съответните критерии за категоризация за целите на това третиране. Параграфи 1, 2 и 3 от настоящия член не се прилагат за тези клонове от трети държави освен за целите на член 48п.

Член 48б

Условия за квалифицирани клонове от трети държави

1. За целите на настоящия дял квалифициран клон от трета държава е клон от трета държава, който изпълнява следните условия:
 - а) главното предприятие е установено в държава, прилагаща пруденциални стандарти и надзорно наблюдение в съответствие с нормативната уредба за банковия сектор на третата държава, най-малкото равностойни на изискванията съгласно настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - б) надзорните органи на главното предприятие подлежат на изисквания за поверителност, които са най-малкото равностойни на изискванията, установени в дял VII, глава 1, раздел II от настоящата директива;
 - в) главното предприятие е установено в държава, която не е определена в съответствие с член 9 от Директива (ЕС) 2015/849 за високорискава трета държава, в чиято национална уредба за борба срещу изпирането на пари и финансирането на тероризъм има стратегически слабости.
2. Комисията може да приема чрез актове за изпълнение решения относно това дали нормативната уредба за банковия сектор на трета държава изпълнява условията, посочени в параграф 1, букви а) и б) от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 147, параграф 2.
3. Преди да приеме решението, посочено в параграф 2 от настоящия член, Комисията може да поиска от ЕБО да съдейства в съответствие с член 33 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 за оценяването на нормативната уредба за банковия сектор и на изискванията за поверителност на съответната трета държава и да изготви доклад за съответствието на тази уредба и на тези изисквания с условията, посочени в параграф 1, букви а) и б) от настоящия член. ЕБО публикува заключенията от оценката си на своя уебсайт.
4. ЕБО поддържа публичен регистър на третите държави и на органите на трети държави, отговарящи на условията, посочени в параграф 1.
5. След като получи заявление за издаване на лиценз в съответствие с член 48в, компетентният орган оценява условията, установени в параграф 1 от настоящия член и в член 48а, за да категоризира клон от трета държава като клон от категория 1 или от категория 2. Когато съответната трета държава не е вписана в публичния регистър, посочен в параграф 4 от настоящия член, компетентният орган трябва да поиска от Комисията да оцени нейната нормативна уредба за банковия сектор и изискванията за поверителност за целите на параграф 2 от настоящия член, при условие че е изпълнено условието, посочено в параграф 1, буква в) от настоящия член. Компетентният орган категоризира клон от трета държава като клон от категория 1, докато Комисията не приеме решение в съответствие с параграф 2 от настоящия член.

РАЗДЕЛ II

Изисквания за лицензиране и регулаторни изисквания

Подраздел 1

Изисквания за лицензиране

Член 48в

Минимални условия за лицензиране на клонове от трети държави

1. В съответствие с член 21в държавите членки изискват предприятията от трети държави да открият клон на тяхна територия, преди да започнат дейностите или да продължат да извършват дейностите по член 47, параграф 1. За откриването на клон от трета държава се изисква предварително лицензиране в съответствие с настоящата глава.
2. Компетентните органи се стараят да сключат административни споразумения или други договорености със съответните компетентни органи на трети държави, преди клон от трета държава да започне дейността си в съответната държава членка. Тези споразумения се основават на образците на административни договорености, разработени от ЕБО в съответствие с член 33, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. Това изискване не се прилага, когато клоновете от трети държави подлежат на по-строги национални изисквания. Компетентните органи без забавяне предоставят на ЕБО информация за всички административни споразумения или други договорености, сключени с компетентни органи на трети държави.
3. Държавите членки изискват заявленията за издаване на лиценз на клонове от трети държави да бъдат придружавани от план за дейността, в който се посочват планираната стопанска дейност, дейностите сред посочените в член 47, параграф 1, които ще се извършват, както и организационната структура и управлението на риска на клона в съответната държава членка в съответствие с член 48ж.
4. На клоновете от трети държави се издава лиценз едва когато са изпълнени най-малко всички изброени по-долу условия:
 - а) клонът от трета държава отговаря на минималните регулаторни изисквания, установени в подраздел 2;
 - б) дейностите, за които главното предприятие иска лиценз в държавата членка, са включени в лиценза, който това главно предприятие притежава в третата държава, в която е установено, и подлежат на надзор в тази трета държава;
 - в) надзорният орган на главното предприятие в третата държава е уведомен за заявлението за създаване на клон в държавата членка и придружаващите документи, посочени в параграф 3, и това заявление и документи са му предоставени;
 - г) в лиценза е предвидено, че клонът от трета държава може да извършва включените в лиценза дейности само в държавата членка, в която е установен, като изрично му се забранява да предлага или извършва тези дейности в други държави членки на трансгранична основа, освен за целите на вътрешногрупови трансакции по финансиране, извършвани с други клонове от трети държави на същото главно предприятие, и на трансакции, изпълнявани въз основа на проявяване на инвеститорски интерес към услуги в съответствие с член 21в;
 - д) за целите на упражняването на своите надзорни функции компетентният орган е в състояние да получи достъп до цялата необходима информация за главното предприятие от надзорните органи на това главно предприятие и ефективно да координира своите надзорни дейности с тези на надзорните органи на третата държава, по-специално в периоди на криза или финансови затруднения, засягащи главното предприятие, неговата група или финансовата система на третата държава;
 - е) не съществуват основателни причини да се подозира, че клонът от трета държава ще бъде използван за извършване или улесняване на извършването на изпиране на пари или финансиране на тероризъм по смисъла на член 1 от Директива (ЕС) 2015/849.
5. Когато компетентният орган оценява дали е изпълнено условието, посочено в параграф 4, буква е) от настоящия член, и преди да пристъпи към издаването на лиценз на клона от трета държава, той провежда консултации с органа, който отговаря за надзора на борбата срещу изпирането на пари или финансирането на тероризъм в държавата членка в съответствие с Директива (ЕС) 2015/849, и получава писмено потвърждение, че условието е изпълнено.
6. Компетентните органи може да вземат решение лицензите на клонове от трети държави, издадени до 10 януари 2027 г., да продължат да бъдат валидни, при условие че клоновете от трети държави, получили тези лицензи, отговарят на минималните изисквания, установени в настоящия дял.

7. ЕБО наблюдава операциите между клоновете от трети държави на едно и също главно предприятие, лицензирано в различни държави членки, и представя на Комисията доклад с констатациите си до 10 юли 2028 г.
8. Най-късно до 10 юли 2026 г. ЕБО издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, за да уточни в подробности:
 - а) информацията, която да се предоставя на компетентните органи при подаване на заявлението за издаване на лиценз на клон от трета държава, включително посочените в параграф 3 план за дейността, организационна структура и управление на риска;
 - б) процедурата за издаване на лиценз на клон от трета държава, както и стандартните формуляри и образци за предоставяне на информацията, посочена в буква а) от настоящия параграф;
 - в) условията за издаване на лиценз, посочени в параграф 4;
 - г) условията, при които компетентните органи могат да разчитат на информация, вече предоставена в процеса на предходно лицензиране на клон от трета държава.

Член 48г

Условия за отказ или отнемане на лиценз на клон от трета държава

1. Държавите членки предвиждат най-малко следните условия за отказ или отнемане на лиценз на клон от трета държава:

- а) клонът от трета държава не отговаря на изискванията за лицензиране, установени в член 48в или в националното право;
- б) главното предприятие или неговата група не отговарят на пруденциалните изисквания, приложими спрямо тях съгласно правото на третата държава, или съществуват основателни причини да се подозира, че не отговаря на тези изисквания или че ще ги наруши през следващите 12 месеца.

За целите на първа алинея, буква б) клоновете от трети държави незабавно уведомяват техните компетентните органи, когато настъпят посочените в същата буква обстоятелства.

2. Компетентните органи могат също така да отнемат лиценза, предоставен на клон от трета държава, и когато е изпълнено някое от следните условия:

- а) клонът от трета държава не ползва лиценза в продължение на 12 месеца, изрично се откаже от него или не извършва дейност от повече от шест месеца, освен ако съответната държава членка не е предвидила изтичането на валидност на лиценза в такива случаи;
- б) клонът от трета държава е получил лиценза посредством представяне на невярна информация или чрез други неправомерни действия;
- в) клонът от трета държава вече не отговаря на едно или повече от допълнителните условия или изисквания, съгласно които е бил издаден лицензът;
- г) вече няма гаранции, че клонът от трета държава ще продължи да погасява задълженията си към кредиторите и по-конкретно той вече не осигурява защита на поверените му от вложителите активи;
- д) клонът от трета държава попада в един от другите случаи, при които по националното право се предвижда отнемане на лиценз;
- е) клонът от трета държава извърши някое от нарушенията, посочени в член 67, параграф 1;
- ж) съществуват основателни причини да се подозира, че във връзка с клон от трета държава, неговото главно предприятие или групата на това главно предприятие се извършва, било е извършено или е имало опит да се извърши изпиране на пари или финансиране на тероризъм по смисъла на член 1 от Директива (ЕС) 2015/849, или че е налице повишен риск за това по отношение на клон от трета държава, неговото главно предприятие или групата на това главно предприятие.

3. Когато оценява дали е изпълнено условието, посочено в параграф 2, буква ж) от настоящия член, компетентният орган провежда консултации с органа, който отговаря за надзора на борбата срещу изпирането на пари или финансирането на тероризъм в държавата членка в съответствие с Директива (ЕС) 2015/849.

4. Държавите членки предвиждат ясни процедури за отказ или отнемане на лиценз на клон от трета държава в съответствие с параграфи 1, 2 и 3.

Подраздел 2

Минимални регулаторни изисквания

Член 48d

Изискване за гаранционен капитал

1. Без да се засягат другите приложими капиталови изисквания съгласно националното право, държавите членки изискват клоновете от трети държави да поддържат във всеки момент минимален гаранционен капитал, най-малкото равен на:

- a) за клонове от трети държави от категория 1 — 2,5 % от средните пасиви на клона за трите непосредствено предходни годишни отчетни периода, а за новолицензираните клонове от трети държави — от пасивите на клона към момента на лицензиране, отчетени в съответствие с подраздел 4, но не по-малко от 10 милиона евро;
- b) за клонове от трети държави от категория 2 — 0,5 % от средните пасиви на клона за трите непосредствено предходни годишни отчетни периода, а за новолицензираните клонове от трети държави — от пасивите на клона към момента на лицензиране, отчетени в съответствие с подраздел 4, но не по-малко от 5 милиона евро.

2. Клоновете от трети държави изпълняват изискването за минимален гаранционен капитал, посочено в параграф 1, с активи под формата на някое от следните:

- a) парични средства или подобни на парични инструменти съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 60 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- b) дългови ценни книжа, емитирани от централни правителства или централни банки на държави членки; или
- v) всеки друг инструмент, който е на разположение на клона от трета държава за неограничено и непосредствено ползване за покриване на рискове или загуби веднага след възникването на тези рискове или загуби.

3. Държавите членки изискват от клоновете от трети държави да депозират инструментите от гаранционния капитал, посочени в параграф 2 от настоящия член, в доверителна сметка, поддържана в държавата членка, в която е лицензиран клонът, в кредитна институция, която не е част от групата на неговото главно предприятие, или — когато националното право го допуска — в централната банка на държавата членка. Инструментите от гаранционния капитал, депозирани в доверителната сметка, са на разположение за използване за целите на член 96 от Директива 2014/59/ЕС в случай на реструктуриране на клона от трета държава и за целите на ликвидацията на клона от трета държава в съответствие с националното право.

4. Най-късно до 10 юли 2026 г. ЕБО издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, за да уточни изискването, установено в параграф 2, буква в) от настоящия член, по отношение на инструментите, които са на разположение за неограничено и непосредствено ползване за покриване на рискове или загуби веднага след възникването на тези рискове или загуби.

Член 48e

Изисквания за ликвидност

1. Без да се засягат другите приложими изисквания за ликвидност съгласно националното право, държавите членки изискват от клоновете от трети държави най-малкото да поддържат по всяко време свободни от тежести и ликвидни активи с обем, достатъчен за покриване на изходящите ликвидни потоци за период от най-малкото 30 дни.

2. За целите на параграф 1 от настоящия член държавите членки изискват от клоновете от трети държави от категория 1 да изпълняват изискването за ликвидно покритие, установено в шеста част, дял I от Регламент (ЕС) № 575/2013 и в Делегиран регламент (ЕС) 2015/61 на Комисията (*).

3. Държавите членки изискват от клоновете от трети държави да внесат ликвидните активи, които поддържат в изпълнение на настоящия член, в сметка, поддържана в държавата членка, в която е лицензиран клонът, в кредитна институция, която не е част от групата на неговото главно предприятие, или — когато националното право го допуска — в централната банка на държавата членка. Когато в сметката има останали ликвидни активи след използването им за покриване на изходящи ликвидни потоци в съответствие с параграф 1 от настоящия член, тези останали ликвидни активи са на разположение за ползване за целите на член 96 от Директива 2014/59/ЕС в случай на реструктуриране на клона от трета държава и за целите на прекратяването на клона от трета държава в съответствие с националното право.

4. Компетентните органи могат да отменят изискването за ликвидност, установено в настоящия член, за квалифицирани клонове от трети държави.

Член 48ж

Вътрешно управление и управление на риска

1. Държавите членки изискват от клоновете от трети държави да разполагат с най-малко две лица в съответната държава членка, които да осъществяват действителното управление на стопанската им дейност и които да подлежат на предварително одобрение от компетентните органи. Тези лица трябва да са с добра репутация, да притежават достатъчно знания, умения и опит и да отделят достатъчно време за изпълнението на своите задължения.

2. Държавите членки изискват от клоновете от трети държави от категория 1 да спазват членове 74 и 75, член 76, параграф 6 и членове 92, 94 и 95. Компетентните органи могат да изискат от клоновете от трети държави да създадат местен управителен комитет, за да се осигури подходящо управление на клона.

3. Държавите членки изискват от клоновете от трети държави от категория 2 да спазват членове 74, 75, 92, 94 и 95 и да имат функции за вътрешен контрол, както е предвидено в член 76, параграф 5 и член 76, параграф 6, първа, втора и четвърта алинея.

В зависимост от размера и вътрешната организация на клоновете от трети държави от категория 2 и от естеството, обхвата и сложността на техните дейности, компетентните органи могат да изискват от тези клонове да назначават ръководители на функциите за вътрешен контрол, както е предвидено в член 76, параграф 6, трета и пета алинея.

4. Държавите членки изискват от клоновете от трети държави да въвеждат отчетни линии към ръководния орган на главното предприятие за всички съществени рискове и политики за управление на риска, а също и за промените в тях, както и да разполагат с подходящи системи на информационната и комуникационна технология (ИКТ) и контролни механизми за осигуряване на надлежно спазване на политиките.

5. Държавите членки изискват от клоновете от трети държави да следят и управляват своите правила за възлагане на дейности на външни изпълнители и да осигуряват пълен достъп на техните компетентни органи до цялата информация, от която се нуждаят, за да упражняват своята надзорна функция.

6. Държавите членки изискват от клоновете от трети държави, които участват в огледални или вътрешногрупови операции, да разполагат с достатъчно ресурси за установяване и подходящо управление на кредитния риск от контрагента, когато на този контрагент се прехвърлят съществени рискове, свързани с регистрирани в клона от трета държава активи.

7. Когато критични или важни функции на клона от трета държава се осъществяват от главното предприятие, тези функции се извършват в съответствие с вътрешни правила или вътрешногрупови споразумения. Компетентните органи, отговарящи за надзора над клоновете от трети държави, имат достъп до цялата информация, която им е необходима, за да упражняват своята надзорна функция.

8. Компетентните органи изискват независима трета страна редовно да оценява изпълнението и текущото спазване от страна на клона от трета държава на изискванията, установени в настоящия член, и да им представя доклад със своите констатации и заключения.

9. Най-късно до 10 януари 2027 г. ЕБО издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 относно прилагането спрямо клонове от трети държави на правилата, процесите и механизмите, посочени в член 74, параграф 1 от настоящата директива, като отчита член 74, параграф 2, и относно прилагането спрямо клонове от трети държави на член 75 и член 76, параграфи 5 и 6 от настоящата директива.

Член 48з

Изисквания за регистриране

1. Държавите членки изискват от клоновете от трети държави да поддържат регистър, който да позволява на тези клонове от трети държави да проследяват и да поддържат изчерпателни и точни записи за всички активи и пасиви, регистрирани или иницирани от клона от трета държава в дадената държава членка, както и да управляват тези активи и пасиви автономно в рамките на клона от трета държава. Регистърът представя цялата необходима и достатъчна информация за рисковете, които даденият клон от трета държава поражда, и за начина, по който те се управляват.

2. Държавите членки изискват от клоновете от трети държави да изготвят политика за правилата за регистриране и редовно да я преглеждат и актуализират с оглед на управлението на посочения в параграф 1 регистър. Тази политика се документира и одобрява от съответния управителен орган на главното предприятие. Политиката ясно обосновава правилата за регистриране и определя как тези правила следват стратегията за дейността на клона от трета държава.

3. Държавите членки изискват от клоновете в трети държави да гарантират редовното изготвяне на независимо и обосновано писмено становище за изпълнението и текущото спазване на изискванията, установени в настоящия член, което да се изпраща на компетентния орган заедно с констатациите и заключенията.

4. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на правилата за регистриране, които клоновете от трети държави трябва да прилагат за целите на настоящия член, по-специално по отношение на:

- a) методиката, за идентифициране и поддържане на изчерпателни и точни записи за активите и пасивите, регистрирани от клон от трета държава в държавата членка; и
- б) методиката за идентифициране и поддържане на записи на задбалансовите позиции и на активите и пасивите, инициирани от клон от трета държава и регистрирани или държани на разстояние в други клонове или дъщерни предприятия от същата група от името или в полза на инициирания клон от трета държава.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти най-късно до 10 януари 2026 г.

На Комисията се делегира правомощието да допълни настоящата директива, като приеме посочените в първа алинея от настоящия параграф регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Подраздел 3

Правомощие за изискване на лиценз съгласно дял III и изисквания към системно значимите клонове от трети държави

Член 48и

Правомощие за изискване на установяването на дъщерно дружество

1. Държавите членки гарантират, че компетентните органи разполагат с правомощието да изискват от клонове от трети държави да подават заявление за лиценз съгласно дял III, глава 1, най-малкото когато:

- a) клонът от трета държава е извършвал в миналото или понастоящем извършва дейностите, посочени в член 47, параграф 1, без да се засягат изключенията, посочени в член 48в, параграф 4, буква г), с клиенти или контрагенти от други държави членки;
- б) клонът от трета държава отговаря на показателите за системна значимост, посочени в член 131, параграф 3, или се оценява като системно значим в съответствие с член 48й и поражда значителни рискове за финансовата стабилност в Съюза или в държавата членка, в която е установен; или
- в) съвкупната стойност на активите на всички клонове от трети държави в Съюза, принадлежащи към същата група от трета държава, е по-голяма или равна на 40 милиарда евро или стойността на активите на клон от трета държава в неговия портфейл от държавата членка, в която е установен, е по-голям или равен на 10 милиарда евро.

Правомощието, посочено в първа алинея от настоящия параграф, може да се използва след прилагане на мерките по член 48й или 48о, по целесъобразност, или когато компетентният орган, на основания, различни от изброените в първа алинея от настоящия параграф, може да обоснове тези мерки като недостатъчни за преодоляване на съществените надзорни притеснения.

2. Преди да упражнят правомощието, посочено в параграф 1, компетентните органи провеждат консултации с ЕБО и компетентните органи на държавите членки, в които съответната група от трета държава има установени други клонове от трета държава или дъщерни институции.

За целите на параграф 1, букви б) и в) от настоящия член и при извършването на оценката, посочена в член 48й, компетентните органи или, когато е целесъобразно, определените органи вземат предвид подходящи показатели за оценяване на системната значимост на клоновете от трети държави, които включват по-специално:

- a) размера на клон от трета държава;
- б) сложността на структурата, организацията и бизнес модела на клон от трета държава;
- в) степента, в която клонът от трета държава е взаимосвързан с финансовата система на Съюза и на държавата членка, в която е установен;
- г) заменяемостта на извършваните дейности, услуги или операции или на предоставяната от клон от трета държава финансова инфраструктура;

- д) пазарния дял на клона от трета държава в Съюза и в държавата членка, в която е установен, по отношение на общите активи на банковата система и във връзка с извършваните от него дейности и операции и предоставяните от него услуги;
- е) възможното въздействие от спирането или прекратяването на операциите или дейността на клона от трета държава върху ликвидността на финансовата система на държавата членка, в която е установен, или върху платежните системи и системите за клиринг и за сетълмент в Съюза и в тази държава членка;
- ж) ролята и значението на клона от трета държава за дейностите, услугите и операциите на групата от трета държава в Съюза и в държавата членка, в която е установен;
- з) ролята и значението на клона от трета държава в контекста, свързан с реструктуриране или ликвидация въз основа на информация от органа за реструктуриране;
- и) обема на дейността на групата от трета държава, който се извършва чрез клонове от трети държави, спрямо дейността на групата, извършвана чрез дъщерни институции, лицензирани в Съюза и в държавите членки, в които са установени клоновете от трети държави.

Член 48й

Оценка на системната значимост и изисквания към клоновете от трета държава, които имат системна значимост

1. Клонът от трета държава подлежи на оценката, установена в параграф 2 от настоящия член, когато всички клонове от трета държава в Съюза, принадлежащи към една и съща група от трета държава, имат съвкупна стойност на активите в Съюза, отчетени в съответствие с подраздел 4, по-голяма или равна на 40 милиарда евро:

- а) средно за трите непосредствено предходни годишни отчетни периода, или
- б) в абсолютно изражение — за най-малко три годишни отчетни периода през петте непосредствено предходни годишни отчетни периода.

Горният праг на активите, посочен в първа алинея, не включва активите, поддържани от клона от трета държава във връзка с пазарни операции на централни банки, осъществявани с централни банки от ЕСЦБ.

2. Компетентният орган, отговарящ за надзора над клон от трета държава, принадлежащ към група от трета държава, всички клонове от трета държава в Съюза, на която имат съвкупна стойност на активите в Съюза, по-голяма или равна на 40 милиарда евро, оценява дали клонът от трета държава под негов надзор е от системна значимост и дали поражда значителни рискове за финансовата стабилност на Съюза или за държавата членка, в която е установен. За тези цели компетентните органи вземат по-специално предвид показателите за системна значимост, посочени в член 48и, параграф 2 и в член 131, параграф 3.

3. Като част от оценката, посочена в параграф 2, компетентният орган или, когато е целесъобразно, определеният орган провежда консултации с ЕБО и компетентните органи на държавите членки, в които съответната група от трета държава има установени други клонове от трети държави или дъщерни институции, за да оцени рисковете за финансовата стабилност, които съответният клон от трета държава поражда за държавите членки, различни от държавата членка, в която е установен.

Компетентният орган или, когато е целесъобразно, определеният орган представя на ЕБО и на компетентните органи на държавите членки, в които съответната група от трета държава има установени други клонове от трети държави или дъщерни институции, своята мотивирана оценка на системната значимост на клона от трета държава за Съюза или за държавата членка, в която е установен.

Когато компетентните органи, с които се провеждат консултации, изразят несъгласие с оценката на системната значимост на клона от трета държава, те информират компетентния орган, извършил посочената в параграф 2 оценка, в срок от 10 работни дни от получаване на оценката. Компетентните органи, със съдействието на ЕБО, полагат всички усилия, за да постигнат консенсус по оценката, а ако е приложимо, и по целенасочените изисквания, посочени в параграф 4, не по-късно от три месеца, считано от датата, на която компетентният орган или, когато е приложимо, определеният орган повдигне възражение. След изтичането на този срок компетентният орган, отговарящ за надзора над подлежащия на оценяване клон от трета държава, взема решение относно оценката на системната значимост на клона от трета държава и относно целенасочените изисквания, посочени в параграф 4.

4. Когато е целесъобразно за преодоляване на установените рискове, компетентният орган или, когато е приложимо, определеният орган може да подложи клона от трета държава на целенасочени изисквания, които могат да включват:

- a) изискване съответният клон от трета държава да реорганизира своите активи или дейности по такъв начин, че той да престане да се счита за системно значим в съответствие с параграф 2 или да престане да поражда неоправдан риск за финансовата стабилност на Съюза или на държавата членка, в която е установен; или
- b) налагане на допълнителни пруденциални изисквания на съответния клон от трета държава.

Ако компетентният орган или, когато е приложимо, определеният орган счете, че даден клон от трета държава е системно значим, но реши да не упражни правомощията, посочени в първа алинея, буква а) от настоящия параграф или в член 48и, той изпраща на ЕБО и на компетентните органи на държавите членки, в които съответната група от трета държава има установени други клонове от трети държави или дъщерни институции, мотивирано уведомление за причините, поради които е решил да не упражнява тези правомощия.

5. До 31 декември 2028 г. ЕБО докладва на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията относно:

- a) оценката, посочена в параграф 3 от настоящия член, по-специално по отношение на идентификацията на клоновете от трети държави на едно и също главно предприятие и функционирането на консултацияния процес, установен в същия параграф;
- b) използването на надзорните правомощия, установени в параграф 4 от настоящия член и в член 48и.

Подраздел 4

Изисквания за предоставяне на информация

Член 48к

Регулаторна и финансова информация за клоновете от трети държави и за главното предприятие

1. Държавите членки изискват от клоновете от трети държави периодично да предоставят на отговарящите за тях компетентни органи информация за:

- a) поддържаните в регистрите им активи и пасиви в съответствие с член 48з, както и иницираните от клоновете от трети държави активи и пасиви, с разбивка, в която са обособени:
 - i) най-големите вписани активи и пасиви по сектори и видове контрагенти, включително, по-специално, експозициите във финансовия сектор;
 - ii) значителните експозиции и концентрации на източници на финансиране към определени видове контрагенти;
 - iii) значителните вътрешни трансакции с главното предприятие и с членове на групата на главното предприятие;
- b) спазването от клоновете от трети държави на приложимите за тях изисквания съгласно настоящата директива;
- в) на *ad hoc* основа — механизмите за гарантиране на депозитите, от които могат да се ползват вложителите в клоновете от трети държави в съответствие с член 15, параграфи 2 и 3 от Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (**);
- г) допълнителните регулаторни изисквания, наложени на клоновете от трети държави от държавите членки съгласно националното право.

За целите на предоставянето в съответствие с първа алинея, буква а) на информация за поддържаните в регистрите на клоновете от трети държави активи и пасиви същите прилагат международните счетоводни стандарти, приложими в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета (***), или приложимите общоприети счетоводни принципи в държавата членка.

2. Държавите членки изискват от клоновете от трети държави да предоставят на компетентните за тях органи следната информация за своето главно предприятие:

- a) периодично — обобщена информация за активите и пасивите, съответно държани или регистрирани от дъщерните дружества и други клонове от трети държави на групата на това главно предприятие в Съюза;
- b) периодично — спазването от главното предприятие на приложимите пруденциални изисквания на индивидуална и на консолидирана основа;

- в) *ad hoc* — съществените надзорни прегледи и оценки, когато те се извършват по отношение на главното предприятие, и произтеклите от тях надзорни решения;
- г) плановете за възстановяване на главното предприятие и предвидените в тях конкретни мерки, които могат да бъдат предприети спрямо клоновете в трети държави, и всички последващи актуализации и изменения на тези плановете;
- д) стратегията за дейността на главното предприятие във връзка с клоновете в трети държави и всички последващи нейни изменения;
- е) услугите, предоставяни от главното предприятие на клиенти, установени или намиращи се в Съюза, въз основа на инвеститорски интерес в съответствие с член 21в.

3. Задълженията за предоставяне на информация, установени в настоящия член, не възпрепятстват компетентен орган да налага на клоновете от трети държави допълнителни изисквания за предоставяне на информация, когато смята, че допълнителната информация е необходима, за да се получи пълна представа за стопанската дейност, операциите или финансовата надеждност на клоновете от трети държави или техните главни предприятия, да се провери дали клоновете от трети държави и техните главни предприятия спазват приложимото право, и да се гарантира спазването на същото от страна на клоновете от трети държави.

Член 48л

Стандартни формуляри и образци и честота на предоставяне на информация

1. ЕБО разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за определяне на единни формати и определения и честотата на предоставяне на информация и разработва информационните решения, които да се прилагат за целите на член 48к.

Изискванията за предоставяне на информация, посочени в член 48к, са пропорционални на категоризацията на клоновете от трети държави като клонове от категория 1 или 2.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на технически стандарти за изпълнение най-късно до 10 януари 2026 г.

На Комисията се предоставя правомощието да приеме посочените в първа алинея от настоящия параграф технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

2. Регулаторната и финансовата информация, посочена в член 48к, се предоставя поне два пъти годишно от клоновете от трети държави от категория 1 и поне веднъж годишно от клоновете от трети държави от категория 2.

3. Компетентен орган може да освободи квалифицираните клонове от трети държави от всички изисквания за предоставяне на информация за главното дружество, установени в параграф 48к, параграф 2, или от част от тези изисквания, при условие че компетентният орган е в състояние да получи относимата информация пряко от надзорните органи на съответната трета държава.

РАЗДЕЛ III

Надзор

Член 48м

Надзор на клоновете от трети държави и план за извършване на надзорни проверки

1. За целите на надзора над клоновете от трети държави държавите членки изискват компетентните органи да спазват настоящия раздел и *mutatis mutandis* дял VII.

2. Компетентните органи включват клоновете от трети държави в плана за извършване на надзорни проверки, посочен в член 99.

Член 48н

Надзорен преглед и процес на оценка

1. Държавите членки изискват компетентните органи да извършват преглед на правилата, стратегиите, процесите и механизмите, въведени от клоновете от трети държави в изпълнение на приложимите към тях разпоредби на настоящата директива, а когато е приложимо, и на всички допълнителни регулаторни изисквания съгласно националното право.

2. Въз основа на прегледа, посочен в параграф 1, компетентните органи оценяват дали правилата, стратегиите, процесите и механизмите, въведени от клоновете от трети държави, регистрираният капитал, и ликвидните им активи осигуряват надеждно управление и покритие на съществените им рискове, както и жизнеспособността на клоновете от трети държави.

3. Компетентните органи провеждат прегледа и оценката, посочени в параграфи 1 и 2 от настоящия член, в съответствие с критериите за прилагане на принципа на пропорционалност, оповестявани в съответствие с член 143, параграф 1, буква в). По-специално компетентните органи определят равнище на честота и обстойност на прегледа, посочен в параграф 1 от настоящия член, пропорционално на категоризацията на клоновете от трети държави като клонове от категория 1 и категория 2, като вземат предвид други приложими критерии като естеството, мащаба и сложността на дейността на тези клонове от трети държави.

4. Когато преглед, по-специално на правилата за управление, бизнес модела или дейността на клон от трета държава, дава на компетентните органи основателни причини да подозират, че във връзка с този клон от трета държава се извършва, било е извършено или е имало опит да се извърши изпиране на пари или финансиране на тероризъм по смисъла на член 1 от Директива (ЕС) 2015/849, или че е налице повишен риск за това, компетентният орган уведомява незабавно ЕБО и органа, който отговаря за надзора на клон от трета държава в съответствие с Директива (ЕС) 2015/849. Когато съществува повишен риск от изпиране на пари или финансиране на тероризъм, компетентният орган и органът, който отговаря за надзора на клон от трета държава в съответствие с Директива (ЕС) 2015/849, поддържат връзка и уведомяват незабавно ЕБО за своята обща оценка. Компетентният орган при необходимост предприема мерки в съответствие с настоящата директива, които може да включват отнемане на лиценза на клон от трета държава съгласно член 48г, параграф 2, буква ж) от настоящата директива.

5. Компетентният орган, звеното за финансово разузнаване и органът, който отговаря за надзора на клон от трета държава в съответствие с Директива (ЕС) 2015/849, си сътрудничат тясно помежду си в рамките на съответната си компетентност и обменят информация, свързана с настоящата директива, при условие че това сътрудничество и този обмен на информация не засягат текуща проверка, разследване или производство съгласно наказателното или административното право на държавата членка, в която се намира компетентният орган, звеното за финансово разузнаване или органът, който отговаря за надзора на клон от трета държава в съответствие с Директива (ЕС) 2015/849. При разногласие във връзка с предвиденото в настоящия член координиране на надзорните дейности ЕБО може да подпомага по собствена инициатива компетентните органи и органите, които отговарят за надзора над клон от трета държава в съответствие с Директива (ЕС) 2015/849. В такъв случай ЕБО предприема действия в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

6. Най-късно до 10 юли 2026 г. ЕБО издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, за да уточни в подробности:

- а) общите процедури и методики за посочения в настоящия член процес на надзорен преглед и оценка и за оценяване на третирането на съществените рискове;
- б) механизмите за сътрудничество и обмен на информация между органите, посочени в параграф 5 от настоящия член, по-специално при установяването на сериозни нарушения на правилата за борба срещу изпирането на пари или финансирането на тероризъм;
- в) органът, който отговаря за надзора на борбата срещу изпирането на пари или финансирането на тероризъм в държавата членка в съответствие с Директива (ЕС) 2015/849 в контекста на прилагането на член 27б, параграф 2, член 48в, параграф 5 и член 48г, параграф 3 от настоящата директива.

За целите на първа алинея, буква а) при установяването на посочените в нея процедури и методики се отчита пропорционалността с категоризацията на клоновете от трети държави като клонове от категория 1 или категория 2, както и други подходящи критерии като естеството, мащаба и сложността на тяхната дейност.

Член 48о

Надзорни мерки и правомощия

1. Компетентните органи изискват от клоновете от трети държави да предприемат на ранен етап необходимите мерки, целящи:

- а) спазване на приложимите към клоновете от трети държави изисквания съгласно настоящата директива и националното право или възстановяване на спазването на тези изисквания; и
- б) покриване и надеждно и задоволително управление на съществените рискове, на които клоновете от трети държави са изложени, както и поддържане на икономическата жизнеспособност на клоновете.

2. За целите на параграф 1 правомощията на компетентните органи включват най-малкото правомощието да изискват от клоновете от трета държава:

- а) да поддържат гаранционен капитал, надвишаващ минималните изисквания, установени в член 48д, или да изпълняват други допълнителни капиталови изисквания; всеки допълнителен по размер гаранционен капитал, който клонът от трета държава трябва да поддържа в съответствие с настоящата буква, да отговаря на изискванията, установени в член 48д;

- б) да изпълняват други специални изисквания за ликвидност в допълнение към изискванията, установени в член 48е; всички допълнителни ликвидни активи, които клонът от трета държава трябва да поддържа в съответствие с настоящата буква, да отговарят на изискването, установено в член 48е;
- в) да усъвършенстват своите правила за управление, за управление на риска, или за регистриране;
- г) да стеснят или ограничат обхвата на своята дейност или на извършваните от тях дейности, както и контрагентите по тези дейности;
- д) да намалят риска, присъщ на техните дейности, продукти и системи, включително, когато те са възложени на външен изпълнител, както и да спрат да осъществяват такива дейности или да предлагат такива продукти;
- е) да спазват допълнителните изисквания за предоставяне на информация в съответствие с член 48к, параграф 3 или да увеличат честотата на редовното предоставяне на информация;
- ж) да оповестяват публично информация.

Член 48п

Сътрудничество между компетентните органи и колегиите от надзорни органи

1. Компетентните органи, които упражняват надзор на клонове от трети държави и дъщерни институции от една и съща група от трета държава, си сътрудничат тясно и обменят информация помежду си. В съответствие с член 115 компетентните органи въвеждат писмени правила за координация и сътрудничество.
2. За целите на параграф 1 от настоящия член клоновете от трети държави от категория 1 са обект на обстоен надзор от колегия от надзорни органи в съответствие с член 116. За тези цели се прилагат следните изисквания:
 - а) когато във връзка с дъщерните институции на група от трета държава е създадена колегия от надзорни органи, клоновете от трети държави от категория 1 от същата група се включват в обхвата на тази колегия от надзорни органи;
 - б) когато групата от трета държава има клонове от трети държави от категория 1 в повече от една държава членка, но няма дъщерни институции в Съюза, по отношение на които се прилага член 116, се създава колегия от надзорни органи във връзка с тези клонове от трети държави от категория 1;
 - в) когато групата от трета държава има клонове от трети държави от категория 1 в повече от една държава членка или има най-малко един клон от трета държава от категория 1 и една или повече дъщерни институции в Съюза, по отношение на които не се прилага член 116, се създава колегия от надзорни органи във връзка с тези клонове от трети държави и дъщерни институции.
3. За целите на параграф 2, букви б) и в) от настоящия член държавите членки гарантират наличието на водещ компетентен орган, който изпълнява същата роля като консолидиращия надзорник в съответствие с член 116. Водещият компетентен орган е компетентният орган на държавата членка с най-големия клон от трета държава от гледна точка на общата стойност на регистрираните активи.
4. В допълнение към задачите, посочени в член 116, колегията от надзорни органи:
 - а) изготвя доклад за структурата и дейността на групата от трета държава в Съюза и актуализира този доклад ежегодно;
 - б) обменя информация за резултатите от посочения в член 48н процес на надзорен преглед и оценка;
 - в) полага усилия да съгласува прилагането на посочените в член 48о надзорни мерки и правомощия.
5. Колегията от надзорни органи осигурява при нужда необходимата координация и сътрудничество със съответните надзорни органи на трети държави.
6. ЕБО допринася за насърчаването и наблюдението на ефикасната, ефективна и последователна работа на колегиите от надзорни органи, посочени в настоящия член, в съответствие с член 21 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.
7. ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на:
 - а) механизмите за сътрудничество и проектите на образци на договорености между компетентните органи за целите на параграф 1; и
 - б) условията на работа на колегиите от надзорни органи за целите на параграфи 2 — 6.

ЕБО представя на Комисията тези проекти на регулаторни технически стандарти най-късно до 10 януари 2026 г.

На Комисията се делегира правомощието да допълни настоящата директива, като приеме посочените в първа алинея от настоящия параграф регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Член 48р

Уведомяване на ЕБО

Компетентните органи уведомяват ЕБО за следното:

- а) всички лицензи, издадени на клонове от трети държави, и всички последващи изменения на тези лицензи;
- б) общите активи и пасиви, регистрирани от лицензираните клонове от трети държави съгласно периодичните отчети;
- в) наименованието на групата от трета държава, към която принадлежи даден лицензиран клон от трета държава.

ЕБО публикува на уебсайта си списък на всички клонове от трети държави, лицензирани да извършват дейност в Съюза съгласно настоящия дял, като посочва държавите членки, в които клоновете са лицензирани да извършват дейност.

ГЛАВА 2

ВЗАИМООТНОШЕНИЯ С ТРЕТИ ДЪРЖАВИ

Член 48с

Сътрудничество с надзорните органи на трети държави във връзка с надзора на консолидирана основа

1. Съюзът може да сключва споразумения с една или повече трети държави относно средствата за упражняване на надзор на консолидирана основа върху следните субекти:

- а) институции, чиито предприятия майки имат главно управление в трета държава;
- б) институции, които се намират в трети държави и чиито предприятия майки, независимо дали са институции, финансови холдинги или финансови холдинги със смесена дейност, са с главно управление в Съюза.

2. С посочените в параграф 1 споразумения по-специално се цели следното:

- а) компетентните органи на държавите членки да могат да получават информацията, необходима за упражняване на надзор, въз основа на консолидираната финансова ситуация, за институциите, финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност, които се намират в Съюза и които имат за дъщерни предприятия институции или финансови институции в трети държави, или имат дялово участие в тях;
- б) надзорните органи на трети държави да могат да получават информацията, необходима за надзора върху предприятията майки, чиито главни управления се намират на територията им и които имат за дъщерни предприятия институции или финансови институции, намиращи се в една или повече държави членки, или имат дялово участие в тях; и
- в) ЕБО да може да получава от компетентните органи на държавите членки информацията, получена от националните органи на трети държави в съответствие с член 35 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

3. Без да се засягат разпоредбите на член 218 от ДФЕС, Комисията проучва с помощта на Европейския банков комитет резултатите от преговорите, посочени в параграф 1 от настоящия член, и ситуацията, която възниква в резултат на тези преговори.

4. ЕБО подпомага Комисията за целите на настоящия член в съответствие с член 33 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(*) Делегиран регламент (ЕС) 2015/61 на Комисията от 10 октомври 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на изискването за ликвидно покритие за кредитните институции (ОВ L 11, 17.1.2015 г., стр. 1).

(**) Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно схемите за гарантиране на депозити (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 149).

(***) Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 19 юли 2002 г. за прилагането на международните счетоводни стандарти (ОВ L 243, 11.9.2002 г., стр. 1).“

14) В член 53, параграф 1 втората алинея се заменя със следното:

„Поверителната информация, която такива лица, одитори или експерти получават при изпълнение на служебните си задължения, може да се разкрива единствено в съкратена или обобщена форма, така че да не могат да се идентифицират отделните кредитни институции, като с това не се засягат случаите, попадащи в приложното поле на наказателното или данъчното право.“

15) В член 56 се добавя следният параграф:

„Член 53, параграф 1 и член 54 не изключват обмена на информация между компетентните органи и данъчните органи в една и съща държава членка в съответствие с националното право. Когато информацията произхожда от друга държава членка, тя се обменя както е посочено в първото изречение от настоящия параграф само с изричното съгласие на компетентните органи, които са я оповестили.“

16) Членове 65 и 66 се заменят със следното:

„Член 65

Административни санкции, периодични имуществени санкции и други административни мерки

1. Без да се засягат надзорните правомощия на компетентните органи, посочени в член 64 от настоящата директива, и правото на държавите членки да предвиждат и налагат наказателноправни санкции, държавите членки определят правила за административните санкции, периодичните имуществени санкции и другите административни мерки за нарушение на националните разпоредби за транспониране на настоящата директива, на Регламент (ЕС) № 575/2013 и на решения, взети от компетентен орган въз основа на тези разпоредби или на този регламент, като предприемат всички необходими мерки за осигуряване на прилагането им. Административните санкции, периодичните имуществени санкции и другите административни мерки са ефективни, пропорционални и възпиращи.

2. Държавите членки предвиждат, че когато задълженията, посочени в параграф 1 от настоящия член, се прилагат за институции, финансови холдинги и финансови холдинги със смесена дейност, в случай на нарушение на националните разпоредби за транспониране на настоящата директива, Регламент (ЕС) № 575/2013 или решения, взети от компетентен орган въз основа на тези разпоредби или на този регламент, компетентните органи могат да налагат административни санкции, периодични имуществени санкции и други административни мерки на членовете на ръководния орган, висшето ръководство, лицата, заемачи ключови позиции, други членове на персонала, чиито професионални дейности имат съществено въздействие върху рисковия профил на институцията, както е посочено в член 92, параграф 3 от настоящата директива, и други физически лица, ако съгласно националното право те носят отговорност за нарушението.

3. Налагането на периодични имуществени санкции не пречи на компетентните органи да налагат административни санкции или други административни мерки за същото нарушение.

4. Компетентните органи разполагат с всички правомощия за събиране на информация и разследване, необходими за изпълнение на функциите им. Тези правомощия включват:

a) правомощието да изискват от следните физически или юридически лица да им предоставят цялата информация, от която се нуждаят, за да изпълняват задачите си, включително информацията, която трябва да се предоставя периодично и в определен формат за надзорни и съответните статистически цели:

i) институции, установени в съответната държава членка;

ii) финансови холдинги, установени в съответната държава членка;

iii) финансови холдинги със смесена дейност, установени в съответната държава членка;

iv) холдинги със смесена дейност, установени в съответната държава членка;

v) лица, принадлежащи към субектите, посочени в подточки i)–iv);

vi) трети страни, на които субектите, посочени в подточки i)–iv) от настоящата буква, са възложили функции или дейности, включително трети страни доставчици на услуги в областта на ИКТ, посочени в глава V от Регламент (ЕС) 2022/2554 на Европейския парламент и на Съвета (*);

b) правомощието да провеждат всички необходими разследвания на всяко лице, посочено в буква a), подточки i)–vi), установено или намиращо се в съответната държава членка, когато това е необходимо за изпълнение на задачите на компетентните органи, включително правомощието:

i) да изискват представянето на документи;

ii) да проверяват регистрите и записите на лицата, посочени в буква a), подточки i)–vi), и да правят копия или извлечения от такива регистри и записи;

- iii) да получават писмени или устни обяснения от всяко лице, посочено в буква а), подточки i)–vi), или от негови представители или служители;
- iv) да задават въпроси на всяко друго лице, което даде съгласие за това, с цел да съберат информация, свързана с предмета на разследването; и
- v) да провеждат, в съответствие с другите условия, предвидени в правото на Съюза, всички необходими проверки в стопанските помещения на юридическите лица, посочени в буква а), подточки i)–vi), и на всяко друго предприятие, включено в консолидирания надзор, ако компетентен орган е консолидиращият надзорник, при условие съответните компетентни органи да са предварително уведомени; ако за извършването на проверка националното право предвижда разрешение от съдебен орган, се отправя искане за получаване на такова разрешение.

5. Чрез дерогация от параграф 1, когато в правната система на държава членка не са предвидени административни санкции, настоящият член може да се прилага по такъв начин, че санкцията да се инициира от компетентния орган и да се налага от съдебен орган, като същевременно се гарантира ефективността на тези правни средства и ефект, равностоен на административните санкции, налагани от компетентни органи. Във всички случаи налаганите санкции трябва да са ефективни, пропорционални и възпиращи.

Държавите членки, посочени в първа алинея, съобщават на Комисията мерките от националното право, които приемат съгласно настоящия параграф, до 10 януари 2026 г. и съобщават незабавно всички последващи изменения в тях.

Член 66

Административни санкции, периодични имуществени санкции и други административни мерки за неспазване на изискванията за издаване на лиценз и на изискванията във връзка с придобиването или прехвърлянето на съществено дялово участие, съществените прехвърляния на активи и пасиви, сливанията или разделянията

1. Държавите членки предвиждат в законовите, подзаконовите и административните си разпоредби административни санкции, периодични имуществени санкции и други административни мерки най-малкото когато:
- a) дейностите като кредитна институция са започнати, без предварително да е получен лиценз в нарушение на член 8 от настоящата директива;
 - b) най-малко една от дейностите, посочени в член 4, точка 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 575/2013, се извършва от субект, който е над прага, определен в посочената буква, и който няма издаден лиценз за кредитна институция, с изключение на субектите, които са поискали освобождаване от изискванията съгласно член 8а от настоящата директива;
 - v) дейността по приемане на влогове или други възстановими средства от обществото се извършва без получаване на лиценз за кредитна институция в нарушение на член 9 от настоящата директива;
 - г) квалифицирано дялово участие в кредитна институция се придобива пряко или непряко или се увеличава пряко или непряко, така че дялът на правата на глас или на държания капитал да достигне или да надвиши праговете, посочени в член 22, параграф 1 от настоящата директива, или кредитната институция да стане дъщерно предприятие на приобретателя, без компетентните органи да са били уведомени писмено за кредитната институция, във връзка с която приобретателят иска да придобие или да увеличи квалифицирано дялово участие, по време на срока за извършване на оценка или въпреки несъгласието на компетентните органи, в нарушение на посочения член;
 - д) квалифицирано дялово участие в кредитна институция се прехвърля пряко или непряко или се намалява, в резултат на което дялът на правата на глас или на държания капитал да спадне под праговете, посочени в член 25 от настоящата директива, или кредитната институция да престане да е дъщерно предприятие на юридическото лице, което прехвърля квалифицираното дялово участие, без компетентните органи да са били уведомени писмено в нарушение на посочения член;
 - е) финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност, попадащ в обхвата на член 21а, параграф 1 от настоящата директива, не подаде заявление за одобрение в нарушение на посочения член или не спазва друго изискване на същия член;
 - ж) кандидат-приобретател по смисъла на член 27а, параграф 1 от настоящата директива не уведоми съответния компетентен орган за пряко или непряко придобиване на съществено дялово участие в нарушение на посочения член;
 - з) някой от субектите, посочени в член 27г от настоящата директива, не уведоми съответния компетентен орган за пряко или непряко прехвърляне на съществено дялово участие, което надвишава 15 % от приемливия капитал на този субект;
 - и) някой от субектите, посочени в член 27е, параграф 1 от настоящата директива, извърши съществено прехвърляне на активи и пасиви, без компетентните органи да са били уведомени, в нарушение на посочения член;

- й) някой от субектите, посочени в член 27и, параграф 1 от настоящата директива, предприеме сливане или разделяне в нарушение на посочения член.
2. За случаите, посочени в параграф 1, държавите членки предвиждат приложимите мерки да включват най-малкото следното:
- а) административни санкции:
- i) за юридически лица — административни имуществени санкции в размер до 10 % от общия годишен нетен оборот на предприятието;
 - ii) за физически лица — административни имуществени санкции в размер до 5 милиона евро, а в държавите членки, чиято парична единица не е еврото — равностойността в националната парична единица към 17 юли 2013 г.;
 - iii) административни имуществени санкции в размер до двойния размер на получените печалби или избегнатите загуби вследствие на нарушението, когато размерът им може да бъде определен;
- б) периодични имуществени санкции:
- i) за юридически лица — периодични имуществени санкции в размер до 5 % от средния дневен нетен оборот, които в случай на продължаващо нарушение юридическото лице да е длъжно да плаща за всеки ден в нарушение, докато не възстанови спазването на задължението; периодичната имуществена санкция може да бъде наложена за срок до шест месеца от датата, посочена в решението на компетентния орган, с което се изисква прекратяване на нарушението и се налага периодичната имуществена санкция;
 - ii) за физически лица — периодични имуществени санкции в размер до 50 000 евро, а в държавите членки, чиято парична единица не е еврото — равностойността в националната парична единица към 9 юли 2024 г., които в случай на продължаващо нарушение физическото лице да е длъжно да плаща за всеки ден в нарушение, докато не възстанови спазването на задължението; периодичната имуществена санкция може да бъде наложена за срок до шест месеца от датата, посочена в решението на компетентния орган, с което се изисква прекратяване на нарушението и се налага периодичната имуществена санкция;
- в) други административни мерки:
- i) публично изявление, в което се посочва отговорното за нарушението физическо лице, институция, финансов холдинг, финансов холдинг със смесена дейност или междинно предприятие майка от ЕС, както и естеството на това нарушение;
 - ii) разпореждане, с което се изисква отговорното физическо или юридическо лице да прекрати това поведение и да не извършва повторно нарушението;
 - iii) спиране на правото на глас на собственика или собствениците, смятани за отговорни за нарушенията, посочени в параграф 1;
 - iv) при спазване на член 65, параграф 2 — временна забрана за всеки член на ръководния орган или за всяко друго физическо лице, смятано за отговорно за нарушението, да заема длъжности в институции.

За целите на буква б) от първа алинея държавите членки могат да определят по-висок максимален размер на периодичните имуществени санкции, които да се налагат за всеки ден в нарушение.

Чрез дерогация от буква б) от първа алинея държавите членки могат да прилагат периодични имуществени санкции на седмична или на месечна основа. В този случай максималният размер на периодичните имуществени санкции, които се прилагат за съответния седмичен или месечен период, през който се извършва нарушение, не надвишава максималния размер на периодичните имуществени санкции, който би се прилагал на дневна основа в съответствие с посочената буква за съответния период.

Периодичните имуществени санкции могат да бъдат наложени на определена дата и да започнат да се прилагат от по-късна дата.

3. Общият годишен нетен оборот, посочен в параграф 2, буква а), подточка i) от настоящия член, е сборът от следните позиции, определен в съответствие с приложения III и IV към Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/451 на Комисията (**):

- а) приходи от лихви;
- б) разходи за лихви;
- в) разходи за акционерен капитал, платим при поискване;
- г) приходи от дивиденди;

- д) приходи от такси и комисиони;
- е) разходи за такси и комисиони;
- ж) нетни печалби или загуби от финансови активи и пасиви, държани за търгуване;
- з) нетни печалби или загуби от финансови активи и пасиви, отчитани по справедлива стойност в печалбата или загубата;
- и) нетни печалби или загуби от отчитане на хеджиране;
- й) нетни курсови разлики (печалба или загуба);
- к) други оперативни приходи;
- л) други оперативни разходи.

За целите на настоящия член основата за изчислението е последната годишна надзорна финансова информация, даваща стойност на показателя, по-голяма от нула. Когато по отношение на юридическото лице, посочено в параграф 2 от настоящия член, не се прилага Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/451, съответният общ годишен нетен оборот е общият годишен нетен оборот или съответстващият вид приход съгласно приложимата счетоводна рамка. Когато съответното предприятие е част от група, съответният общ годишен нетен оборот е общият годишен нетен оборот, произтичащ от консолидирания отчет на крайното предприятие майка.

4. Средният дневен нетен оборот, посочен в параграф 2, буква б), подточка и), е общият годишен нетен оборот, посочен в параграф 3, разделен на 365.

- (*) Регламент (ЕС) 2022/2554 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2022 г. относно оперативната устойчивост на цифровите технологии във финансовия сектор и за изменение на регламенти (ЕО) № 1060/2009, (ЕС) № 648/2012, (ЕС) № 600/2014, (ЕС) № 909/2014 и (ЕС) 2016/1011 (ОВ L 333, 27.12.2022 г., стр. 1).
- (**) Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/451 на Комисията от 17 декември 2020 г. за определяне на техническите стандарти за изпълнение за прилагането на Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на предоставянето на информация от институциите на надзорните органи и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 680/2014 (ОВ L 97, 19.3.2021 г., стр. 1).“

17) Член 67 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) буква г) се заменя със следното:

„г) институция не разполага с правила за управление и неутрална по отношение на пола политика за възнагражденията, изисквани от компетентните органи в съответствие с член 74;“;

ii) букви д), е) и и) се заличават;

iii) буква й) се заменя със следното:

„й) институция не поддържа отношение на нетното стабилно финансиране в нарушение на член 413 или член 428б от Регламент (ЕС) № 575/2013 или нееднократно и системно не поддържа необходимите ликвидни активи в нарушение на член 412 от посочения регламент;“;

iv) букви к) и л) се заличават;

v) добавят се следните букви:

„с) институция не спазва капиталовите изисквания, определени в член 92, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

т) институция или физическо лице многократно не изпълнява решение, наложено от компетентния орган в съответствие с националните разпоредби за транспониране на настоящата директива или в съответствие с Регламент (ЕС) № 575/2013;

у) институция не изпълнява изискванията относно възнагражденията, определени в членове 92, 94 и 95 от настоящата директива;

- ф) институция извършва действия без предварителното разрешение на компетентния орган, когато по силата на националните разпоредби за транспониране на настоящата директива или по силата на Регламент (ЕС) № 575/2013 тя е длъжна да получи такова предварително разрешение, или институция е получила такова разрешение чрез представяне на невярна информация или не изпълнява условията, при които е дадено такова разрешение;
- х) институция не отговаря на изискванията по отношение на състава, условията, корекциите и приспаданията, свързани със собствения капитал, определени във втора част от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- ц) институция не отговаря на изискванията по отношение на големите и експозиции към клиент или група от свързани клиенти, определени в четвърта част от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- ч) институция не отговаря на изискванията за изчисляването на отношението на ливъридж, в това число за прилагането на дерогациите, определени в седма част от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- ш) институция не представя информация или представя непълна или неточна информация на компетентния орган във връзка с данните, посочени в член 430, параграфи 1—3 и в член 430а от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- щ) институция не изпълнява изискванията за събиране и управление на данни, определени в трета част, дял III, глава 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- аа) институция не изпълнява изискванията за изчисляване на рисковопреглетените експозиции или капиталовите изисквания, или не е въвела правилата за управление, определени в трета част, дялове II—VI от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- аб) институция не отговаря на изискванията за изчисляване на отношението на ликвидно покритие или на отношението на нетно стабилно финансиране, определени в шеста част, дялове I и IV от Регламент (ЕС) № 575/2013 и в Делегиран регламент (ЕС) 2015/61.“;
- б) параграф 2 се заменя със следното:
- „2. За случаите, посочени в параграф 1, държавите членки предвиждат приложимите мерки да включват най-малкото следното:
- а) административни санкции:
- i) за юридически лица — административни имуществени санкции в размер до 10 % от общия годишен нетен оборот на предприятието;
- ii) за физически лица — административни имуществени санкции в размер до 5 милиона евро, а в държавите членки, чиято парична единица не е еврото — равностойността в националната парична единица към 17 юли 2013 г.;
- iii) административни имуществени санкции в размер до двойния размер на получените печалби или избегнатите загуби вследствие на нарушението, когато размерът им може да бъде определен;
- б) периодични имуществени санкции:
- i) за юридически лица — периодични имуществени санкции в размер до 5 % от средния дневен нетен оборот, които в случай на продължавашо нарушение юридическото лице да е длъжно да плаща за всеки ден в нарушение, докато не възстанови спазването на задължението; периодичната имуществена санкция може да бъде наложена за срок до шест месеца от датата, посочена в решението на компетентния орган, с което се изисква прекратяване на нарушението и се налага периодичната имуществена санкция;
- ii) за физически лица — периодични имуществени санкции в размер до 50 000 евро, а в държавите членки, чиято парична единица не е еврото — равностойността в националната парична единица към 9 юли 2024 г., които в случай на продължавашо нарушение физическото лице да е длъжно да плаща за всеки ден в нарушение, докато не възстанови спазването на задължението; периодичната имуществена санкция може да бъде наложена за срок до шест месеца от датата, посочена в решението на компетентния орган, с което се изисква прекратяване на нарушението и се налага периодичната имуществена санкция;
- в) други административни мерки:
- i) публично изявление, в което се посочва отговорното за нарушението физическо лице, институция, финансов холдинг, финансов холдинг със смесена дейност или междинно предприятие майка от ЕС, както и естеството на това нарушение;
- ii) разпореждане, с което се изисква отговорното физическо или юридическо лице да прекрати това поведение и да не извършва повторно нарушението;

- iii) в случая на институция — отнемане на лиценза на институцията в съответствие с член 18;
- iv) при спазване на член 65, параграф 2 — временна забрана за члена на ръководния орган или за друго физическо лице, смятано за отговорно за нарушението, да заема длъжности в институции.

За целите на буква б) от първа алинея държавите членки могат да определят по-висок максимален размер на периодичните имуществени санкции, които да се налагат за всеки ден в нарушение.

Чрез дерогация от буква б) от първа алинея държавите членки могат да прилагат периодични имуществени санкции на седмична или на месечна основа. В този случай максималният размер на периодичните имуществени санкции, които се прилагат за съответния седмичен или месечен период, през който се извършва нарушение, не надвишава максималния размер на периодичните имуществени санкции, който би се прилагал на дневна основа в съответствие с посочената буква за съответния период.

Периодичните имуществени санкции могат да бъдат наложени на определена дата и да започнат да се прилагат от по-късна дата.“;

в) добавят се следните параграфи:

„3. Общият годишен нетен оборот, посочен в параграф 2, буква а), подточка i) от настоящия член, е сборът от следните позиции, определен в съответствие с приложения III и IV към Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/451:

- а) приходи от лихви;
- б) разходи за лихви;
- в) разходи за акционерен капитал, платим при поискване;
- г) приходи от дивиденди;
- д) приходи от такси и комисиони;
- е) разходи за такси и комисиони;
- ж) нетни печалби или загуби от финансови активи и пасиви, държани за търгуване;
- з) нетни печалби или загуби от финансови активи и пасиви, отчитани по справедлива стойност в печалбата или загубата;
- и) нетни печалби или загуби от отчитане на хеджиране;
- й) нетни курсови разлики (печалба или загуба);
- к) други оперативни приходи;
- л) други оперативни разходи.

За целите на настоящия член основата за изчислението е последната годишна надзорна финансова информация, даваща стойност на показателя, по-голяма от нула. Когато по отношение на юридическото лице, посочено в параграф 2 от настоящия член, не се прилага Регламент за изпълнение (ЕС) 2021/451, съответният общ годишен нетен оборот е общият годишен нетен оборот или съответстващият вид приход съгласно приложимата счетоводна рамка. Когато съответното предприятие е част от група, съответният общ годишен нетен оборот е общият годишен нетен оборот, произтичащ от консолидираният отчет на крайното предприятие майка.

4. Средният дневен нетен оборот, посочен в параграф 2, буква б), подточка i), е общият годишен нетен оборот, посочен в параграф 3, разделен на 365.“

18) Член 70 се заменя със следното:

„Член 70

Ефективно налагане на административни санкции и други административни мерки и упражняване на правомощията за налагане на санкции от компетентните органи

1. Държавите членки предвиждат, при определяне на вида и размера на административните санкции или други административни мерки, компетентните органи да отчитат всички приложими обстоятелства, в това число, когато е уместно:

- a) тежестта и продължителността на нарушението;
- b) степента на отговорност на физическото или юридическото лице, което е отговорно за нарушението;
- v) финансовото състояние на физическото или юридическото лице, което е отговорно за нарушението, както се посочва, *inter alia* в общия оборот на юридическото лице или годишния доход на физическото лице;
- г) големината на получените печалби или избегнатите загуби от физическото или юридическото лице, което е отговорно за нарушението, доколкото размерът им може да бъде определен;
- д) загубите за трети страни в резултат на нарушението, доколкото могат да бъдат определени;
- e) степента на съдействие, което физическото или юридическото лице, което е отговорно за нарушението, оказва на компетентния орган;
- ж) предишни нарушения на физическото или юридическото лице, което е отговорно за нарушението;
- з) евентуалните системни последици от нарушението;
- и) предишни наказателни санкции, наложени за същото нарушение на физическото или юридическо лице, което е отговорно за посоченото нарушение.

2. При упражняване на правомощията си за налагане на административни санкции и други административни мерки компетентните органи сътрудничат тясно помежду си, така че тези санкции и мерки да водят до преследваните от настоящата директива резултати. Те също така координират действията си, за да предотвратят кумулиране и припокриване при налагането на административни санкции и други административни мерки в трансграничен контекст.

3. Компетентните органи могат да налагат санкции на същото физическо или юридическо лице, което е отговорно за същото действие или бездействие, в случай на кумулиране на административни и наказателни производства, свързани със същото нарушение. Подобно кумулиране на производства и санкции за същото нарушение следва обаче да бъде строго необходимо и пропорционално за постигането на различни и допълващи се цели от общ интерес.

4. Държавите членки въвеждат подходящи механизми, които гарантират, че компетентните органи и съдебните органи са надлежно и своевременно информирани, когато се образуват административни и наказателни производства срещу същото физическо или юридическо лице, което може да бъде подведено под отговорност за същото деяние и по двете производства.

5. До 18 юли 2029 г. ЕБО представя на Комисията доклад за сътрудничеството между компетентните органи при налагането на административни санкции, периодични имуществени санкции и други административни мерки. Освен това ЕБО оценява всички различия сред компетентните органи в налагането на административни санкции. По-специално ЕБО оценява:

- a) степента на сътрудничество между компетентните органи във връзка със санкциите, които могат да се налагат при трансгранични случаи, или при кумулирането на административни и наказателни производства;
- b) обмена на информация между компетентните органи при разглеждането на трансгранични случаи;
- v) добрите практики, разработени от даден компетентен орган, чието възприемане в областта на административните санкции, периодичните имуществени санкции и другите административни мерки би могло да бъде от полза за други компетентни органи;
- г) ефективността и достигнатата степен на сближаване по отношение на прилагането на национални разпоредби за транспониране на настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013, включително административните санкции, периодичните имуществени санкции и другите административни мерки, наложени на физически или юридически лица, за които е установено, че са отговорни за нарушението съгласно националното право.“

19) В член 73 първата алинея се заменя със следното:

„Институциите разполагат с надеждни, ефективни и всеобхватни стратегии и процеси за текущо оценяване и поддържане на размера, видовете и разпределението на вътрешния капитал, който смятат за адекватен за покриване на характера и степента на рисковете, на които са или могат да бъдат изложени. Институциите изрично вземат предвид краткосрочния, средносрочния и дългосрочния аспект с цел покриване на ЕСУ рисковете.“

20) В член 74 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Институциите разполагат с надеждни правила за управление, включващи:

- a) ясна организационна структура с точно определени, прозрачни и последователни нива на отговорност;

- б) ефективни процеси за установяване, управление, наблюдение и отчитане на рисковете, на които са изложени или могат да бъдат изложени, включително ЕСУ рисковете в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план;
- в) адекватни механизми за вътрешен контрол, включващи надеждни административни процедури и процедури за счетоводно отчитане;
- г) мрежови и информационни системи, създадени и управлявани в съответствие с Регламент (ЕС) 2022/2554;
- д) политики и практики за възнагражденията, които са съобразени с разумното и ефективно управление на риска и го насърчават, включително като се взема предвид склонността на институциите към поемане на риск по отношение на ЕСУ рисковете.

Политиките и практиките за възнагражденията, посочени в буква д) от първа алинея, трябва да са неутрални по отношение на пола.“

21) Член 76 се изменя, както следва:

- а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки предвиждат ръководният орган да одобрява и най-малко на всеки две години да прави преглед на стратегиите и политиката за поемане, управление, наблюдение и редуциране на рисковете, на които е изложена или може да бъде изложена институцията, включително рисковете, породени от макроикономическата среда, в която институцията действа при съответната фаза на икономическия цикъл, и рисковете, произтичащи от текущите и краткосрочните, средносрочните и дългосрочните въздействия на екологичните, социалните и управленските (ЕСУ) фактори.

Като вземат предвид принципа на пропорционалност, държавите членки могат да разрешат на ръководните органи на малки и несложни институции на всеки две години да правят преглед на стратегиите и политиките, посочени в първа алинея.“;

- б) в параграф 2 се добавят следните алинеи:

„Държавите членки предвиждат ръководният орган да разработва и да наблюдава изпълнението на конкретни планове, които включват количествено измерими цели и процеси за наблюдение и противодействие на финансовите рискове, възникващи в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план от ЕСУ факторите, включително произтичащите от процеса на приспособяване и от тенденциите на прехода в контекста на съответните регулаторни цели и правни актове на Съюза и държавите членки във връзка с ЕСУ факторите, по-специално целите за постигане на неутралност по отношение на климата, както и когато е приложимо за институциите с международна дейност — във връзка с правните и регулаторните цели на трети държави.

В количествено измеримите цели и процеси за противодействие на ЕСУ рисковете, включени в плановете, посочени във втора алинея от настоящия параграф, се вземат предвид последните доклади и мерки, предписани от Европейския научен консултативен съвет по изменението на климата, по-специално във връзка с постигането на целите на Съюза в областта на климата. Когато институцията оповестява информация по ЕСУ въпроси в съответствие с Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (*), плановете, посочени във втора алинея от настоящия параграф, трябва да са в съответствие с плановете, посочени в член 19а или член 29а от въпросната директива, и по-специално да включват действия по отношение на бизнес модела и стратегия на институцията, които са съгласувани и за двата плана.

Държавите членки предвиждат пропорционално прилагане на втора и трета алинея за ръководните органи на малки и несложни институции, като посочват в кои области може да се прилага освобождаване или опростена процедура.

(*) Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19).“;

- в) в параграф 4 втората алинея се заменя със следното:

„Ръководният орган в контролната му функция и комитетът по риска, когато е създаден такъв, определят характера, обема и формата на информацията за риска и колко често да я получават. С цел да подпомага установяването на добри политики и практики в областта на възнагражденията, комитетът по риска, без да засяга задачите на комитета по възнагражденията, проверява дали стимулите, осигурени от системата за възнагражденията, отчитат рисковете, включително произтичащите от въздействието на ЕСУ факторите, капитала, ликвидността, както и вероятността и разпределението на приходите във времето.“;

г) параграф 5 се заменя със следното:

„5. Държавите членки, в съответствие с изискването за пропорционалност, предвидено в член 7, параграф 2 от Директива 2006/73/ЕО на Комисията (*), предвиждат институциите да разполагат с функции за вътрешен контрол, които са независими от оперативните функции и които имат достатъчни правомощия, статут, ресурси и достъп до ръководния орган.

Държавите членки предвиждат, че:

- а) функциите за вътрешен контрол гарантират надлежно установяване, измерване и отчитане на всички съществени рискове;
- б) функциите за вътрешен контрол дават цялостна представа за целия спектър от рискове, на които е изложена институцията;
- в) функцията за управление на риска е активно включена в изготвянето на стратегията на институцията за риска и във всички нейни решения за управление на съществуващия риск и упражнява контрол върху ефективното изпълнение на стратегията за риска;
- г) функцията за вътрешен одит извършва независим преглед на ефективното изпълнение на стратегията на институцията за риска;
- д) функцията за нормативно съответствие оценява и редуцира риска, свързан със неспазването на изискванията, и гарантира, че стратегията на институцията за риска отчита риска, свързан със неспазването на изискванията, както и че същият този риск се отчита по подходящ начин във всички решения, свързани с управлението на съществени рискове.

(*) Директива 2006/73/ЕО на Комисията от 10 август 2006 г. за прилагане на Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на организационните изисквания и условията за извършване на дейност от инвестиционните посредници и за даването на определения за целите на посочената директива (ОВ L 241, 2.9.2006 г., стр. 26).“;

д) добавя се следната алинея:

„6. Държавите членки предвиждат, че функциите за вътрешен контрол имат пряк достъп и могат да докладват пряко на ръководния орган в контролната му функция.

За тази цел функциите за вътрешен контрол са независими от членовете на ръководния орган в управленската му функция и от висшето ръководство, и по-специално могат да изразяват съображения и да предупреждават ръководния орган в контролната му функция, когато е целесъобразно или когато развитието на специфичния риск засяга или може да засегне институцията, без да се засягат отговорностите на ръководния орган по силата на настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013.

Ръководителите на функциите за вътрешен контрол са независими висши ръководители с ясно разграничени отговорности по отношение на функциите за управление на риска, нормативно съответствие и вътрешен одит. Когато естеството, мащабът и сложността на дейностите на институцията не оправдават назначаването на конкретно лице за функцията за управление на риска или функцията за нормативно съответствие, друг висш кадър, изпълняващ други задачи в рамките на институцията, може да изпълнява отговорностите на функциите за нормативно съответствие или за управление на риска, при условие че няма конфликт на интереси и че лицето, отговарящо за функцията за управление на риска и функцията за нормативно съответствие:

- а) изпълнява критериите за пригодност и изискванията за знания, умения и експертен опит, необходими за съответните различни области; и
- б) разполага с достатъчно време, за да изпълнява правилно и двете контролни функции.

Функцията за вътрешен одит не се съчетава с никоя друга стопанска дейност или контролна функция на институцията.

Ръководителите на функциите за вътрешен контрол не могат да бъдат отстранени без предварителното одобрение на ръководния орган в контролната му функция.“

22) Член 77 се изменя, както следва:

а) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Компетентните органи насърчават институциите, като вземат предвид техния размер и вътрешна организация, както и естеството, мащаба и сложността на дейността им, да изградят вътрешен капацитет за оценка на пазарния риск и да засилят използването на вътрешни модели за изчисляване на капиталовите изисквания за портфейли от

позиции в търговския портфейл, както и вътрешни модели за изчисляване на капиталовите изисквания за риска от неизпълнение, когато техните експозиции към риска от неизпълнение са значими в абсолютно изражение и когато тези институции имат голям брой значими позиции в търгувани дългови или капиталови инструменти на различни емитенти.

Настоящият член не засяга изпълнението на критериите, определени в трета част, дял IV, глава 1б от Регламент (ЕС) № 575/2013.;

б) в параграф 4 първата алинея се заменя със следното:

„ЕБО разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на понятието „значими в абсолютно изражение експозиции към риска от неизпълнение“, посочено в параграф 3, първа алинея, както и на праговете за това какъв брой значими контрагенти и позиции в търгувани дългови или капиталови инструменти от различни емитенти се смята за голям.“

23) Член 78 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„Надзорен сравнителен анализ по отношение на подходите за изчисляване на капиталовите изисквания“;

б) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Компетентните органи гарантират всяко от следното:

а) институциите, на които е разрешено да използват вътрешни подходи за изчисляване на размера на рисковото претеглените експозиции или капиталовите изисквания — да докладват резултатите от извършените от тях изчисления за експозициите или позициите си, които са включени в сравнителните портфейли;

б) институциите, които използват алтернативния стандартизиран подход по трета част, дял IV, глава 1а от Регламент (ЕС) № 575/2013 — да докладват резултатите от извършените от тях изчисления за експозициите или позициите си, които са включени в сравнителните портфейли, при условие че размерът на балансовата и задбалансовата дейност на институцията, изложена на пазарен риск, е по-голям или равен на 500 милиона евро в съответствие с член 325а, параграф 1, буква б) от посочения регламент;

в) институциите, на които е разрешено да използват вътрешни подходи съгласно трета част, дял II, глава 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, както и от съответните институции, които прилагат стандартизирания подход съгласно трета част, дял II, глава 2 от същия регламент — да докладват резултатите от изчисленията на подходите, използвани за определяне на размера на очакваните кредитни загуби за експозициите или позициите си, които са включени в сравнителните портфейли, когато е изпълнено някое от следните условия:

i) институциите изготвят своите отчети в съответствие с международните счетоводни стандарти, приложими в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002;

ii) институциите оценяват активите и задбалансовите позиции и определят собствения си капитал в съответствие с международните счетоводни стандарти по силата на член 24, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

iii) институциите оценяват активите и задбалансовите позиции в съответствие със счетоводните стандарти съгласно Директива 86/635/ЕИО (*) на Съвета и използват модел на очакваните кредитни загуби, идентичен на използвания в международните счетоводни стандарти, приложими в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002.

Институциите предоставят резултатите от изчисленията, посочени в първа алинея, заедно с обяснение на методиките, използвани за тяхното изготвяне, и всяка качествена информация, поискана от ЕБО, с която може да се обясни въздействието на тези изчисления върху капиталовите изисквания. Тези резултати се предоставят поне веднъж годишно на компетентните органи. След като надзорният сравнителен анализ се извърши пет пъти за всеки отделен подход, посочен в първа алинея, ЕБО може да го провежда на всеки две години за всеки от подходите.

(*) Директива 86/635/ЕИО на Съвета от 8 декември 1986 г. относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на банки и други финансови институции (ОВ L 372, 31.12.1986 г., стр. 1).“;

в) параграф 3 се изменя, както следва:

i) уводната част се заменя със следното:

„Въз основа на информацията, предоставена от институциите в съответствие с параграф 1, компетентните органи наблюдават диапазона на размера на рисково претеглените експозиции или капиталовите изисквания, според случая, за експозициите или трансакциите в сравнителния портфейл, произтичащи от подходите на тези институции. Компетентните органи оценяват качеството на тези подходи най-малкото със същата честота за анализа на ЕБО, посочена в параграф 1, втора алинея, като обръщат особено внимание на:“;

ii) буква б) се заменя със следното:

„б) подходите, при които има особено голяма или малка променливост и при които има също така съществено и системно подценяване на капиталовите изисквания.“;

iii) втората алинея се заменя със следното:

„ЕБО изготвя доклад, за да подпомогне компетентните органи при оценяването на качеството на подходите въз основа на информацията, посочена в параграф 2.“;

г) в параграф 5 уводната формулировка се заменя със следното:

„Компетентните органи гарантират, че решенията им за целесъобразността на корективните мерки, посочени в параграф 4, следват принципа, че подобни мерки трябва да запазват целите на подходите в обхвата на настоящия член, и по тази причина:“;

д) параграф 6 се заменя със следното:

„6. ЕБО може да издава насоки и препоръки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, когато смята това за необходимо, въз основа на информацията и оценките, посочени в параграфи 2 и 3 от настоящия член, с цел подобряване на надзорните практики или практиките на институциите по отношение на подходите, попадащи в обхвата на надзорния сравнителен анализ.“;

е) параграф 8 се изменя, както следва:

i) в първата алинея се добавя следната буква:

„в) списъка на съответните институции, посочени в параграф 1, буква в).“;

ii) след първата алинея се вмъква следната алинея:

„За целите на буква в), когато ЕБО определя списъка на съответните институции, той взема предвид съображенията за пропорционалност.“;

24) В член 79 се добавя следната буква:

„д) институциите извършват предварителна оценка на всяка експозиция към криптоактиви, която възнамеряват да поемат, и на адекватността на съществуващите процеси и процедури за управление на риска от контрагента, и докладват за тези оценки на своя компетентен орган.“

25) Член 81 се заменя със следното:

„Член 81

Риск от концентрация

Компетентните органи гарантират, че рискът от концентрация, произтичащ от експозиции към всеки отделен контрагент, в т.ч. към централни контрагенти, групи от свързани контрагенти и контрагенти от един и същ икономически сектор или географски регион или занимаващи се с една и съща дейност или стоки, както и прилагането на техники за редуциране на кредитния риск, в т.ч. по-специално рисковете, свързани с големи косвени кредитни експозиции, например към един емитент на обезпечения, се отчита и контролира, включително чрез писмено изложени политики и процедури. За криптоактиви без емитент, който може да бъде установен, рискът от концентрация се оценява от гледна точка на експозицията към криптоактиви със сходни характеристики.“;

26) В член 83 се добавя следният параграф:

„4. Компетентните органи гарантират, че институциите извършват предварителна оценка на всяка експозиция към криптоактиви, която възнамеряват да поемат, и на адекватността на съществуващите процеси и процедури за управление на пазарния риск, и докладват за тези оценки на своя компетентен орган.“

27) В член 85, параграф 1 се заменя със следното:

„1. Компетентните органи се уверяват, че институциите въвеждат политики и процеси за оценка и управление на експозициите към операционен риск, включително към рисковете, произтичащи от споразуменията за възлагане на дейности на външни изпълнители и преки и непреки експозиции към криптоактиви и експозиции към доставчици на услуги за криптоактиви, както и за покриване на рядко възникващи събития с голямо въздействие. Институциите определят какво е операционен риск за целите на тези политики и процедури.“

28) Въмъква се следният член:

„Член 87а

Рискове от екологичен, социален и управленски характер

1. Компетентните органи гарантират, че институциите разполагат, като част от своите правила за управление, в т.ч. рамката за управление на риска, изисквана по член 74, параграф 1, с надеждни стратегии, политики, процеси и системи за установяване, измерване, управление и наблюдение на ЕСУ рисковете в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план.

2. Стратегиите, политиките, процесите и системите по параграф 1 трябва да са пропорционални на мащаба, естеството и сложността на ЕСУ рисковете, свързани със бизнес модела и обхвата на дейностите на институцията, и да отчитат краткосрочния и средносрочния план, както и дългосрочния времеви хоризонт от най-малко 10 години.

3. Компетентните органи гарантират, че институциите проверяват устойчивостта си на дългосрочни отрицателни въздействия на ЕСУ факторите както при базов, така и при неблагоприятен сценарий в рамките на даден период от време, като се започне с факторите, свързани с климата. За такова тестване на устойчивост, компетентните органи гарантират, че институциите включват редица ЕСУ сценарии, отразяващи потенциалните въздействия на екологичните и социалните промени и свързаните с тях публични политики върху бизнес средата в дългосрочен план. Компетентните органи гарантират, че в процеса на тестване на устойчивостта институциите използват надеждни сценарии въз основа на сценариите, разработени от международни организации.

4. Компетентните органи оценяват и наблюдават как институциите разгръщат на практика своите ЕСУ стратегии и управление на риска, в т.ч. плановете, включващи количествено измеримите цели и процесите за наблюдение и справяне с ЕСУ рисковете, възникващи в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план, които трябва да бъдат изготвени в съответствие с член 76, параграф 2. При тази оценка се вземат предвид предлагането на свързани с устойчивостта продукти на институциите, техните политики за финансиране на прехода, свързаните политики относно предоставянето на заеми, както и ЕСУ целите и ЕСУ ограниченията. Компетентните органи оценяват надеждността на тези плановете като част от процеса на надзорен преглед и оценка.

Когато е уместно, за оценката, посочена в първа алинея, компетентните органи могат да си сътрудничат с органи или публични ведомства, отговарящи за надзора във връзка с изменението на климата и околната среда.

5. До 10 януари 2026 г. ЕБО издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, за да уточни:

- а) минималните стандарти и референтните методики за установяване, измерване, управление и наблюдение на ЕСУ рисковете;
- б) съдържанието на плановете, които трябва да бъдат изготвени в съответствие с член 76, параграф 2, което включва конкретни срокове и междинни количествено измерими цели и етапи за наблюдение и противопоставяне на финансовите рискове, произтичащи от ЕСУ факторите, включително рисковете, произтичащи от процеса на приспособяване и от тенденциите на прехода в контекста на съответните регулаторни цели и правни актове на Съюза и държавите членки във връзка с ЕСУ факторите, по-специално целта за постигане на неутралност по отношение на климата, а така също и когато е приложимо за институциите с международна дейност — правните и регулаторни цели на трети държави;
- в) качествени и количествени критерии за оценка на въздействието на ЕСУ рисковете върху рисковия профил и капиталовата адекватност на институциите в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план;
- г) критерии за определяне на сценариите, посочени в параграф 3, в т.ч. на параметрите и допусканията, които да се използват във всеки един от сценариите, конкретните рискове и времевите хоризонти.

Когато е приложимо, методиките и допусканията, потвърждаващи целите, ангажиментите и стратегическите решения, оповестени чрез съдържанието на плановете, посочени в член 19а или член 29а от Директива 2013/34/ЕС, или други съответни рамки за оповестяване и надлежна проверка, трябва да са в съответствие с критериите, методиките и целите, посочени в първа алинея от настоящия параграф, както и с допусканията и ангажиментите, включени в тези плановете.

ЕБО актуализира редовно насоките, посочени в първа алинея, за да отразяват постигнатия напредък в измерването и управлението на ЕСУ рисковете, както и промените в регулаторните цели на Съюза във връзка с устойчивостта.“

29) Член 88 се изменя, както следва:

а) в параграф 1, втора алинея буква д) се заменя със следното:

„д) председателят на ръководния орган на институцията в контролната му функция не може да упражнява едновременно функциите на главен изпълнителен директор в същата институция.“;

б) добавя се следният параграф:

„3. Без да се засяга цялостната колективна отговорност на ръководния орган, държавите членки предвиждат институциите да изготвят, поддържат и актуализират индивидуални заявления, в които се посочват ролите и задълженията на всички членове на ръководния орган в управленската му функция, на висшето ръководство и на лицата на ключови позиции, както и описание на задълженията, в т.ч. подробности за отчетните линии, за разпределението на отговорностите, както и за лицата, които са част от договореностите за управление по член 74, параграф 1 и за техните задължения.

Държавите членки предвиждат, че индивидуалните заявления за задълженията и описанието на задълженията са налични по всяко време и се предоставят своевременно, включително с цел получаване на лиценз, както е предвидено в член 8, при поискване от компетентните органи.“

30) Член 91 се заменя със следното:

„Член 91

Ръководен орган и оценка за пригодност

1. Институциите, финансовите холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност, които са получили одобрение в съответствие с член 21а, параграф 1 („субектите“), носят основната отговорност да гарантират, че членовете на ръководния орган се ползват по всяко време с достатъчно добра репутация, действат честно, почтено и независимо и притежават достатъчно знания, умения и опит, за да изпълняват задълженията си и да отговарят на критериите и изискванията, предвидени в параграфи 2—6 от настоящия член, освен по отношение на временните управители, назначавани от компетентните органи съгласно член 29, параграф 1 от Директива 2014/59/ЕС, и извънредните управители, назначавани от органите за реструктуриране съгласно член 35, параграф 1 от посочената директива. Липсата на осъдителна присъда или на текущо наказателно преследване за престъпление сама по себе си не е достатъчна, за да се изпълни изискването за добра репутация и за честност и почтеност.

1а. Субектите гарантират, че членовете на ръководния орган отговарят по всяко време на критериите и изискванията, предвидени в параграфи 2—6, и оценяват пригодността на членовете на ръководния орган преди те да встъпят в длъжност и периодично след това, като вземат предвид надзорните очаквания, както е предвидено в приложимите законови и подзаконови разпоредби, насоки и вътрешни политики за пригодност.

Когато обаче мнозинството от членовете на ръководния орган трябва едновременно да бъдат заменени с новоназначени членове и прилагането на първа алинея би довело до ситуация, при която оценката за пригодност на новите членове ще се извършва от членовете, чиито мандат изтича, държавите членки могат да разрешат оценката да се извърши, след като новоназначените членове са встъпили в длъжност. Когато подава заявлението до компетентния орган в съответствие с параграф 1е, субектът потвърждава също така, че тези условия са налице.

1б. Когато въз основа на вътрешната оценка за пригодност, посочена в параграф 1а, субектите заключат, че съответният член или потенциален член не отговаря на критериите и изискванията, предвидени в параграф 1, субектите:

а) гарантират, че съответният потенциален член няма да встъпи в разглежданата длъжност, ако тази оценка приключи преди потенциалният член да встъпи в тази длъжност;

б) своевременно отстраняват такъв член от ръководния орган; или

в) предприемат своевременно необходимите допълнителни мерки, за да се гарантира, че този член е или ще стане пригоден за съответната длъжност.

1в. Субектите поддържат актуална информацията за пригодността на членовете на ръководния орган. При поискване субектите предоставят тази информация на компетентния орган чрез средства, определени от компетентния орган.

1г. Държавите членки гарантират най-малко че за следните субекти компетентният орган получава заявление за пригодност своевременно и веднага след като е налице ясно намерение за назначаване на член на ръководния орган в управленската му функция или на председателя на ръководния орган в контролната му функция, и във всички случаи най-късно 30 работни дни, преди потенциалните членове да встъпят в длъжност:

- а) институции майки от ЕС, които отговарят на условията за големи институции;
- б) институции майки от държава членка, които отговарят на условията за големи институции, освен когато са свързани с централен орган;
- в) централни органи, които отговарят на условията за големи институции или упражняват надзор над големи институции, свързани с тях;
- г) самостоятелни институции от Съюза, които отговарят на условията за големи институции;
- д) големи дъщерни предприятия съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 147 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- е) финансови холдинги майки в държава членка, финансови холдинги майки със смесена дейност в държава членка, финансови холдинги майки от ЕС и финансови холдинги майки със смесена дейност от ЕС, в групите на които има големи институции, с изключение на попадащите в обхвата на член 21а, параграф 4 от настоящата директива.

1д. Заявлението за пригодност, посочено в параграф 1г, се придружава от:

- а) въпросник за пригодност и автобиография;
- б) вътрешна оценка за пригодност, посочена в параграф 1а, освен ако не се прилага втора алинея от посочения параграф;
- в) свидетелство за съдимост веднага щом стане налично;
- г) други документи, изисквани съгласно националното право, веднага щом станат налични;
- д) други документи, изискани от компетентния орган, веднага щом станат налични; и
- е) посочване на датата на назначаване и на датата, на която задълженията ще бъдат ефективно поети.

Субектите предоставят заявлението за пригодност и придружаващите документи на компетентния орган чрез средства, определени от компетентния орган.

Когато даден компетентен орган не разполага с достатъчно информация, за да извърши оценка за пригодност въз основа на елементите, изброени в първа алинея от настоящия параграф, той може да изиска потенциалният член да не встъпва в длъжност, преди изискваната информация да бъде предоставена, освен ако компетентният орган не се е уверил, че тази информация не е възможно да бъде предоставена.

Когато компетентният орган има опасения дали потенциалният член отговаря на критериите и изискванията, предвидени в параграфи 2—6 от настоящия член, той започва засилен диалог с институцията, за да разгледа установените опасения с цел да се увери, че потенциалният член е или ще стане подходящ при встъпването си в длъжност.

ЕБО издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, за да определи как трябва да се провежда засиленият диалог за разглеждане на опасенията, свързани с пригодността.

1е. Държавите членки гарантират, че компетентните органи оценяват дали членовете на ръководния орган отговарят по всяко време на критериите и изискванията, предвидени в параграфи 2—6. Субектите предоставят заявлението за пригодност и друга информация, необходима за оценяването на пригодността на членовете техния компетентен орган, чрез средства, определени от компетентния орган.

Компетентните органи могат да поискат допълнителна информация или документация, в т.ч. срещи или изслушвания.

1ж. Компетентните органи проверяват по-специално дали са наистина изпълнени критериите и изискванията, предвидени в параграфи 2—6 от настоящия член, когато имат основателни причини да подозират, че във връзка със субекта се извършва, е било извършено или е имало опит да се извърши изпиране на пари или финансиране на тероризма по смисъла на член 1 от Директива (ЕС) 2015/849, или че е налице повишен риск за това.

1з. Когато членовете на ръководния орган не отговарят по всяко време на критериите и изискванията, предвидени в параграфи 2—6, държавите членки предвиждат, че компетентните органи разполагат с необходимите правомощия с цел:

- а) в случай на предварителна оценка — да не допускат тези членове да бъдат част от ръководния орган или да ги отстранят от него;
- б) в случай на последваща оценка — да отстраняват тези членове от ръководния орган; или
- в) да изискват от съответните субекти да предприемат необходимите допълнителни мерки, за да се гарантира, че тези членове са или ще станат подходящи за съответните длъжности.

Когато станат известни някакви нови факти или други обстоятелства, които биха могли да повлияят на пригодността на членовете на ръководния орган, субектите оценяват отново пригодността на тези членове и своевременно информират компетентния орган.

Когато компетентният орган узнае, че в относимата информация относно пригодността на членовете на ръководния орган е настъпила промяна и тази промяна би могла да повлияе на пригодността на съответните членове, компетентният орган оценява отново тяхната пригодност.

От компетентните органи не се изисква да извършват нова оценка за пригодност на членовете на ръководния орган при подновяване на мандата им, освен когато е настъпила промяна в относимата информация, известна на компетентните органи, и тази промяна би могла да повлияе на пригодността на съответния член.

1и. Компетентните органи могат да поискат от органа, който отговаря за надзора на борбата с изпирането на пари или финансирането на тероризма в съответствие с Директива (ЕС) 2015/849, да се запознае, в контекста на своите проверки и въз основа на оценка на риска, с относимата информация, засягаща членовете на ръководния орган. Компетентните органи могат също така да поискат достъп до централната база данни относно БИП/БФТ, посочена в Регламент (ЕС) 2024/1620 на Европейския парламент и на Съвета (*). Органът за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма (наричан по-нататък „Органът за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма“) решава дали да предостави такъв достъп.

1й. Поне по отношение на назначаването на членове на ръководния орган на длъжност в субектите, посочени в параграф 1г, компетентните органи надлежно обмислят определянето на максимален срок за приключване на оценката за пригодност. Този максимален срок може да бъде удължен, когато е целесъобразно.

2. Всеки член на ръководния орган посвещава достатъчно време на изпълнението на задълженията си в субектите.

2а. Всеки член на ръководния орган трябва да е с добра репутация, да работи с честност, почтеност и независимост, за да преценява и оспорва по ефективен начин решенията на ръководния орган, ако е необходимо, и да упражнява ефективен контрол и наблюдение на вземането на решения на управленско ниво. Участието в ръководния орган на кредитна институция, трайно свързана с централен орган, не представлява само по себе си пречка за независимост на действията.

2б. Ръководният орган колективно притежава подходящи знания, умения и опит, за да може да разбира в достатъчна степен дейността на субекта, както и свързаните рискове, на които е изложен, и въздействието, което оказва, в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план, като се отчитат ЕСУ факторите. Общият състав на ръководния орган трябва да бъде достатъчно разнообразен, за да отразява достатъчно широк спектър от експертен опит.

3. Броят на директорските длъжности, които член на ръководния орган може да заема едновременно, зависи от конкретните обстоятелства и от естеството, мащаба и сложността на дейността на субекта. От 1 юли 2014 г. членовете на ръководния орган на субект, който е значим по своя размер, вътрешна организация и естеството, мащаба и сложността на своите дейности, не могат да заемат едновременно повече от една от следните комбинации директорски длъжности, освен когато членовете на ръководния орган представляват интересите на държава членка:

- а) една директорска длъжност с изпълнителни функции и две директорски длъжности без изпълнителни функции;
- б) четири директорски длъжности без изпълнителни функции.

4. За целите на параграф 3 следното се смята за една директорска длъжност:

- а) директорските длъжности с изпълнителни или неизпълнителни функции, заемани в рамките на една и съща група;
- б) директорските длъжности с изпълнителни или неизпълнителни функции, заемани в рамките на едно от следните:
 - i) субекти, които са членове на една и съща институционална защитна схема, ако са изпълнени условията, предвидени в член 113, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013, или субекти, в които една и съща институционална защитна схема притежава квалифицирано дялово участие;
 - ii) предприятия, включително нефинансови субекти, в които субектът има квалифицирано дялово участие.

За целите на първа алинея, буква а) от настоящия параграф „група“ означава група предприятия, свързани помежду си, както е описано в член 22 от Директива 2013/34/ЕС, или група предприятия, които са дъщерни предприятия в един и същ финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност.

5. Директорските длъжности в организации, които не преследват предимно търговски цели, не се вземат предвид за целите на параграф 3.

6. Компетентните органи могат да разрешат на членове на ръководен орган да заемат една допълнителна директорска длъжност с неизпълнителни функции.

7. Субектите отделят достатъчно човешки и финансови ресурси за въвеждане в работата и за обучение на членовете на ръководния орган, включително относно ЕСУ рисковете и въздействията и относно риска при ИКТ, съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 52в от Регламент (ЕС) № 575/2013.

8. Държавите членки или компетентните органи изискват от субектите и техните съответни комитети за подбор на кандидатите, когато са създадени такива комитети, да включват широк набор от качества и умения, когато назначават членове на ръководния орган, и да насърчават пропорционално многообразието и баланса между половете в ръководния орган. За тази цел субектите разработват политика за насърчване на многообразието в ръководния орган.

9. Компетентните органи събират оповестяваната по силата на член 435, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 575/2013 информация и я използват за сравняване на практиките по отношение на многообразието. Компетентните органи предоставят тази информация на ЕБО. ЕБО използва тази информация за сравняване на практиките в Съюза по отношение на многообразието.

10. За целите на настоящия член и на член 91а ЕБО разработва проекти за регулаторни технически стандарти за субектите, изброени в параграф 1г от настоящия член, за допълнително конкретизиране на минималното съдържание на въпросника за пригодност, автобиографиите и вътрешните оценки за пригодност, които се представят на компетентните органи за извършване на оценката за пригодност, посочена в параграф 1е от настоящия член и в член 91а, параграф 5.

Държавите членки гарантират, че за субекти, различни от посочените в параграф 1г от настоящия член, са разработени подходящи стандарти.

ЕБО представя на Комисията проектите за регулаторни технически стандарти, посочени в първа алинея, най-късно до 10 юли 2026 г.

На Комисията се предоставя правомощието да допълни настоящата директива, като приеме посочените в първа алинея от настоящия параграф регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.

11. До 10 юли 2026 г. ЕБО издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, относно следното:

- а) понятието „посвящане на достатъчно време“ от страна на член на ръководния орган за изпълнението на задълженията му по отношение на конкретните особености и естеството, мащаба и сложността на дейността на субекта;
- б) понятията „добра репутация, честност, почтеност и независимост“ на членовете на ръководния орган, посочени в параграф 2а;
- в) понятието „колективно притежаване на подходящи знания, умения и опит“ от ръководния орган съгласно параграф 2б;
- г) понятието „достатъчно човешки и финансови ресурси“, отделени за въвеждането в работата и обучението на членовете на ръководния орган, съгласно параграф 7;
- д) понятието „многообразие“, което трябва да се отчита при подбора на членовете на ръководния орган по силата на параграф 8;
- е) критериите, за да се определи дали са налице основателни причини да се подозира, че във връзка със субекта се извършва, е било извършено или е имало опит да се извърши изпиране на пари или финансиране на тероризма по смисъла на член 1 от Директива (ЕС) 2015/849, или че е налице повишен риск за това.

За целите на буква е) от първа алинея ЕБО си сътрудничи тясно с ЕОЦКП и с Органа за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма.

12. До 31 декември 2029 г. ЕБО, в тясно сътрудничество с ЕЦБ, прави преглед и докладва относно прилагането на параграфи 1г—1й и относно тяхната ефективност, като се уверява, че уредбата за надеждност и пригодност е подходяща за целта, отчитайки принципа на пропорционалност. ЕБО представя този доклад на Европейския парламент и на Съвета. Въз основа на този доклад Комисията представя, по целесъобразност, законодателно предложение.

13. Настоящият член и член 91а не засягат разпоредбите на държавите членки относно представителството на работниците и служителите в ръководния орган.

14. Настоящият член и член 91а не засягат разпоредбите на държавите членки относно назначаването на членове на ръководния орган в контролната му функция от регионални или местни изборни органи или относно назначенията, когато ръководният орган не разполага с компетентност в процеса на подбор и назначаване на своите членове. В тези случаи се въвеждат подходящи предпазни мерки, за да се гарантира пригодността на тези членове на ръководния орган.

(*) Регламент (ЕС) 2024/1620 на Европейския парламент и на Съвета от 31 май 2024 г. за създаване на Орган за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма и за изменение на регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 1094/2010 и (ЕС) № 1095/2010 (OB L, 2024/1620, 19.6.2024 г., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj>).“

31) Въмъква се следният член:

„Член 91а

Лица, заемащи ключови позиции и оценка за пригодност

1. Субектите, посочени в член 91, параграф 1, носят основната отговорност за това лицата, заемащи ключови позиции, да се ползват по всяко време с достатъчно добра репутация, да работят с честност и почтеност и да притежават достатъчно знания, умения и опит, необходими за изпълнението на своите задължения. Липсата на осъдителна присъда или на текущо наказателно преследване за престъпление сама по себе си не е достатъчна, за да се изпълни изискването за добра репутация и за честност и почтеност.

2. Субектите се уверяват, че лицата, заемащи ключови позиции, отговарят по всяко време на критериите и изискванията, предвидени в параграф 1, и оценяват пригодността на лицата, заемащи ключови позиции, преди те да встъпят в длъжност и периодично след това, като вземат предвид надзорните очаквания, както е предвидено в приложимите законови и подзаконови разпоредби, насоки и вътрешни политики за пригодност.

3. Когато въз основа на вътрешната оценка за пригодност, посочена в параграф 2, субектите стигнат до заключението, че дадено лице не отговаря на критериите и изискванията, предвидени в параграф 1, субектите:

- а) не назначават това лице като лице, заемащо ключова позиция, ако тази оценка приключи, преди лицето да встъпи в тази длъжност;
- б) своевременно отстраняват това лице като лице, заемащо ключова позиция; или
- в) предприемат своевременно необходимите допълнителни мерки, за да се гарантира, че това лице е или ще стане подходящо за съответната позиция.

Субектите предприемат всички необходими мерки, за да осигурят правилното функциониране на позицията на лице, заемащо ключова позиция, включително замяна на лицето, което я заема, ако това лице престане да отговаря на критериите и изискванията за пригодност.

4. Субектите гарантират, че информацията за пригодността на лицата, заемащи ключови позиции, се поддържа актуална. При поискване субектите предоставят тази информация на компетентния орган чрез средства, определени от компетентния орган.

5. Държавите членки гарантират, че компетентните органи преценяват, дали ръководителите на функциите за вътрешен контрол и финансовият директор отговарят по всяко време на критериите и изискванията за пригодност, предвидени в параграф 1, когато тези ръководители и финансовият директор се назначават на позиции поне в следните субекти:

- а) институциите майки от ЕС, които отговарят на условията за големи институции;
- б) институциите майки от държава членка, които отговарят на условията за големи институции, освен когато са свързани с централен орган;
- в) централни органи, които отговарят на условията за големи институции или упражняват надзор над големи институции, свързани с тях;

- г) самостоятелни институции от Съюза, които отговарят на условията за големи институции;
- д) големи дъщерни предприятия съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 147 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- е) финансови холдинги майки в държава членка, финансови холдинги майки със смесена дейност в държава членка, финансови холдинги майки от ЕС и финансови холдинги майки със смесена дейност от ЕС, в групите на които има големи институции, с изключение на попадащите в обхвата на член 21а, параграф 4 от настоящата директива.
6. Когато ръководителите на функциите за вътрешен контрол и финансовият директор не отговарят по всяко време на критериите и изискванията, предвидени в параграф 1, държавите членки гарантират, че компетентните органи разполагат с необходимите правомощия с цел:
- а) в случай на предварителна оценка — да не допускат тези ръководители или този финансов директор да встъпят в длъжност или да ги отстранят от длъжността;
- б) в случай на последваща оценка — да отстранят тези ръководители или този финансов директор или да изискат от субекта да ги отстрани от длъжността;
- в) да изискват от съответните субекти да предприемат необходимите допълнителни мерки, за да се гарантира, че тези ръководители или този финансов директор са или ще станат подходящи за съответната длъжност.

Когато станат известни някакви нови факти или други обстоятелства, които биха могли да повлияят на пригодността на ръководителите на функциите за вътрешен контрол и финансовия директор, субектите, посочени в параграф 5, оценяват отново пригодността на тези ръководители и този финансов директор и своевременно информират съответния компетентен орган.

Когато компетентният орган узнае, че в относимата информация, засягаща пригодността на ръководителите на функциите за вътрешен контрол и финансовия директор е настъпила промяна и тази промяна би могла да повлияе на пригодността на съответните ръководители или финансов директор, компетентният орган оценява отново тяхната пригодност.

От компетентните органи не се изисква да извършват нова оценка за пригодност на тези ръководители или този финансов директор при подновяване или удължаване на срока на договора им, освен когато е настъпила промяна в относимата информация, известна на компетентните органи, и тази промяна би могла да повлияе на пригодността на съответните ръководители или съответния финансов директор.

Поне по отношение на назначаването на тези ръководители на функциите за вътрешен контрол и този финансов директор на длъжности в субектите, посочени в параграф 5, компетентните органи надлежно обмислят определянето на максимален срок за приключване на оценката за пригодност. Този максимален срок може да бъде удължен, когато е целесъобразно.

7. Компетентните органи могат да поискат от органа, който отговаря за надзора на борбата с изпирането на пари или финансирането на тероризма в съответствие с Директива (ЕС) 2015/849, да се запознае, в контекста на своите проверки и въз основа на оценка на риска, със съответната информация относно ръководителите на функциите за вътрешен контрол и финансовия директор. Компетентните органи могат също така да поискат достъп до централната база данни относно БИП/БФТ, посочена в Регламент (ЕС) 2024/1620. Органът за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма решава дали да предостави такъв достъп.

8. До 10 юли 2026 г. ЕБО издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, относно следното:

- а) понятията „добра репутация, честност и почтеност“, посочени в параграф 1;
- б) понятието „достатъчни знания, умения и опит“, посочено в параграф 1;
- в) критериите, за да се определи дали са налице основателни причини да се подозира, че във връзка със субекта се извършва, е било извършено или е имало опит да се извърши изпиране на пари или финансиране на тероризма по смисъла на член 1 от Директива (ЕС) 2015/849, или че е налице повишен риск за това.

За целите на буква в) от първа алинея ЕБО си сътрудничи тясно с ЕОЦКП и с Органа за борба с изпирането на пари и финансирането на тероризма.“

32) Член 92 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 букви д) и е) се заменят със следното:

- „д) служителите, които работят във функции за вътрешен контрол, са независими от стопанските единици, върху които извършват наблюдение, разполагат с подходящи правомощия и получават възнаграждения съобразно степента на постигане на целите, свързани с техните функции, независимо от резултатите на стопанските единици, които те контролират;
- е) възнагражденията на ръководителите на функциите за вътрешен контрол се следят пряко от комитета по възнагражденията, посочен в член 95, а ако такъв комитет не е създаден — от ръководния орган в контролната му функция;“;

б) в параграф 3 буква б) се заменя със следното:

- „б) служителите с управленска отговорност за функциите за вътрешен контрол или за съществените бизнес звена на институцията;“

33) Член 94 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 буква а) се заменя със следното:

- „а) когато възнаграждението е обвързано с резултатите от дейността, неговият общ размер се основава на комбинация от оценките за резултатите на отделното лице и на съответното бизнес звено, както и на цялостните резултати на институцията, като при оценката на резултатите на отделното лице се вземат предвид финансови и нефинансови критерии, в т.ч. третирането на рисковете по член 76, параграф 2;“;

б) в параграф 2, третата алинея буква а) се заменя със следното:

- „а) управленска отговорност и функции за вътрешен контрол;“;

в) в параграф 3 буква а) се заменя със следното:

- „а) институция, която не е голяма институция и чиито активи — средно и на индивидуална основа съгласно настоящата директива и Регламент (ЕС) № 575/2013 — не са надхвърляли 5 милиарда евро през последните четири години преди текущата финансова година;“.

34) В член 97, параграф 4 втората алинея се заменя със следното:

„При провеждане на прегледа и оценката, посочени в параграф 1 от настоящия член, компетентните органи прилагат принципа на пропорционалност в съответствие с критериите, оповестени съгласно член 143, параграф 1, буква в). По-специално, за целите на извършването на преглед и оценка на дадена институция компетентният орган може да прецени дали са изпълнени всички изброени по-долу условия:

- а) институцията не е Г-СЗИ, Г-СЗИ извън ЕС или Г-СЗИ субект в съответствие с Регламент (ЕС) № 575/2013;
- б) институцията не е определена като друга системно значима институция (Д-СЗИ) в съответствие с член 131, параграфи 1 и 3 от настоящата директива;
- в) институцията е част от група, в която институцията майка и по-голямата част от дъщерните институции са свързани една с друга, съгласно описаното в член 22 от Директива 2013/34/ЕС;
- г) дъщерните институции, посочени в буква в) от настоящата алинея, отговарят на всяко едно от следните условия:
 - i) те отговарят или огромната част от тях отговарят на условията за взаимоспомагателни дружества, кооперативни дружества или спестовни институции в съответствие с член 27, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013 и приложимото национално право включва таван или ограничение на максималния размер на разпределенията;
 - ii) на индивидуална или подконсолидирана основа общите им активи не надвишават 30 милиарда евро.“

35) Член 98 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавя следната буква:

- „к) степента, в която институциите са въвели подходящи политики и оперативни действия, свързани с количествено измеримите цели и етапи за наблюдение, определени в плановете, които трябва да бъдат изготвени в съответствие с член 76, параграф 2.“

б) добавят се следните параграфи:

„9. В прегледа и оценката, извършвани от компетентните органи, се включва оценяване на процесите на институциите за управление и за управление на риска за реакция на ЕСУ рисковете, както и на експозицията на институциите към такива рискове. При определяне на адекватността на процесите и експозициите на институциите компетентните органи вземат предвид техните бизнес модели.

Експозициите на институциите към ЕСУ рискове се оценяват и въз основа на плановете на институциите, които трябва да бъдат изготвени в съответствие с член 76, параграф 2. Процесите на институциите за управление и за управление на риска по отношение на ЕСУ рисковете се привеждат в съответствие с целите, определени в тези плановете.

Прегледът и оценката, извършвани от компетентните органи, включват оценката на плановете на институциите, които трябва да бъдат изготвени в съответствие с член 76, параграф 2, както и на постигнатия напредък по отношение на противодействието с ЕСУ рисковете, произтичащи от процеса на приспособяване към неутралността по отношение на климата и към други съответни регулаторни цели на Съюза във връзка с ЕСУ факторите.

10. Прегледът и оценката, извършвани от компетентните органи, включват оценка на процесите на институциите за управление и управление на риска, по отношение на експозициите към криптоактиви и предоставянето на услуги за криптоактиви, включително като се вземат предвид политиките и процедурите на институциите за установяване на рисковете, както и адекватността на резултатите от оценките, посочени в член 79, буква д) и член 83, параграф 4.“

36) В член 100 се добавят следните параграфи:

„3. Институциите и третите страни, които действат в качеството си на консултанти на институции в контекста на провеждане на стрес тестове, се въздържат от дейности, които могат да изкривят резултатите от даден стрес тест, като сравнителен анализ, обмен на информация помежду си, споразумения за общо поведение или оптимизиране на подадените от тях данни при стрес тестовете. Без да се засягат другите приложими разпоредби, предвидени в настоящата директива и в Регламент (ЕС) № 575/2013, компетентните органи разполагат с всички правомощия за събиране на информация и разследване, които са необходими за установяването на такива дейности.

4. Чрез Съвместния комитет, посочен в член 54 от регламенти (ЕС) № 1093/2010, (ЕС) № 1094/2010 и (ЕС) № 1095/2010, ЕБО, ЕОЗППО и ЕОЦКП разработват насоки, които гарантират, че съгласуваността, дългосрочните съображения и общите стандарти за оценъчните методики са неразделна част при провеждането на стрес тестове на ЕСУ рисковете. Съвместният комитет публикува тези насоки до 10 януари 2026 г. Чрез този Съвместен комитет ЕБО, ЕОЗППО и ЕОЦКП проучват по какъв начин рисковете от социален и управленски характер могат да бъдат интегрирани в стрес тестовете.“

37) В член 101 параграф 3 се заменя със следното:

„3. Ако за бюро за търгуване, използващо даден вътрешен модел за пазарен риск, резултатите от бек-тестването или от теста за разпределянето на печалбата и загубата показват, че моделът вече не е достатъчно точен, компетентните органи правят преглед на условията за разрешението за използване на вътрешния модел или налагат подходящи мерки, за да гарантират бързото усъвършенстване на модела.“

38) Член 104 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) уводната част се заменя със следното:

„За целите на член 97, член 98, параграфи 1, 4, 5, 9 и 10, член 101, параграф 4 и член 102 от настоящата директива и прилагането на Регламент (ЕС) № 575/2013 компетентните органи разполагат най-малкото със следните правомощия:“;

ii) буква д) се заменя със следното:

„д) да стесняват или ограничават дейността, включително по отношение на приемането на депозити, операциите или мрежата на институциите, или да изискват освобождаването от дейности, които пораждаат прекомерни рискове за надеждността на институцията;“;

iii) добавят се следните букви:

„м) да изискват от институциите да намалят рисковете, възникващи в краткосрочен, средносрочен и дългосрочен план от ЕСУ фактори, включително произтичащите от процеса на приспособяване и от тенденциите на преход в контекста на съответните правни и регулаторни цели на Съюза, държавите членки и трети държави, чрез корекции в техните бизнес стратегии, управление и управление на риска, за които може да бъде поискано засилване на целите, мерките и действията, включени в техните плановете, които трябва да бъдат изготвени в съответствие с член 76, параграф 2;

н) да изискват от институциите да извършват стрес тестове или анализ на сценарии, за да оценят рисковете, произтичащи от експозициите към криптоактиви и от предоставянето на услуги за криптоактиви.“;

б) добавя се следният параграф:

„4. ЕБО издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 за определяне на начина, по който компетентните органи могат да установят дали рискът от корекция на кредитната оценка на институциите, посочена в член 381 от Регламент (ЕС) № 575/2013, поражда прекомерен риск за надеждността им.“

39) Член 104а се изменя, както следва:

а) в параграф 3 втората алинея се заменя със следното:

„Когато е необходим допълнителен собствен капитал поради риск от прекомерен ливъридж, покрит в недостатъчна степен от член 92, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕС) № 575/2013, компетентните органи определят нивото на допълнителния собствен капитал, изискван съгласно параграф 1, буква а) от настоящия член, като разлика между капитала, смятан за адекватен по силата на параграф 2 от настоящия член, с изключение на петата алинея от него, и съответните капиталови изисквания, предвидени в трета и седма част от Регламент (ЕС) № 575/2013.“;

б) добавят се следните параграфи:

„6. Когато долната граница на капиталовото изискване, предвидена в член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, стане обвързваща за дадена институция, се прилага следното:

а) номиналната сума на допълнителния собствен капитал, който компетентният орган на институцията изисква в съответствие с член 104, параграф 1, буква а) за преодоляване на рисковете, различни от риска от прекомерен ливъридж, не трябва да се увеличава в резултат на това, че долната граница на капиталовото изискване е станала обвързваща за институцията;

б) своевременно и във всички случаи не по-късно от крайната дата на следващия процес на преглед и оценка компетентният орган на институцията прави преглед на допълнителния собствен капитал, който е изискал от институцията в съответствие с член 104, параграф 1, буква а), и премахва от него всички части, които биха довели до двойно отчитане на рисковете, вече покрити изцяло поради факта, че долната граница на капиталовото изискване е станала обвързваща за институцията;

в) веднага щом компетентният орган приключи прегледа, посочен в буква б) от настоящата алинея, буква а) от настоящата алинея спира да се прилага.

За целите на настоящия член и на членове 131 и 133 от настоящата директива се смята, че долната граница на капиталовото изискване е обвързваща за дадена институция, когато общият размер на рисковата експозиция на институцията, изчислен в съответствие с член 92, параграф 3, първа алинея от Регламент (ЕС) № 575/2013, надвишава общата рискова експозиция, без да е приложена долната граница изчислен в съответствие с член 92, параграф 4 от посочения регламент.

7. До 10 април 2025 г. ЕБО издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, за да уточни допълнително как да се приведат в действие изискванията, предвидени в параграф 6 от настоящия член, и по-специално:

а) как компетентните органи трябва да отразят в процеса си на надзорен преглед и оценка факта, че долната граница на капиталовото изискване е станала обвързваща за дадена институция;

б) как компетентните органи и институциите трябва да съобщават и да оповестяват въздействието върху надзорните изисквания на институция, за която долната граница на капиталовото изискване е станала обвързваща.

8. За целите на параграф 2, докато за дадена институция долната граница на капиталовото изискване е обвързваща, компетентният орган на институцията не налага допълнително капиталово изискване, което би довело до двойно отчитане на рисковете, вече покрити изцяло поради факта, че долната граница на капиталовото изискване е станала обвързваща за институцията.“

40) В член 104б се вмъква следният параграф:

„4а. Когато долната граница на капиталовото изискване стане обвързваща за институция, нейният компетентен орган може да направи преглед на препоръката си за допълнителен собствен капитал, обявена пред тази институция, за да се увери, че калибрирането му продължава да е подходящо.“

41) В член 106 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки предоставят на компетентните органи правомощията:

- а) да изискват от институциите да публикуват информацията, посочена в част осма от Регламент (ЕС) № 575/2013, по-често от изискваното по членове 433—433в от посочения регламент;
- б) да определят срокове, в които институциите, различни от малки и несложни институции, да представят на ЕБО оповестяваната информация, която да бъде публикувана на уебсайта на ЕБО за централизирано оповестяване;
- в) да изискват от институциите да използват специални средства и места за публикации, различни от уебсайта на ЕБО за централизирано оповестяване или за финансовите отчети на институциите.

До 10 юли 2025 г. ЕБО, като взема предвид част осма от Регламент (ЕС) № 575/2013, издава насоки в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, за да уточни изискванията, предвидени в параграф 1 от настоящия член.“

- 42) В дял VII, глава 3 следният раздел се вмъква преди раздел I:

„РАЗДЕЛ -I

Прилагане на настоящата глава за групи инвестиционни посредници

Член 110а

Обхват на прилагане за групи инвестиционни посредници

Настоящата глава се прилага за групи инвестиционни посредници съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 25 от Регламент (ЕС) 2019/2033, когато най-малко един инвестиционен посредник в тази група попада в обхвата на Регламент (ЕС) № 575/2013 съгласно на член 1, параграф 2 или 5 от Регламент (ЕС) 2019/2033.

Настоящата глава не се прилага за групи инвестиционни посредници, когато нито един инвестиционен посредник в тази група не попада в обхвата на Регламент (ЕС) № 575/2013 съгласно член 1, параграф 2 или 5 от Регламент (ЕС) 2019/2033.“

- 43) Член 121 се заменя със следното:

„Член 121

Квалификация на членовете на ръководния орган

Държавите членки изискват членовете на ръководния орган на финансов холдинг или на финансов холдинг със смесена дейност, различни от онези, които са получили одобрение в съответствие с член 21а, параграф 1, да бъдат с достатъчно добра репутация и да имат достатъчно знания, умения и опит съгласно посоченото в член 91, параграф 1, за да изпълняват тези задължения, като се отчита специфичната роля на финансовите холдинги или на финансовите холдинги със смесена дейност. Финансовите холдинги или финансовите холдинги със смесена дейност носят основната отговорност за гарантиране на пригодността на членовете на своя ръководен орган.“

- 44) Член 131 се изменя, както следва:

- а) в параграф 5а втората алинея се заменя със следното:

„До шест седмици от получаване на уведомлението, посочено в параграф 7 от настоящия член, ЕССР представя на Комисията становище относно целесъобразността на буфера за Д-СЗИ. ЕБО може също да представи на Комисията становище за този буфер в съответствие с член 16а, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1093/2010.“;

- б) в параграф 6 се добавя следната буква:

„в) когато за дадена Д-СЗИ стане обвързваща долната граница на капиталовото изискване, нейният компетентен орган или определен орган прави преглед до дата не по-късно от датата на годишния преглед, посочен в буква б), на изискването за буфер за Д-СЗИ на институцията, за да се увери, че калибрирането му продължава да е подходящо.“;

- в) в параграф 15 втората алинея се заменя със следното:

„Когато сборът от нивото на буфера за системен риск, изчислено за целите на член 133, параграф 10, 11 или 12, и нивото на буфера за Д-СЗИ или нивото на буфера за Г-СЗИ, приложимо спрямо същата институция, е по-висок от 5 %, се прилага процедурата, посочена в параграф 5а от настоящия член. За целите на настоящия параграф, когато решението за определяне на буфер за системен риск, буфер за Д-СЗИ или буфер за Г-СЗИ води до намаляване или запазване на предварително определените нива, предвидената в параграф 5а от настоящия член процедура не се прилага.“

45) Член 133 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Всяка държава членка предвижда възможност за въвеждане на буфер за системен риск, съставен от базов собствен капитал от първи ред, за финансовия сектор или за една или повече подгрупи на този сектор за всички или за подгрупа експозиции, както е посочено в параграф 5 от настоящия член, с цел предотвратяване и редуциране на макропруденциалните или системните рискове, включително макропруденциалните или системните рискове, произтичащи от изменението на климата, които не попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 575/2013 и на членове 130 и 131 от настоящата директива, т.е. риск от смущения за финансовата система, които са в състояние да предизвикат тежки отрицателни последици за нея и за реалната икономика в дадена държава членка.“;

б) параграф 8 се изменя, както следва:

і) буква в) се заменя със следното:

„в) буферът за системен риск не се използва за никое от следните:

і) рисковете, които попадат в обхвата на членове 130 и 131 от настоящата директива;

іі) рисковете, които са покрити изцяло от изчислението, посочено в член 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013;“;

іі) добавя се следната буква:

„г) когато буфер за системен риск се прилага за размера на общата рискова експозиция на институция и за тази институция стане обвързваща долната граница на капиталовото изискване, нейният компетентен или определен орган прави преглед до дата не по-късно от датата на двугодишния преглед, посочен в буква б) от настоящия параграф, на изискването за буфер на институцията, за да се увери, че калибрирането му продължава да е подходящо.“;

в) параграфи 11 и 12 се заменят със следното:

„11. Когато първоначалното или последващото определяне на нивото или нивата на буфера за системен риск за всяка група или подгрупа експозиции, посочени в параграф 5, за които се прилагат един или няколко буфера за системен риск, води до комбинирано ниво на буфера за системен риск, по-голямо от 3 % и по-малко от 5 % за някоя от тези експозиции, компетентният орган или определеният орган на държавата членка, който определя този буфер, иска в уведомлението, представено в съответствие с параграф 9, становищата на Комисията и на ЕССР.

В срок от един месец от получаване на уведомлението, посочено в параграф 9, ЕССР представя на Комисията становище за това дали нивото или нивата на буфера за системен риск се считат за целесъобразни. В срок от два месеца от получаване на това уведомление Комисията предоставя своето становище, като взема предвид становището на ЕССР.

При отрицателно становище на Комисията компетентният орган или определеният орган на държавата членка, според случая, който определя буфера за системен риск, се съобразява със становището или излага мотивите за несъобразяване с него.

Когато една или повече институции, за които се прилагат едно или няколко нива на буфер за системен риск, са дъщерно дружество на дружество майка, установено в друга държава членка, ЕССР и Комисията също така посочват в становищата си дали нивото или нивата на буфера за системен риск за тези институции се считат за целесъобразни.

В случай на разногласие между органите на дъщерното дружество и на дружеството майка относно нивото или нивата на буфера за системен риск, приложими за тази институция, и ако и Комисията, и ЕССР дадат отрицателни становища, компетентният орган или определеният орган, според случая, може да отнесе въпроса до ЕБО и да поиска съдействието му в съответствие с член 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. Решението за определяне на нивото или нивата на буфера за системен риск за тези експозиции се спира, докато ЕБО не вземе решение.

За целите на настоящия параграф признаването на ниво на буфера за системен риск, определено от друга държава членка в съответствие с член 134, не се включва при изчислението на прага, посочен в първа алинея на настоящия параграф.

12. Когато първоначалното или последващото определяне на нивото или нивата на буфера за системен риск за всяка група или подгрупа експозиции, посочени в параграф 5, за които се прилагат един или няколко буфера за системен риск, води до комбинирано ниво на буфера за системен риск, по-голямо от 5 % за някоя от тези експозиции, компетентният орган или определеният орган, според случая, иска разрешение от Комисията, преди да приложи буфер за системен риск.

До шест седмици от получаване на уведомлението, посочено в параграф 9 от настоящия член, ЕССР представя на Комисията становище за това дали буферът за системен риск се счита за целесъобразен. ЕБО също може да представи на Комисията становище за този буфер за системен риск в съответствие с член 16а, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 до шест седмици от получаване на уведомлението.

До три месеца от получаване на уведомлението, посочено в параграф 9, Комисията, като взема предвид оценката на ЕССР и на ЕБО, ако е приложимо, и ако се убеди, че нивото или нивата на буфера за системен риск не водят до непропорционални отрицателни последици за цялата или за части от финансовата система на други държави членки или на Съюза като цяло, образувайки или създавайки пречка за гладкото функциониране на вътрешния пазар, приема акт, с който разрешава на компетентния или на определения орган, според случая, да приеме предложената мярка.

За целите на настоящия параграф признаването на ниво на буфера за системен риск, определено от друга държава членка в съответствие с член 134, не се включва при изчислението на прага, посочен в първа алинея на настоящия параграф.“

46) Член 142 се изменя, както следва:

а) в параграф 2 буква в) се заменя със следното:

„в) план и график за увеличаване на собствения капитал с цел да се изпълни изцяло комбинираното изискване за буфер или, когато е приложимо, изискването за буфер на отношението на ливъридж;“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Компетентният орган оценява плана за запазване на капитала и го одобрява само ако прецени, че ако планът бъде изпълнен, би имало разумна вероятност да се запази или набере достатъчен капитал, който да позволи на институцията да изпълни комбинираното изискване за буфер или, когато е приложимо, изискването за буфер на отношението на ливъридж, в срок, който компетентният орган смята за подходящ.“;

в) в параграф 4 буква б) се заменя със следното:

„б) упражнява правомощията си по член 102 и налага по-строги ограничения за разпределенията от ограниченията по членове 141 и 141б, според случая.“;

47) Член 161 се изменя, както следва:

а) параграф 3 се заличава;

б) параграф 5 се заменя със следното:

„5. До 31 декември 2016 г. Комисията прави преглед и представя доклад относно постигнатите резултати по член 91, параграф 9, включително относно целесъобразността на сравняването на практиките по отношение на многообразието, като взема предвид съответните тенденции в Съюза и в международен план и представя доклада си на Европейския парламент и на Съвета, придружен, ако е уместно, от законодателно предложение.“

Член 2

Транспониране

1. Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от 10 януари 2026 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно информират Комисията за това.

Държавите членки прилагат тези разпоредби, считано от 11 януари 2026 г.

Държавите членки обаче прилагат мерките, необходими, за да се съобразят с измененията, посочени в член 1, точки 9 и 13, считано от 11 януари 2027 г.

Чрез дерогация от трета алинея от настоящия параграф държавите членки прилагат мерките, необходими, за да се съобразят с измененията, посочени в член 1, точка 13 от настоящата директива, по отношение на членове 48к и 48л от Директива 2013/36/ЕС от 11 януари 2026 г. и с измененията, посочени в член 1, точка 9 от настоящата директива по отношение на член 21в, параграф 5 от Директива 2013/36/ЕС от 11 юли 2026 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Влизане в сила и прилагане

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 1, точка 44, буква в) и точка 45, буква в) се прилагат от 29 юли 2024 г.

Член 4

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 31 май 2024 година.

За Европейския парламент

Председател

R. METSOLA

За Съвета

Председател

H. LANBIV